

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
AYDIN İNSAN ve TOPLUM DERGİSİ

Yıl 10 Sayı 2 - Aralık 2024
Year 10 Issue 2 - December 2024

İstanbul Aydın Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi
Aydın İnsan ve Toplum Dergisi

ISSN: 2149-7206
E-ISSN: 2667-4289

İmtiyaz Sahibi

Prof. Dr. Mustafa AYDIN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Yazı İşleri Müdürü

Zeynep AKYAR

Editörler

Doç. Dr. Şahide Güliz KOLBURAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Doç. Dr. Fatma Nur ŞENGÜL (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Editör Yardımcısı

Arş. Gör. Ayten Nur CERRAH (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Yayın Periyodu

Yılda iki sayı: Aralık & Haziran

Dil

Türkçe - İngilizce

<http://aydininsanvetoplum.aydin.edu.tr/tr/editorler-kurulu/>

Akademik Çalışmalar Koordinasyon Ofisi

İdari Koordinatör

Dr. Öğr. Üyesi Burak SÖNMEZER (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Grafik Tasarım

Başak GÜNDÜZ

Türkçe Redaksiyon

Arş. Gör. Ayten Nur CERRAH

İngilizce Redaksiyon

Arş. Gör. Ayten Nur CERRAH

Yazışma Adresi

Beşyol Mahallesi, İnönü Caddesi, No: 38 Sefaköy, 34295

Küçükçekmece/İstanbul

Tel: 0212 4441428 - 20402

Fax: 0212 425 57 97

Web: www.aydin.edu.tr

E-mail: aitdergi@aydin.edu.tr

Baskı/Printed by

Levent Baskı Merkezi

Sertifika No: 35983

Emniyetevler Mahallesi Yeniçeri Sokak No:6/A
4.Levent / İstanbul, Türkiye

Tel: 0212 270 80 70

E-mail: info@leventbaskimerkezi.com

Yayın Kurulu

Prof. Dr. Hacı DURAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Doç. Dr. Şahide Güliz KOLBURAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Doç. Dr. Fatma Nur ŞENGÜL (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Arş. Gör. Ayten Nur CERRAH (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Prof. Dr. Nacer Eddine DJABER (Université de Biskra/Algerie)

Prof. Dr. Ahmet SABIHA (American College Of Dubai/United Arab Emirates)

Dr. Manal Finjan ALAK (Dijlah University/Irak)

Bilimsel Hakem Kurulu

Doç. Dr. Gökçen ÇATLI (İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ)

Dr. Öğr. Üyesi Haydeh FARAĞI (İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ)

Doç. Dr. Ayhan ERBAY (KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ)

Dr. Öğr. Üyesi Beyza Naz DENİZ (İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ)

Prof. Dr. Mahmut ARSLAN (İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ)

Dr. Öğr. Üyesi Merve Karaburun (BURSA TEKNİK ÜNİVERSİTESİ)

İçindekiler - Contents

Araştırma

Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği'nin Türkçe Psikometrik Özellikleri

Turkish Psychometric Properties of Kutcher Generalized Social Anxiety Disorder Scale for Adolescents
Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Özkan, Prof. Dr. Ali Evren Tufan 139

The Power of Words: Unpacking the Sociolinguistic Impact of Slurs

Kelimelerin Gücü: Hakaretlerin Sosyolinguistik Etkisini Anlamak
Nisreen Juma Mutlaq 159

Relationships Between Borderline Personality Disorder (BPD) and Bipolar II Disorder; A Comparison in the Scope of Affect, Self-Representation, Impulsivity and Defense Mechanisms

Sınırdaki Kişilik Bozukluğu(SKB) ile İkiüçlü(Bipolar)II Bozukluğu Arasındaki İlişkiler; Duygulanım, Kendilik Temsili, Dürtüsellik ve Savunma Düzenekleri Kapsamında Bir Karşılaştırma
Dr. Leman Elif Aybay 183

Bağlanma Stillerinin ve Ebeveyn Tutumlarının Ergenlerde Benlik Saygısı Üzerindeki Etkisi

"Innocence" and "Destiny" of Borderline Personality Disorder: A Movie Analysis
Uzm. Psk. Şeyma Kaban Demir, Prof. Dr. İtir Tanı Cömert 213

Doi Numaraları - Doi Numbers

Genel DOI: 10.17932/IAU.AIT.2015.012

AİT Aralık 2024 Cilt 10 Sayı 2 DOI: 0.17932/IAU.AIT.2015.012/2024.1002

Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği'nin Türkçe Psikometrik Özellikleri

Turkish Psychometric Properties of Kutcher Generalized Social Anxiety Disorder Scale for Adolescents

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Özkan, Prof. Dr. Ali Evren Tufan

10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait_v010i2001

The Power of Words: Unpacking the Sociolinguistic Impact of Slurs

Kelimelerin Gücü: Hakaretlerin Sosyolinguistik Etkisini Anlamak

Nisreen Juma Mutlaq

10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait_v010i2002

Relationships Between Borderline Personality Disorder (BPD) and Bipolar II Disorder; A Comparison in the Scope of Affect, Self-Representation, Impulsivity and Defense Mechanisms

Sınırdaki Kişilik Bozukluğu (SKB) ile İkiüçlü (Bipolar) II Bozukluğu Arasındaki İlişkiler; Duygulanım, Kendilik Temsili, Dürtüsellik ve Savunma Düzenekleri Kapsamında Bir Karşılaştırma

Dr. Leman Elif Aybay

10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait_v010i2003

Bağlanma Stillerinin ve Ebeveyn Tutumlarının Ergenlerde Benlik Saygısı Üzerindeki Etkisi

"Innocence" and "Destiny" of Borderline Personality Disorder: A Movie Analysis

Uzm. Psk. Şeyma Kaban Demir, Prof. Dr. İtir Tarı Cömert

10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait_v010i2004

Editörden

Değerli okuyucular,

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi'nin 10. yıl 2. sayısını sizlere sunmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Bu sayımızda toplum ve psikoloji alanında, bireyin sosyal çevresinden ruhsal yapısına kadar uzanan geniş bir yelpazede incelenmiş konularla sizleri buluşturuyoruz. Günümüzde giderek karmaşıklaşan toplumsal yapılar ve değişen sosyal dinamikler, insan davranışlarını, zihinsel sağlık süreçlerini ve toplumun geneline etkisini anlamaya dair yeni bakış açıları geliştirmemizi gerektiriyor. Bu çerçevede hazırlanan makaleler, akademik bilginin toplumsal yaşamla buluştuğu noktaları gözler önüne sermeyi amaçlıyor.

Bu sayıda, gençlerde sosyal anksiyete, sınır kişilik bozukluğu ve bipolar bozukluk arasındaki ilişkiler, hakaret dilinin sosyolingüistik etkileri ve bağlanma stillerinin ve ebeveyn tutumlarının ergenlerin benlik saygısı üzerindeki etkisini gibi toplumsal ve psikolojik sağlık için oldukça önemli konuları ele alan çalışmaları bulacaksınız. Bu araştırmaların, güncel sorunların anlaşılmasına katkı sunarak bireylerin ve toplumun gelişimine ışık tutmasını umuyoruz.

Dergimizin bu sayısının da toplumsal yapı ve bireysel psikolojiyi anlamaya yönelik çabalara katkı sağlaması dileğiyle, tüm yazarlarımıza katkılarından dolayı teşekkür eder, siz değerli okuyucularımıza verimli bir okuma deneyimi dileriz.

Saygılarımla,

Doç. Dr. Fatma Nur ŞENGÜL

Editör

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi

Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği'nin Türkçe Psikometrik Özellikleri

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Özkan

İstanbul Kültür Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

e.ozkan@iku.edu.tr,

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-6937-3257>

Prof. Dr. Ali Evren Tufan

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu, Türkiye

tevrenus@yahoo.com,

Orcid: <https://orcid.org/0000-0001-5207-6240>

ÖZ

Bu çalışmanın amacı ergenlerde sosyal anksiyeteyi ölçen Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği'nin (K-EGSABÖ) ergen örnekleme Türkçe psikometrik özelliklerinin değerlendirilmesidir. Araştırmaya 13-19 yaş aralığında 383 öğrenci dahil edilmiştir. Ölçeğin yapı geçerliliği, faktör analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Ölçek, kaygı, kaçınma, duygusal rahatsızlık ve bedensel rahatsızlık olmak üzere toplam dört alt boyuttan oluşmaktadır. Benzer ölçek geçerliliği, Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeği ve Çapa Çocuk ve Ergenler için Sosyal Fobi Ölçeği ile yapılmıştır. Güvenirlik çalışması sonucunda Cronbach alfa genel iç tutarlık katsayısı 0.94 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin alt boyutlarına ait Cronbach Alpha değerleri 0.68 ile 0.88 arasında değişmiştir. Test-tekrar test korelasyonları yüksek düzeyde, pozitif ve anlamlı bulunmuştur ($r=0.92$, $p<.01$). Araştırma sonucunda K-EGSABÖ'nün ergenlerde sosyal anksiyete bozukluğunu ölçmede geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *ergen, sosyal anksiyete bozukluğu ölçeği, ölçek uyarlama, geçerlik, güvenilirlik*

Turkish Psychometric Properties of Kutcher Generalized Social Anxiety Disorder Scale for Adolescents

ABSTRACT

The aim of this study was to evaluate the Turkish psychometric properties of the Kutcher Generalised Social Anxiety Disorder Scale for Adolescents (K-GSASAD), which measures social anxiety in adolescents, in an adolescent sample. The study included 383 students aged 13-19 years. The construct validity of the scale was analysed by factor analysis method. The scale consists of four sub-dimensions: anxiety, avoidance, emotional discomfort and physical discomfort. Similar scale validity was conducted with the Social Anxiety Scale for Adolescents and the Anapa Social Phobia Scale for Children and Adolescents. As a result of the reliability study, Cronbach alpha general internal consistency coefficient was calculated as 0.94. Cronbach's alpha values of the sub-dimensions of the scale ranged between 0.68 and 0.88. Test-retest correlations were found to be high, positive and significant ($r=0.92$, $p<.01$). As a result of the study, it was determined that K-EGSABÖ is a valid and reliable measurement tool for measuring social anxiety disorder in adolescents.

Keywords: *social anxiety disorder scale, validity, reliability, adolescent, scale adaptation*

GİRİŞ

Sosyal kaygı, bireylerin başkaları tarafından olumsuz değerlendirileceğini tahmin ettikleri sosyal durumlardan korktukları veya varlıklarının başkalarını rahatsız edeceğini algıladıkları zaman ortaya çıkar (Heimberg vd., 2014, s.705). Sosyal anksiyete bozukluğu (SAB), bireyin topluluk önünde bir performans sergilemesi veya sosyal etkileşimlerde bulunması gerektiğinde, başkaları tarafından olumsuz değerlendirilme, utanma, aşağılanma veya reddedilme korkusunu yoğun bir şekilde yaşamasıyla tanımlanan bir rahatsızlıktır (Rose ve Tadi, 2022).

2013 yılında DSM-5'in yayınlanmasıyla birlikte, SAB tanı kriterleri önceki baskılara göre; aşağılanma veya utanma korkusunun yanı sıra başkalarını rahatsız edecek veya reddedilmeye yol açacak şekilde hareket etme veya anksiyete belirtileri gösterme korkusunu da içerecek şekilde genişletilmiştir (Heimberg vd., 2014, s.705).

SAB, anksiyete bozuklukları arasında oldukça yaygın bir durum olup, tüm psikiyatrik bozukluklar arasında depresyon ve alkol bağımlılığından sonra en sık rastlanan üçüncü bozukluktur (Kessler vd.,1994, s.8; Weiller vd.,1996, s.169 ; Stein ve Stein, 2008, s.1115) ve yaşam boyu yaygınlığı genel nüfusun yaklaşık %13'ü kadardır (Kashdan ve Herbert, 2001; s.1181). DSM-5'e göre, yaygınlık oranları yaşla birlikte azalmaktadır ve ortalama başlangıç yaşı 13'tür (APA, 2013). Ortalama yaş başlangıcı ergenliğin ortalarıdır, ancak bozukluk sekiz yaşından küçük çocuklarda da görülür (Beidel, Turner ve Morris, 1999; s.643). Çocuklarla karşılaştırıldığında, ergenlerin daha yüksek SAB oranlarına sahip olduğu görülmektedir (Brook ve Schmidt, 2008, s.273; Canals vd., 2019, s.131). SAB için çocuklarda yaygınlık %1.0-2.0 arasında değişmektedir. Ergenlerde yaşam boyu yaygınlık ise %5.0- 15.0 olarak bildirilmiştir (APA, 2013). Spence, Zubrick ve Lawrence (2018) erkekler ve kadınlar arasında eşit bir yaygınlık bildirmesine rağmen, çoğu çalışma SAB önemli ölçüde daha fazla kadının etkilendiğini bildirmektedir (Wittchen vd., 1999, s.320; Aune ve Stiles, 2009,s.877; Burstein vd., 2011, s.874; Demir vd., 2013, s.26; Guerry vd., 2015, s.201). Erken dönemde başlayan ve yeterince tedavi edilmeyen SAB erişkinlikte devam ettiği, farklı hastalıklar açısından daha yüksek risk altında olduğu ve üzerine komorbidin de görülebildiği bildirilmiştir (Spence ve Rapee, 2016, s.5; Canals vd., 2019, s.132).

SAB tanılı çocuklar tipik olarak sınıfta sunum yapmaktan, parmak kaldırmaktan, öğretmenlerinin sorduğu soruları yanıtlamaktan, başkalarının önünde performans sergilemekten (örneğin beden eğitimi derslerinde veya sınıfça sahneye konulan bir gösteride), sınıftaki yeni bir öğrenci ile tanışmaktan, akranlarının arasındaki sohbetlere katılmaktan, mağazalarda alışveriş yaparken soru sormak veya konuşmaktan, akranlarının bulunduğu partilere veya sosyal etkinliklere katılmaktan kaygı duyabilmektedir (Spence ve Rapee, 2016,s.5). SAB, özellikle ebeveynlerden ayrışma ve özerkleşmenin ön planda olduğu ergenlikte toplumsal ve kişisel ilişkileri olumsuz etkilemekte ve üzerine akademik başarısızlık, okul reddi, duygu durum bozuklukları, karşıt olma karşıt gelme bozukluğu, kendine zarar veren davranışlar, bedensel yakınmalar, depresyon, intihar düşünceleri, alkol veya madde kullanımı eklenebilmektedir (Stopa ve Clark, 1993, s.259; Inderbitzen-Nolan ve Walters, 2000,s.368; Knappe vd., 2011, s.112).

Çeşitli değerlendirme yöntemleri farklı yaygınlık oranları ortaya çıkarabildiğinden, SAB'nin nasıl değerlendirildiğini göz önünde

bulundurmamak önemlidir (Furmark, 2002, s.426). Burstein vd., (2011) ve Essau vd., (1999) klinik görüşmeleri kullanarak ergenler arasında SAB yaygınlığını sırasıyla %8.6 ve %1.6 olarak bildirmiştir. Buna karşın, öz bildirim anketlerine dayalı yaygınlık %3.2 ila %19.9 arasında değişmektedir (Aune ve Stiles, 2009, s.877; Gren-Landell vd., 2009, s.5; Kuusikko vd., 2009, s.122; Demir vd., 2013, s.26). Bu ihmalde SAB tanısı alan ergenlerin yakınmalarını dışarıya yansıtmamaları ve yardım arayışından kaçınmaları kadar, psikometrik ölçüm araçlarının kısıtlılığı da rol oynayabilir (La Greca, 1999, s.133; Aydın ve Tekinsav-Sütçü, 2007, s.80). Eaton, Neufeld, Chen ve Cai (2000) öz bildirim yetersiz bir tanı aracı olduğunu ve klinik görüşmeler ile öz bildirim araçları arasındaki tanısal uyumun düşük olduğunu belirtmiştir. Bu nedenle, güvenilir SAB yaygınlık tahminleri elde etmek için, nüfus temelli çalışmalar tercihen klinik tanı görüşmelerini kullanmalıdır. Bununla birlikte, klinik tanı görüşmesi kullanıldığında bile, tanı kriterlerinin veya tanı eşiklerinin uygulanmasındaki küçük farklılıklar tahmini yaygınlık oranlarını etkileyebilir (Furmark, 2002, s.432; Stein ve Stein, 2008, s.1115).

Yukarıda bahsedilen teoriler ışığında ülkemizde halen SAB'yi değerlendirebilmek için kullanılacak Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeği (ESKÖ) ve Çapa Çocuk ve Ergenler için Sosyal Fobi Ölçeği (ÇESFÖ) olmak üzere iki ölçek bulunmaktadır (Demir, 1997, s.24; Aydın ve Tekinsav Sütçü, 2007, s.80). Bu ölçeklerin yanı sıra Çocuklarda Anksiyete ve İlgili Bozukluklar için Tarama ve Değerlendirme Ölçeği (SCARED), Çocuklarda Anksiyete ve Depresyon Ölçeği- Yenilenmiş Formu (ÇADÖ-Y) ve benzeri ölçeklerin SAB ile ilgili maddeleri de değerlendirmede kullanılabilir (Gormez vd., 2017,s.88). Ancak hem ESKÖ hem de ÇESFÖ'de korku/ kaygı ve kaçınmanın ayrı ve detaylı olarak değerlendirilme imkanı bulunmamakta, kaçınılan veya kaygı duyulan durumlar listelenememektedir. Anksiyete ve ilişkili bozuklukların tarandığı diğer ölçeklerde ise SAB belirtileri detaylı olarak değerlendirilememektedir. Sayılan nedenlerle ergenlerde SAB belirtilerinin detaylı olarak taranabileceği ve kaygı duyulan/ kaçınılan durumların terapötik girişimler için bireysel olarak sıralanabileceği bir ölçeğin dilimize çevrilerek alan yazına kazandırılabilirliği düşünülmüştür.

Bunun ışığında Brooks ve Kutcher (2004) tarafından ergenlerin sosyal anksiyete belirtilerinin şiddetini, yaşadıkları öznel rahatsızlığın derecesini ve kaçındıkları durumları belirlemek amacıyla hem araştırma hem de

klirik değerlendirme amacıyla geliştirilen K-EGSABÖ' nün dilimize çevrilmesi ve ergenlerden oluşan bir örnekleme psikometrik özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. K-EGSABÖ'nün ergenler için geliştirilmiş olması, SAB belirtilerinin ve alt boyutlarının öz bildirime dayalı olarak ancak yarı-yapılandırılmış biçimde değerlendirilmesine imkan sağlaması, duygusal, bedensel ve kaçınma ile ilgili değerlendirmeleri içermesi nedeni ile klinik uygulamada da faydalı olabileceği düşünülmüştür (Aydın ve Tekinsay-Sütçü, 2007, s.82). Çalışmamızda K-EGSABÖ'nin özgün biçimindeki B bölümü özgün yönergeye uygun olarak puanlamaya dâhil edilmemiştir. B bölümü ergenlerin en çok kaygı yaşadığı üç toplumsal durumu, bireysel olarak kaygı ve kaçınma boyutları ile değerlendirip bildirmesini sağlamaktadır. Dolayısıyla klinisyenlerin bu bölümü kaygı hiyerarşisi oluşturmak ve terapi basamaklarını belirlemede kullanabileceği düşünülmektedir. Özgün çalışmaya kıyasla daha büyük bir örneklemeden veri toplanarak, ölçeğin yapı geçerliliği daha güçlü bir istatistiksel yöntem olan Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA) ile değerlendirilmiştir.

Yöntem

Örneklem

Çalışmaya 2019-2020 döneminde İstanbul'da bulunan ve ortaöğretim/lise kademesinde eğitimlerine devam eden 13-19 yaş aralığında %54,3'ü kız (n=208), %47,5'i (n=175) ise erkek toplam 383 öğrenci katılmıştır. 13 yaş grubu, örneklemin %8,1'ini (n=31), 14 yaş grubu %15,1'ini (n=58), 15 yaş grubu %22,5'ini (n=86) 16 yaş grubu %14,6'sını (n=56), 17 yaş grubu %17,2'sini (n=66), 18 yaş grubu %16,7'sini (n=64) 19 yaş grubu ise %5,7'sini (n=22) oluşturmaktadır. Katılımcılar devlet (n= 189, %49,3) veya özel (n=180, %47,0) okullarda öğrenim görmektedir. On dört katılımcının (%3,7) ise meslek okullarında öğrenim gördüğü saptanmıştır.

Veriler Covid-19 pandemi sürecinde zorunlu olarak "Google Forms" aracılığı ile ve kartopu örneklem yöntemi ile toplanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu

Kişisel Bilgi Formu yaş, cinsiyet, okul, sınıf, sosyo-ekonomik düzey (düşük, orta, iyi), bir hobisinin olup olmadığı ve yakın arkadaş sayısı gibi soruları içermektedir.

Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği (K-EGSABÖ)

K-EGSABÖ, çocuklarda ve ergenlerde sosyal anksiyete belirtilerinin şiddetini izlemek için geliştirilmiş bir araçtır. Uzun yıllar sosyal kaygı gösteren ergenleri tedavi etme ve izleme deneyimine sahip doktorlar ve hemşirelerin katkılarıyla Dr. Stanley Kutcher tarafından geliştirilmiştir. K-EGSABÖ üç bölümden oluşmaktadır: Bölüm A: Korku ve sosyal durumlardan kaçınma ile ilgili 18 madde içermektedir. Her madde, rahatsızlık/kaygı/sıkıntı ve kaçınma olmak üzere iki skalada değerlendirilir. Öğeler, 0 (“asla”) ile 3 (“şiddetli”) arasında değişen dört puanlık bir korku/kaçınma gücü ölçeği kullanılarak derecelendirilir. Bölüm B: Katılımcıdan, yukarıdaki dört puanlık ölçekte de derecelendirilen en çok korkulan üç sosyal durumu listelemesi istenir. Bölüm C: Duygusal ve somatik sıkıntıya ilişkin 11 maddeden oluşur ve aynı ölçekte ölçülür. Cronbach alfa (alt ölçekler ve toplam), 16 haftalık bir denemenin 5 değerlendirme süresinde ortalama 0,74 ile 0,96 arasında değişmektedir. Bu, iç tutarlılığın en azından kabul edilebilir olduğunu (çoğu sosyal bilim araştırmasında) ve vakaların çoğunda mükemmel olduğunu gösterir. Test-tekrar test güvenilirliğinin, plasebo grubundaki ergenlerde 4 haftalık bir aralıkta .64 olduğu bulunmuştur. Bu bulgular, ilacı almayan ergenlerin başlangıçta ve 4. haftada benzer bir skora sahip olduğunu göstermekte, bu da minimum düzeyde tutarlılık ve tekrarlanabilirlik anlamına gelmektedir (Brooks ve Kutcher, 2004, s.274). K-EGSABÖ; çocuklarda ve ergenlerde sosyal anksiyete belirtilerinin şiddetini değerlendirmek, zaman içinde sosyal anksiyete tedavisinin etkinliğini izlemek ve sosyal anksiyete araştırmalarında veri toplamak amacıyla kullanılmaktadır.

Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeği (ESKÖ)

ESKÖ, ergenlerde SAB belirtilerinin öz bildirim ile değerlendirilmesini sağlayan 18 maddelik, likert-tipi bir ölçektir (La Greca, 1999, s.133). Ölçeğin “olumsuz değerlendirilme korkusu”, “yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma”, “genel durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma” şeklinde üç alt boyutu bulunmaktadır. Aydın ve Tekinsav-Sütçü (2007) tarafından yapılan Türkçe uyarlama çalışmasında, ölçeğin Cronbach alfa değeri 0.88 olarak bulunmuş ve iki yarı test güvenilirliği 0.85 olarak rapor edilmiştir.

Çapa Çocuk ve Ergenler için Sosyal Fobi Ölçeği (ÇESFÖ)

ÇESFÖ, Demir (1997) tarafından, on yaş ve üzeri çocukların SAB belirti düzeylerini değerlendirmek amacıyla geliştirilmiş, 25 maddelik likert tipi bir öz bildirim ölçeğidir. Ölçeğin ilk hali 35 sorudan oluşurken, yeniden düzenleme sonrasında on madde çıkarılarak 25 maddeye düşürülmüştür. Ölçekten alınan puanların SAB belirti şiddeti ile orantılı olduğu kabul edilmektedir. Ölçeğin güvenilirliği $r = 0.82$ olarak saptanmıştır (Demir vd., 1999, s.25).

İşlem

Araştırma için etik kurul izni İstanbul Arel Üniversitesi'nden 20.05.2020 tarihinde 2020/3 sayılı toplantısında alınmış, sonrasında ölçeğin kullanımı ve Türkçeye çevrilmesi için Prof. Dr. Stanley Kutcher'den onay alınmıştır.

İstatistiksel Analizler

Elde edilen veriler IBM SPSS 22.0 sürümü ile oluşturulan bir veri tabanına kaydedilmiş ve SPSS 22.0, R ve lavaan paket programları vasıtasıyla analiz edilmiştir. K-EGSABÖ Türkçe çevirisinin güvenilirlik çalışmasında, iç tutarlık (Cronbach Alpha) ve test-tekrar test analizleri (Spearman's Rho, $n=30$, bir ay arayla) uygulanmıştır. Yapı geçerliliği, doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ve madde-toplam puan korelasyonları ile değerlendirilirken, benzerlik geçerliliği ise ÇESFÖ ve ESKÖ arasındaki korelasyonlarla incelenmiştir.

Bulgular

Ölçeği Türkçe'ye uyarlama çalışmasında dil geçerliliği ve yapı geçerliliği incelenmiştir. Ardından örneklem için güvenilirlik katsayıları hesaplanmıştır.

Betimsel İstatistikler

Tablo 1: Örneklem özelliklerine ilişkin frekans dağılımları

		f	%
Cinsiyet	Kız	208	54,3
	Erkek	175	45,7
Yaş	13	31	8,1
	14	58	15,1
	15	86	22,5
	16	56	15,0
	17	66	17,2

	18	64	18,0
	19	22	5,8
Okul Türü	Devlet	189	49,3
	Özel	180	47,0
	Meslek	14	3,7
SED	Düşük	23	6
	Orta	237	62,0
	Yüksek	123	32,1

SED: Sosyoekonomik Düzey

Çalışmaya katılan kız ve erkek öğrencilerin, K-EGSABÖ'nün kaygı, kaçınma, duygusal rahatsızlık ve bedensel rahatsızlık alt boyutlarının toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmaktadır; $t(362)=5,342$; $p<0,01$. Kızların sosyal kaygı toplam puan ortalaması, erkeklerin sosyal kaygı toplam puan ortalamasından daha yüksektir (Tablo 1).

Geçerlilik Bulguları

Dil ve Kapsam Geçerliliği

Ölçeğin Türkçe'ye çevrilmesi aşamasında, K-EGSABÖ, bağımsız olan bir psikolog, bir İngilizce öğretmeni ve bir klinik psikolog tarafından olası birçok alternatif önerilerek çevrilmiştir. Dil geçerliğinin sağlanabilmesi için çevirmenlerin, ölçeğin kullanım amacına dair bilgilendirilmesi sağlanmış, araştırma yöntem bilimi hakkında bilgili olmalarına ve alandaki çalışma bulgularını yorumlayabilecek kişiler olmasına dikkat edilmiştir. Elde edilen üç alternatif çeviri, Türkiye'de görev yapmakta olan, çok iyi düzeyde İngilizce bilen psikoloji alanında doktora dereceli bir akademisyen, çocuk ve ergen ruh sağlığı uzmanı ve öğretim üyesi tarafından incelenmiş ve önerilen alternatifler içerisinde en uygun olanları seçilmiştir. Çevirisi yapılan maddelerin görünüm geçerliğini ("face validity") değerlendirebilmek için rastgele seçilmiş bir devlet ilköğretim okulundaki altı, yedi ve sekizinci sınıf öğrencilerinden yine rastgele seçilmiş farklı yaşlardaki on öğrenciyle maddeler üzerinden geçilmiştir. Orijinal ölçeğin bir parçası olmasına rağmen puanlamaya dahil edilmeyen öz bildirim dayalı B bölümü, araştırmacının onayı ile çalışmadan çıkarılmıştır. Ayrıca, değiştirilen ifadeler de araştırmacı tarafından gözden geçirilerek onaylanmıştır. Ölçeklerin öğrencilere sınıflarında uygulanması planlanmış ancak COVID-19 pandemisi nedeniyle, kartopu örnekleme

yöntemi ile erişilen İstanbul ilindeki farklı ortaokullar ve liselerde öğrenim görmekte olan, araştırmaya katılmak için kendilerinin yazılı onay ebeveynlerinin ise aydınlanmış onam verdiği ergenlerde “Google Forms” aracılığı ile değerlendirme yapılmıştır. A bölümü (Korku), B bölümü (Kaçınma), C bölümü (Duygusal ve Somatik) maddeleri, 0 = "asla", 1 = "hafif", 2 = "orta" ve 3 = "şiddetli" arasında değişen dört puanlık bir derecelendirmeye değerlendirilmiştir. Uygulama tahmini olarak 10-15 dakika sürmüş ve veriler bir aylık bir zaman diliminde toplanmıştır.

Madde Analizi

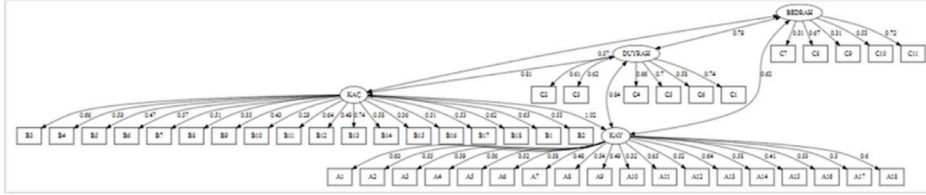
Madde analizi sonucunda, düzeltilmiş madde-toplam puan korelasyonlarının 0.27 ile 0.67 arasında değiştiği ve bu katsayıların yapı geçerliliğini desteklediği görülmüştür. Ölçek maddelerinin madde-toplam korelasyon değerleri incelendiğinde, B10 ve C9 maddelerinin korelasyon değerlerinin 0.30'un altında olduğu, diğer maddelerin ise 0.30 ve üzeri değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir. Literatürde (Büyüköztürk, 2016b), madde-toplam korelasyon değerinin 0.30 ve üzeri olan maddelerin ayırt edicilik özelliğinin iyi derecede olduğunu, 0.20'ye kadar olan değerlerin ise ölçekte tutulabileceği belirtilmektedir. Düşük korelasyon değerleri göz önüne alınarak B10 ve C9 maddeleri ölçekten çıkarılmıştır. Özdamar (2002), bir maddenin madde-test korelasyonunun düşük çıkması durumunda, bu maddenin ölçekten çıkarılıp çıkarılmaması kararının, ölçeğin Cronbach Alfa değerini nasıl etkileyeceğine göre verilmesi gerektiğini belirtmiştir (Arslan, 2005, s.79). Bu nedenle, çıkarılan maddelerin alt boyutların Cronbach Alfa değerleri üzerindeki etkisi araştırılmıştır. B10 maddesi "Kaçınma" alt boyutundan çıkarıldığında alt boyutun Cronbach Alfa değeri (0.88) değişmemiştir. Bu durum, maddenin alt boyutun iç tutarlılığı üzerinde önemli bir etkiye sahip olmadığını göstermektedir. C9 maddesi "Bedensel Rahatsızlık" alt boyutundan çıkarıldığında alt boyutun Cronbach Alfa değeri 0.68'den 0.69'a yükselmiştir. Bu küçük artış, maddenin alt boyutun iç tutarlılığı üzerinde az bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. B10 ve C9 maddelerinin ölçekten çıkarılması, alt boyutların güvenilirlik düzeylerini önemli ölçüde etkilememiştir. Bu nedenle, bu maddelerin çıkarılması ölçeğin genel geçerliliğini ve güvenilirliğini korumak açısından uygun olarak değerlendirilmiştir.

Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA)

Ölçek uyarılma aşamasında uygun bir faktör yapısı ortaya çıkmış ve bu yapıyı bozmamak adına direkt doğrulamalı faktör analizi yapılmıştır

(Sullman vd., 2007, s.703;Stephens vd., 2016, s.188). K-EGSABÖ için DFA grafiği Şekil 1'de yer almaktadır.

Şekil 1. Kutcher Ergenlerde Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği için DFA grafiği

Doğrulayıcı faktör analizi (DFA) bulguları, K-EGSABÖ'nün tüm maddelerinin "kaygı", "kaçınma", "duygusal rahatsızlık" ve "bedensel rahatsızlık" alt boyutları altında istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde toplandığını göstermektedir ($p < 0,05$). Bu sonuç, ölçeğin teorik çerçeveye uygun bir yapıya sahip olduğunu ve sosyal anksiyete bozukluğunun (SAD) farklı yönlerini ölçtüğünü teyit etmektedir.

Ön Güvenirlik Analizleri

K-EGSABÖ'ye ait grafikte de verilen DFA sonuçlarının katsayı istatistikleri aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 2: Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği'ne (K-EGSABÖ) ait DFA katsayı istatistikleri

Boyut	Madde	Beta	SZ(Beta)	SH	z	p
Kaygı	A1	1.00	0.63	-	-	-
	A2	0.97	0.55	0.04	27.09	<0.001
	A3	1.02	0.59	0.04	26.47	<0.001
	A4	1.03	0.56	0.04	26.86	<0.001
	A5	0.71	0.52	0.03	24.21	<0.001
	A6	0.90	0.58	0.03	26.41	<0.001
	A7	0.77	0.48	0.03	23.79	<0.001
	A8	1.01	0.54	0.04	26.13	<0.001
	A9	0.99	0.49	0.04	25.84	<0.001
	A10	0.65	0.32	0.03	19.30	<0.001
	A11	1.14	0.65	0.04	28.28	<0.001
	A12	0.89	0.52	0.03	25.49	<0.001

A13	1.08	0.64	0.04	27.96	<0.001
A14	0.90	0.57	0.03	25.54	<0.001
A15	0.69	0.41	0.03	22.18	<0.001
A16	0.95	0.53	0.04	25.96	<0.001
A17	1.01	0.50	0.04	26.91	<0.001
A18	0.94	0.59	0.04	26.49	<0.001
B1	1.00	0.65	-	-	-
B2	0.87	0.53	0.03	26.15	<0.001
B3	1.03	0.66	0.04	27.50	<0.001
B4	1.05	0.58	0.04	27.11	<0.001
B5	0.60	0.47	0.03	22.27	<0.001
B6	0.85	0.57	0.03	25.56	<0.001
B7	0.81	0.51	0.03	24.60	<0.001
B8	0.95	0.55	0.04	26.08	<0.001
B9	0.84	0.43	0.04	23.90	<0.001
B10	0.55	0.29	0.03	17.79	<0.001
B11	1.03	0.64	0.04	27.60	<0.001
B12	0.78	0.49	0.03	24.56	<0.001
B13	1.18	0.74	0.04	29.10	<0.001
B14	0.80	0.57	0.03	25.49	<0.001
B15	0.56	0.36	0.03	20.34	<0.001
B16	0.93	0.51	0.04	25.58	<0.001
B17	1.08	0.52	0.04	27.12	<0.001
B18	0.91	0.62	0.03	26.44	<0.001
C1	1.00	0.74	-	-	-
C2	0.93	0.61	0.04	25.68	<0.001
C3	0.99	0.62	0.04	26.09	<0.001
C4	1.06	0.66	0.04	26.79	<0.001
C5	1.10	0.70	0.04	27.59	<0.001
C6	0.77	0.58	0.03	23.79	<0.001
C7	1.00	0.51			<0.001
C8	1.34	0.67	0.07	17.87	<0.001
C9	0.68	0.31	0.05	12.62	<0.001
C10	1.00	0.53	0.06	16.35	<0.001
C11	1.45	0.72	0.08	18.40	<0.001

Beta: Beta katsayısı, SZ(Beta): Standardize beta katsayısı, SH: Standart hata

Doğrulayıcı faktör analizi (DFA) bulguları, K-EGSABÖ'nün tüm maddelerinin "kaygı", "kaçınma", "duygusal rahatsızlık" ve "bedensel rahatsızlık" alt boyutları altında istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde toplandığını göstermektedir ($p < 0.05$). Bu, ölçeğin teorik çerçeveye uygun bir yapıya sahip olduğunu ve ergenlerde sosyal anksiyete bozukluğunun (SAB) farklı yönlerini ölçtüğünü teyit etmektedir. Ayrıca, K-EGSABÖ alt boyutlarına ait tüm maddelerin yol katsayıları da pozitifdir.

Tablo 3. Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği (K-EGSABÖ)'ne ait Uyum İndeksleri

χ^2/sd	CFI	GFI	AGFI	IFI	NNFI	RMSEA
2.69	0.94	0.93	0.93	0.94	0.93	0.07

K-EGSABÖ'nün DFA sonucu uyum indeksleri; $\chi^2/sd = 2.69$, CFI= 0.94, GFI= 0.93, AGFI= 0.93, IFI= 0.94, NNFI=0.94 ve RMSEA= 0.07 olarak saptanmıştır. Uyum indekslerine göre ki-kare istatistiği $\chi^2=2767.026$ ($sd = 1028$) olarak hesaplanmış ve $\chi^2/sd = 2.69$ oranı da 5'ten düşük bulunmuştur.

Güvenirlik Bulguları

İç Tutarlılık (Cronbach Alpha Katsayısı)

Tablo 4. K-EGSABÖ Madde Toplam Korelasyon ve Cronbach Alpha Değerleri

Alt Boyut	Madde Numarası	Madde Toplam Korelasyonu	Cronbach α
Kaygı	A1	0,55	0,88
	A2	0,50	
	A3	0,52	
	A4	0,50	
	A5	0,51	
	A6	0,57	
	A7	0,48	
	A8	0,53	
	A9	0,49	
	A10	0,32	
	A11	0,60	
	A12	0,51	

	A13	0,60	
	A14	0,54	
	A15	0,40	
	A16	0,47	
	A17	0,44	
	A18	0,57	
	B1	0,59	0,88
	B2	0,48	
	B3	0,59	
	B4	0,46	
	B5	0,52	
	B6	0,56	
	B7	0,51	
	B8	0,51	
Kaçınma	B9	0,41	
	B10	0,29	
	B11	0,63	
	B12	0,47	
	B13	0,66	
	B14	0,56	
	B15	0,35	
	B16	0,49	
	B17	0,48	
	B18	0,57	
	C1	0,61	0,81
	C2	0,57	
Duygusal rahatsızlık	C3	0,61	
	C4	0,55	
	C5	0,62	
	C6	0,51	
	C7	0,38	0,68
	C8	0,57	
Bedensel rahatsızlık	C9	0,27	
	C10	0,44	
	C11	0,51	
Genel			0,94

Ölçeğin tüm maddeleri için Cronbach alfa=0.94 olarak hesaplanmıştır. Ölçek alt boyutlarına ait Cronbach Alpha değerleri ise 0.68 ile 0.88 arasında değişmektedir. Ölçeğin alt boyutlarına ait Cronbach Alpha değerleri Kaygı için 0,88, Kaçınma için 0,88, Duygusal Rahatsızlık için 0,81, Bedensel Rahatsızlık için 0,68 olarak bulunmuştur.

Test - Tekrar Test Güvenirliği

Ölçek, otuz öğrenci ilk uygulamadan bir ay sonra tekrar uygulandığında toplam puan bakımından test-tekrar test korelasyonu $Rho= 0.92$ olarak bulunmuştur. Alt ölçek puanları için korelasyonlar 0.96 ile 0.65 arasında değişmektedir.

Benzer Ölçek Geçerliği

K-EGSABÖ'nin Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeği (ESKÖ), Çapa Çocuk ve Ergenler için Sosyal Fobi Ölçeği (ÇESFÖ) ile istatistiksel açıdan anlamlı pozitif korelasyon gösterdiği görülmüştür ($p<0.01$).

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmanın temel amacı, Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Bozukluğu Ölçeği'nin (K-EGSABÖ) Türk ergen öğrencilerden oluşan bir örneklem üzerindeki geçerlik ve güvenilirlik özelliklerini incelemektir. Ölçek uyarlamalarında geçerlik, ölçüt, yapı ve kapsam geçerliliği açısından değerlendirilmektedir. Güvenirlik ise iç tutarlılık ve test-tekrar test yöntemleri kullanılarak incelenmektedir (Karakoç ve Dönmez, 2014,s. 45).

Ölçeğin faktör yapısı ve psikometrik özelliklerine ilişkin ilk bulgular, ölçeğin geliştiricileri tarafından bildirilmiştir (Brooks ve Kutcher, 2004, s.278). Ölçeğin Türkçe çevirisinde kapsam geçerliği bağımsız çevirmenlerce çeviri, Türkçe metinde alanda çalışan uzmanların oybirliği, tekrar İngilizce'ye çevrilen ölçeğin özgün formuna göre anlamın değerlendirilmesi ve seçilmiş bir ön örnekleme anlaşılabilirliğin değerlendirilmesi gibi yöntemler kullanılarak sağlanmıştır.

Yapı geçerliğini değerlendirmek için uygulanan DFA sonucuna göre, hata varyansı açısından sorun olmadığı, ölçekteki maddelerin hata varyanslarının kabul edilebilir sınırlar içinde olduğu görülmektedir. Bu durum, ölçeğin ölçüm hatalarından fazla etkilenmediğini ve tutarlı sonuçlar ürettiğini gösterir. DFA kapsamında hesaplanan t değerlerinin tümünün $p<0,01$ düzeyinde anlamlı olması, ölçekteki her bir maddenin ölçmek istediği faktörle ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu durum,

ölçeğin maddelerinin ayırıcı özelliklere sahip olduğunu ve ölçeğin genel geçerliliğini desteklemektedir. DFA sonucunda elde edilen uyum değerleri, ölçeğin 4 faktörlü modelini desteklemektedir. Elde edilen bu bulgulara göre K-EGSABÖ'nün Türkçe çevirisi özgün biçimindeki dört faktörlü yapıyı korumaktadır (Öksüz ve Malhan, 2005,s.204; Lee, 2007, s.16).

K-EGSABÖ Türkçe çevirisi için cronbach alfa katsayısı 0.94 bulunmuştur. Ölçeğin özgün formunun cronbach alfa değeri ise 0.96 olarak bildirilmiştir (Brooks ve Kutcher, 2004,s.279). Çalışmamızda dört alt ölçek için cronbach alfa katsayıları 0.68-0.88 arasında değişmektedir. Ölçeğin orijinal biçiminde ise bu değerler 0.70-0.92 arasında bildirilmiştir (Brooks ve Kutcher, 2004, s.279). İç tutarlılık bulgularına göre elde edilen sonuçlar ölçeğin orijinal versiyonu ile tutarlıdır.

Ölçek güvenilirlikleri ayrıca değerlendirmelerin belli bir zaman aralığında tekrar uygulanması aracılığı ile de değerlendirilmektedir. Çalışmamızda K-EGSABÖ otuz öğrenciye bir ay ara ile iki defa uygulandığında alt ölçeklerin ilk ve son değerleri arası korelasyonlar 0.65- 0.92 arasında değişmektedir. Ölçeğin orijinal versiyonunda da yapılan test-tekrar test güvenilirlik çalışmasında iki ölçüm arasında istatistiksel olarak anlamlı bir bağlantı olduğu görülmüştür. Bir ay arayla yapılan değerlendirmelerdeki alt ölçek puanları arasındaki korelasyon 0.44 ile 0.97 arasında değişmiştir (Brooks ve Kutcher, 2004, s.283). Dolayısıyla K-EGSABÖ Türkçe çevirisinin test- tekrar test güvenilirliğinin kabul edilir düzeyde olduğu görülmektedir.

K-EGSABÖ'nin benzer ölçek geçerliği ESKÖ, ÇESFÖ arasındaki ilişkilere bakılarak değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlar ESKÖ ile K-EGSABÖ arasında anlamlı pozitif bir ilişki olduğunu göstermektedir. Çalışmamızda, K-EGSABÖ'nün ESKÖ ve ÇESFÖ ile olan ilişkilerini daha detaylı incelemek için alt örneklem analizi de uygulanmıştır. Bu analizde, örneklem büyüklüğü 382 kişiden 50 kişiye düşürülmüş ve korelasyon katsayıları ile anlamlılık düzeyleri tekrar hesaplanmıştır. Alt örneklem analizi ile elde edilen bulgular, K-EGSABÖ'nün ESKÖ ve ÇESFÖ ile olan ilişkilerinin güçlü ve istikrarlı olduğunu göstermektedir. Bu durum, K-EGSABÖ'nün geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğunu ve ergenlerin sosyal kaygı ve sosyal fobi düzeylerini değerlendirmek için kullanılabileceğini bir kez daha vurgulamaktadır.

Çalışmanın sınırlılıklarından ölçüt geçerliği içerisinde bulunan ayırt edici geçerlik değerlendirilmemiştir. K-EGSABÖ'nün ayırt edici geçerliği için sosyal ilişkilerde girişkenlik/ atılganlık (Rathus, 1973) ve benlik saygısı ölçekleri (Çuhadaroğlu, 1986) ile anlamlı negatif korelasyonlarının gösterilmesi uygun olabilir. Ayrıca çalışmamız klinik örneklemelerde yürütülmediği, katılımcılar bir Çocuk ve Ergen Psikiyatristi tarafından ayrıca değerlendirilmediği için ölçek kesim puanı, özgünlük ve duyarlık hesaplanamamıştır. Klinik örneklemeler üzerinde yürütülecek ek çalışmalarla bu değerlerin hesaplanabileceği düşünülmektedir. Yanı sıra on üç ve on dokuz yaşlarındaki katılımcıların sayısı kısıtlıdır ve ölçeğin bu yaş gruplarındaki psikometrik özelliklerini değerlendirmek için ek çalışmalar gerekli olabilir.

Kısıtlılıklara rağmen, Brooks ve Kutcher (2004) tarafından geliştirilen Kutcher Ergenler İçin Genelleştirilmiş Sosyal Anksiyete Ölçeği'nin Türkçe formunun orijinal ölçek ile benzer özellikler gösterdiği, özgün formun ayrıca formdaki dört alt ölçekli ve 47 maddelik yapının korunduğu, 13-19 yaş arası çocuklar için güvenilir ve geçerli bir ölçme aracı olabileceği görülmektedir. K-EGSABÖ değerlendirmesi ve uygulanması basit, pratik öz bildirim tarzında bir ölçek olduğundan ergenlerde sosyal kaygı ve çeşitli değişkenlerle ilişkisinin araştırmalarda önerilebilir. Ayrıca ölçek bilimsel araştırmalar haricinde klinik alanda terapi sürecinde bireysel olarak kullanılabilir. Yapılan çalışma K-EGSABÖ'nün genel popülasyonda geçerlilik ve güvenilirliğini göstermiştir. Fakat, ölçeğin klinik popülasyondaki geçerlilik ve güvenilirliğini inceleyecek çalışmalar da yapılmalıdır. Bu sayede, K-EGSABÖ'nün klinik ortamlarda, özellikle de kaygı bozukluğu yaşayan ergenleri değerlendirmek için kullanılabilirliği daha net bir şekilde ortaya konulacaktır. Gelecek çalışmalarda özellikle ölçeğin klinik popülasyonda da psikometrik özelliklerinin incelenmesi uygun olacaktır. K-EGSABÖ'nün B bölümü, en fazla kaygı yaşanan üç sosyal/toplumsal durumu ve bu durumların yarattığı kaygı ve kaçınma şiddetini belirlemektedir. Bu bölüm, puanlamaya dahil edilmemiştir. Fakat, bu bölümün puanlamaya dahil edilmesi, psikoterapötik girişimlerin planlanmasında ve bireysel müdahalelerin daha etkin hale getirilmesinde oldukça faydalı olabilir. Bu sayede, terapistler, hangi sosyal durumlarda en fazla kaygı yaşandığını ve bu durumların ne kadar şiddetli olduğunu net bir şekilde görebilecek ve buna göre müdahale planlarını oluşturabileceklerdir. K-EGSABÖ, ergenlerin ve genç yetişkinlerin sağlık davranışlarını ve sosyal kaygı durumlarını değerlendirmek için kullanılacak geçerli ve

güvenilir bir ölçektir. Klinik popülasyondaki geçerlilik ve güvenilirlik çalışmalarının yapılması, B bölümünün puanlamaya dahil edilmesi gibi çalışmalar, K-EGSABÖ'nün daha da kapsamlı ve kullanışlı hale getirilmesine katkıda bulunacaktır.

Kaynakça

American Psychiatric Association. (2013). Diagnostic and statistical manual of mental disorders: APA.

Arslan, C. (2005). Kişilerarası çatışma çözme ve problem çözme yaklaşımlarının yüklem karmaşıklığı açısından incelenmesi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (14), 75-93.

Aune, T., & Stiles, T. C. (2009). Universal-based prevention of syndromal and subsyndromal social anxiety: A randomized controlled study. Journal of Consulting and Clinical Psychology, 77, 867–879

Aydın, A., & Tekinsav-Sütçü, S. (2007). Ergenler için sosyal kaygı ölçeğinin (ESKÖ) geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi. Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi, 14(2), 79-89.

Beidel, D. C., Turner, S. M., & Morris, T. L. (1999). Psychopathology of childhood social phobia. Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry, 38, 643–650.

Brooks, S. J., & Kutcher, S. (2004). The kutcher generalized social anxiety disorder scale for adolescents: assessment of its evaluative properties over the course of a 16-week pediatric psychopharmacotherapy trial. Journal of Child And Adolescent Psychopharmacology, 14(2), 273-286.

Burstein, M., He, J. P., Kattan, G., Albano, A. M., Avenevoli, S., & Merikangas, K. R. (2011). Social phobia and subtypes in the National Comorbidity Survey–Adolescent Supplement: prevalence, correlates, and comorbidity. Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 50(9), 870-880.

Büyüköztürk, Ş. (2004). Veri analizi el kitabı: Pegem Yayıncılık.

Büyüköztürk Ş. (2016). Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı. Pegem Yayıncılık.

Canals, J., Voltas, N., Hernandez-Martinez, C., Cosi, S., & Arija, V. (2019). Prevalence of DSM-5 anxiety disorders, comorbidity, and persistence of symptoms in Spanish early adolescents. European child & adolescent psychiatry, 28(1), 131-143

Çuhadaroğlu, F. (1986). Adolesanlarda benlik saygısı: Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi.

Demir, T., Eralp-Demir, D., Özmen, E. & Uysal, Ö. (1999). Çapa çocuk ve ergenler için sosyal fobi ölçeğinin geçerlilik ve güvenilirliği. *Düşünen Adam*, 12(4), 23-30.

Ercan, İ. & Kan, İ. (2004). Ölçeklerde güvenilirlik ve geçerlik. *Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 30(3), 211-216.

Essau, C. A., Conradt, J., & Petermann, F. (1999). Frequency and comorbidity of social phobia and social fears in adolescents. *Behaviour research and therapy*, 37(9), 831-843.

Furmark, T., Tillfors, M., Marteinsdottir, I., Fischer, H., Pissiota, A., Långström, B., & Fredrikson, M. (2002). Common changes in cerebral blood flow in patients with social phobia treated with citalopram or cognitive-behavioral therapy. *Archives of General Psychiatry*, 59(5), 425-433.

Gormez, V., Kılınçaslan, A., Oregül, A.C., Ebesutani, C., Kaya, I., Ceri, V., ... Chorpita, B. (2017). Psychometric properties of the Turkish version of the revised child anxiety and depression scale – child version in a clinical sample. *Psychiatry and Clinical Psychopharmacology*, 27(1), 84-92.

Gren-Landell, M., Tillfors, M., Furmark, T., Bohlin, G., Andersson, G., & Svedin, C. G. (2009). Social phobia in Swedish adolescents: Prevalence and gender differences. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 44, 1-7.

Guerry, J. D., Hambrick, J., & Albano, A. M. (2015). Adolescent social phobia in clinical services. *Social anxiety and phobia in adolescents: development, manifestation and intervention strategies*, 201-223.

Heimberg, R. G., Hofmann, S. G., Liebowitz, M. R., Schneier, F. R., Smits, J. A., Stein, M. B. & Craske, M.G. (2014). Social anxiety disorder in DSM-5. *Depression and Anxiety*, 31(6), 472-479.

Hudson, J. L. & Rapee, R. M. (2000). The origins of social phobia. *Behavior Modification*, 24(1), 102-129.

Inderbitzen-Nolan, H. M. & Walters, K. S. (2000). Social anxiety scale for adolescents: normative data and further evidence of construct validity. *Journal of Clinical Child Psychology*, 29(3), 360-371.

Karakoç, F. Y., & Dönmez, L. (2014). Ölçek geliştirme çalışmalarında temel ilkeler. *Tıp Eğitimi Dünyası*, 40, 39-49.

Knappe, S., Beesdo-Baum, K., Fehm, L., Stein, M. B., Lieb, R., & Wittchen, H. U. (2011). Social fear and social phobia types among community youth: differential clinical features and vulnerability factors. *Journal of psychiatric research*, 45(1), 111-120.

Kessler, R. C., McGonagle, K. A., Zhao, S., Nelson, C. B., Hughes, M., Eshleman, S., et al. (1994). Lifetime and 12-month prevalence of DSM-III-R psychiatric disorders in the United States: results from the National Comorbidity Survey. *Archives of general psychiatry*, 51(1), 8-19.

Kuusikko, S., Pollock-Wurman, R., Ebeling, H., Hurtig, T., Joskitt, L., Mattila, M. L., et al. (2009). Psychometric evaluation of social phobia and anxiety inventory for children (SPAI-C) and social anxiety scale for children-revised (SASC-R). *European Child and Adolescent Psychiatry*, 18(2), 116–124.

La Greca, A. M. (1999). The Social Anxiety Scales for Children and Adolescents. *The Behavior Therapist*, 22, 133-136.

Lee, S. Y. (2007). Some Basic Structural Equation Models. In S.Y. Lee (Ed.), *Structural Equation Modeling A Bayesian Approach* (pp. 13-28). London: John Wiley&Sons Ltd.

Morrison, A. S., & Heimberg, R. G. (2013). Social anxiety and social anxiety disorder. *Annual Review of Clinical Psychology*, 9, 249-274.

Öksüz, E., & Malhan, S. (2005). Reliability and validity of the Turkish version of the Florida Sexual History Questionnaire. *Turkiye Klinikleri Journal of Medical Science*, 25(2), 204-212.

Özdamar K (1999). *Paket Programlar ile İstatistiksel Veri Analizleri-1 SPSS-Minitab*, Kaan Kitabevi.

R Core Team (2020). R: A language and environment for statistical computing. R Foundation for Statistical Computing, Vienna, Austria. <https://www.R-project.org/>

Rao, P. A., Beidel, D. C., Turner, S. M., Ammerman, R. T., Crosby, L. E., & Sallee, F. R. (2007). Social anxiety disorder in childhood and adolescence: Descriptive psychopathology. *Behaviour Research and Therapy*, 45(6), 1181-1191.

Rathus, S. A. (1973). A 30 item schedule for assessing assertive. *Behavior Therapy*, 4, 398-406

Rose, G.M., Tadi, P. (2022). *Social Anxiety Disorder*. StatPearls. Erişim adresi <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK555890/>

Rosseel, Y. (2012). Lavaan: an R package for structural equation modeling. *Journal of Statistical Software*, 48, 1-36.

Spence, S. H. & Rapee, R. M. (2016). The etiology of social anxiety disorder: An evidence-based model. *Behaviour Research and Therapy*, 86, 50-67.

Spence, S. H., Zubrick, S. R., & Lawrence, D. (2018). A profile of social, separation and generalized anxiety disorders in an Australian nationally representative sample of children and adolescents: Prevalence, comorbidity and correlates. *Australian & New Zealand Journal of Psychiatry*, 52(5), 446-460.

Stein, M. B. & Stein, D. J. (2008). Social anxiety disorder. *The Lancet*, 371(9618), 1115-1125.

Stephens, A. N., & Fitzharris, M. (2016). Validation of the driver behaviour questionnaire in a representative sample of drivers in Australia. *Accident Analysis & Prevention*, 86, 186-198.

Stopa, L. & Clark, D. M. (1993). Cognitive processes in social phobia. *Behaviour Research and Therapy*, 31(3), 255-267.

Sullman, M. J., Gras, M. E., Cunill, M., Planes, M., & Font-Mayolas, S. (2007). Driving anger in Spain. *Personality and individual differences*, 42(4), 701-713.

Weiller, E., Bisserbe, J. C., Boyer, P., Lepine, J. P., Lecrubier, Y. (1996). Social phobia in general health care: an unrecognised undertreated disabling disorder. *The British Journal of Psychiatry*, 168(2), 169- 174.

Wittchen, H. U., Stein, M. B. ve Kessler, R. C. (1999). Social fears and social phobia in a community sample of adolescents and young adults: prevalence, risk factors and co-morbidity. *Psychological Medicine*, 29(2), 309-323.

The Power of Words: Unpacking the Sociolinguistic Impact of Slurs

Nisreen Juma Mutlaq

Tikrit Üniversitesi

Edebiyat Fakültesi Çeviri Bölümü,

Orcid no: 0009-0005-0763-7519

Sadn.ali993@gmail.com

Abstract

This study explores the complex and multifaceted nature of insults in a modern sociolinguistic context. The aim of the study was to analyse the power dynamics inherent in these terms and examine how insults function as a tool of social control, perpetuating stereotypes and reinforcing social hierarchies. Through a combination of qualitative analysis and case studies, this study explores the historical origins, development and contemporary use of insulting language across different cultures and communities. The results show that slurs are not only offensive words, but also have historical and cultural significance, often reflecting wider societal attitudes towards race, gender, sexual orientation and other identity markers. The study also examines the psychological impact of insults on individuals and groups, showing how these words can cause lasting emotional harm and lead to a hostile social environment. Furthermore, the study addresses the phenomenon of reappropriation. This process is analyzed to understand its potential in challenging and subverting the oppressive connotations traditionally associated with these terms. Ultimately, this paper underscores the importance of recognizing the deep-seated implications of slurs in everyday language and advocates for a more nuanced approach to addressing linguistic discrimination. The research concludes with recommendations for fostering more inclusive and respectful communication practices in diverse social settings.

Keyword: *Social Control, Linguistic Discrimination, Reappropriation.*

Kelimelerin Gücü: Hakaretlerin Sosyolinguistik Etkisini Anlamak

Özet

Bu araştırma, modern sosyolinguistik bağlamlarda hakaretlerin karmaşık ve çok yönlü doğasını, bu terimlere gömülü güç dinamiklerini incelemeyi, hakaretlerin sosyal kontrol araçları olarak nasıl işlev gördüğünü, stereotipleri nasıl sürdürdüğünü ve sosyal hiyerarşileri nasıl güçlendirdiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel analiz ve vaka çalışmalarının bir kombinasyonu yoluyla, bu araştırma hakaretlerin farklı kültürler ve topluluklar arasında tarihsel kökenlerini, evrimini ve çağdaş kullanımını ele alınmaktadır. Bulgular, hakaretlerin yalnızca saldırgan kelimeler olmadığını, aynı zamanda tarihsel ve kültürel öneme sahip olduğunu, genellikle ırk, cinsiyet, cinsellik ve diğer kimlik belirteçlerine yönelik daha geniş toplumsal tutumları yansıttığını ortaya koymaktadır. Çalışma ayrıca hakaretlerin bireyler ve gruplar üzerindeki psikolojik etkisini de ele alarak, bu terimlerin nasıl kalıcı duygusal zararlara yol açabileceğini ve düşmanca bir sosyal ortama nasıl katkıda bulunabileceğini göstermektedir. Buna ek olarak, araştırma, marjinal grupların hakaretleri bir güçlendirme ve direniş biçimi olarak geri aldığı yeniden sahiplenme olgusuna da değinmektedir. Bu süreç, geleneksel olarak bu terimlerle ilişkilendirilen baskıcı çağrışımlara meydan okuma ve onları altüst etme potansiyelini anlamak için analiz edilmektedir. Sonuç olarak, bu makale günlük dilde küfürlerin köklü etkilerinin farkına varmanın önemini vurgular ve dilsel ayrımcılığı ele almak için daha ayrıntılı bir yaklaşım savunur. Araştırma, çeşitli sosyal ortamlarda daha kapsayıcı ve saygılı iletişim uygulamalarının teşvik edilmesi için önerilerle sonuçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Sosyal Kontrol, Linguistik Ayrımcılık, Yeniden Sahiplenme.*

1.1 Problem of the Study

The pervasive use of slurs in everyday language presents a significant social and linguistic challenge. Slurs are powerful linguistic tools that can perpetuate stereotypes, reinforce social hierarchies, and inflict profound psychological harm on individuals and communities. Despite their detrimental effects, slurs remain a persistent element of discourse in many societies, often going unchallenged or misunderstood. The problem at the heart of this study is twofold. First, there is a need to understand the mechanisms through which slurs perpetuate social inequalities and maintain existing power dynamics. This includes examining the historical and cultural origins of slurs, their evolution over time, and the contexts in which they are used. Without a comprehensive understanding of these factors, efforts to combat the harmful effects of slurs may be insufficient or misguided. Second, the phenomenon of reappropriation—where marginalized groups reclaim slurs as a form of empowerment—adds a layer of complexity to the issue. While reappropriation can be a powerful act of resistance, it also raises questions about the effectiveness and limits of such strategies in altering the negative connotations of slurs and their impact on broader societal attitudes.

Pragmatically, a slur is considered a fundamentally neutral descriptive term that belongs to the group that coined it. A slur is therefore a marker of the speaker's belonging to a certain social group rather than anything else. Hence, using a slur is a breach of the Gricean Maxim of Manner by using a word that belongs to another social group context than is what considered appropriate, and an act in which the speaker primarily aims to affiliate themselves with the group of people that own the slur, or as a way of showing in-group solidarity by making fun of social groupings outside the own (Jensen, 2019:18).

1.2 Aims of the Study

The primary aim of this research paper is to investigate the multifaceted nature of slurs, examining their origins, usage, and impact within contemporary society. This study seeks to achieve the following specific aims:

- » Track into the origins of different insults and comprehend how cultural and historical backgrounds have influenced their definitions and implications over time.

- » To explore how slurs function as instruments of social control, reinforcing stereotypes and perpetuating social hierarchies. This includes analyzing the contexts in which slurs are used and the power dynamics they reflect and maintain
- » To investigate the psychological and emotional effects of slurs on individuals and communities. This involves understanding the harm caused by slurs and how they contribute to a hostile social environment
- » To examine the processes through which marginalized groups reclaim slurs as acts of empowerment and resistance. This includes analyzing the potential benefits and limitations of reappropriation in challenging and subverting the oppressive connotations of slurs

1.3 Hypotheses

- » Slurs are not just offensive terms but serve as powerful tools that reinforce social hierarchies and maintain existing power dynamics by perpetuating stereotypes and marginalizing specific groups.
- » The meanings and connotations of slurs are deeply rooted in their historical and cultural contexts. Understanding the origins and evolution of these terms is essential to comprehending their current impact and usage.
- » The use of slurs causes substantial psychological and emotional harm to individuals and communities, contributing to a hostile social environment and affecting mental health and well-being.
- » The process of reappropriation, where marginalized groups reclaim slurs, can subvert the negative connotations of these terms and serve as a form of empowerment and resistance against linguistic oppression.

1.4 Scope of the Study

This study focuses on the following key areas:

- » Investigating the etymological roots and historical evolution of various slurs.
- » Analyzing how different cultural contexts have shaped the meanings and usage of slurs over time.
- » Exploring the role of slurs in reinforcing social hierarchies and perpetuating stereotypes.

- » Assessing the psychological and emotional effects of slurs on individuals and communities.

1.5 Value of the Study

The value of this study can be summarized as follows:

- » By exploring the historical, cultural, and sociolinguistic dimensions of slurs, this study provides a comprehensive understanding of how language shapes and reflects social hierarchies and power dynamics. This deepens the academic discourse on language, power, and identity.
- » The study highlights the profound psychological and emotional impact that stigma can have on individuals and communities. This awareness is vital for psychologists, educators and social workers who support people affected by language discrimination..
- » The study provides practical insights and guidelines for professionals who translate political language. Understanding the subtle challenges and strategies for maintaining the illocutionary power of insults can improve the accuracy and cultural sensitivity of their work.
- » The study's interdisciplinary approach, drawing from sociolinguistics, psychology, history, and cultural studies, makes it relevant to a wide range of academic fields. This fosters cross-disciplinary dialogue and collaboration on issues related to language and social justice.

2.1 Introduction

Language is a powerful tool that shapes our perceptions, interactions, and social structures. Within the vast expanse of linguistic expression, slurs occupy a particularly contentious space. These words or phrases, often rooted in historical and cultural contexts, carry with them the weight of discrimination, prejudice, and social hierarchies. The purpose of this research paper, titled "Slurs," is to explore the multifaceted nature of slurs, examining their origins, usage, and impact within contemporary society.

Slurs are not merely offensive terms; they are potent symbols that encapsulate societal attitudes towards various identity markers, including race, gender, sexuality, ethnicity, and disability. Their use can reinforce stereotypes, perpetuate social inequalities, and inflict profound psychological harm on individuals and communities. Despite their harmful potential, slurs are also subject to processes of reappropriation, where marginalized groups

reclaim these terms as acts of defiance and empowerment. The complexity of slurs lies in their dual capacity to harm and to empower. This duality necessitates a comprehensive analysis that considers both the historical evolution of slurs and their contemporary implications. By employing a qualitative methodology that includes discourse analysis and case studies, this research aims to uncover the sociolinguistic mechanisms that underpin the use of slurs and to provide insights into their broader societal impact.

In the following sections, this paper will delve into the historical context of various slurs, exploring their etymological roots and the socio-political conditions that have shaped their meanings over time. It will then examine the psychological and emotional effects of slurs on individuals and communities, drawing on firsthand accounts and scholarly research. Finally, the study will address the phenomenon of reappropriation, analyzing its potential to challenge and subvert the oppressive connotations traditionally associated with slurs. Through this exploration, the paper seeks to contribute to a deeper understanding of the power dynamics embedded in language and to advocate for more inclusive and respectful communication practices. By highlighting the complex interplay between language and social identity, this research underscores the need for heightened awareness and sensitivity in our linguistic interactions.

2.2 Definition of Slur

Slurs are a term often used to describe certain behaviors that insult group members and are often considered one of the most taboo and offensive linguistic expressions (Dutton, 2007). Different insults are directed at members of different groups. Often described as a form of “hate speech...directed at a group of people based on a common position that is characteristic of this group”, insults are often considered emotionally charged derogatory remarks directed at certain group members based on descriptive characteristics, such as their race or their gender (Fraleigh & Tuman, 2010:139). Adam (2010) maintains that a slur is “a disparaging remark’ that is usually used to “deprecate” certain targeted members. Utterances of slurs are usually explosively derogatory acts, and different slurs derogate members of different classes. For instance, racial slurs are “derogatory or disrespectful nickname[s] for a racial group”. Although different slurs target members of different groups, slurs are in general derogatory terms that target members of a certain class or group.

Panzeri (2016) explains that slurs are derogatory epithets that target specific groups, identified mainly on the basis of race (nigger for a black person), nationality (wop for Italian), and religion (kike for Jew). Slurs differ from other pejoratives (moron, asshole) because they insult a person inasmuch as (s)he belongs to a specific group, that can be identified by means of a non-offensive expression, the neutral counterpart (or non-pejorative correlate). Slurs are particularly hateful and pernicious because they convey and reinforce stereotypes about the target group, they harm “their target’s self-conception and self-worth, often in ways that are common to the social group as a whole”, and they are thus considered taboo, prohibited words.

Legaspe (2020) believes that referring to others as “nigger” or “faggot” is a very hurtful way of implying that they are demeaning and disparaging because they are black or gay. It is clear that a slur is a term used to disparage and offend others. However, if all words that can cause this effect are referred to as slurs and only the intention with which the word is used is taken into account, the range of derogatory terms is broadened. A slur is any word that is intended to denigrate, offend, or hurt someone. The act of slurring is the use of derogatory terms, which can be accomplished with both slurs and non-slurs.

2.3 The literal meaning of Slur

Croom (2013) explains that it is typically assumed in the literature that “every word is associated with a conventional meaning which is either a property or relation”. He maintains that slurs have mixed content in the sense that the use of racial slurs (such as nigger) can be analytically decomposed into both expressive and descriptive aspects. As a racial slur, by choosing to use the slur nigger instead of a neutrally descriptive term such as African American, the speaker intends to express their endorsement of a (usually negative) attitude towards the descriptive properties possessed by the target of their utterance. For instance, consider the following felicitous utterance documented in Haley (1964): Now we all here like you, you know that. But you’ve got to be realistic about being a nigger. A lawyer – that’s no realistic goal for a nigger. You need to think about something you can be.

This example suggests that the phrase “But you’ve got to be realistic about being a nigger” communicates the speaker’s endorsement of a negative attitude. While the phrase “Now we all here like you, you know that”

suggests that what the negative attitude being expressed by the speaker is directed towards is not the agent, but rather some set of the agent's properties. That is to say, the properties that the speaker endorses the expression of a negative attitude towards are properties that have been associated with members of a particular racial group, and as a result, the speaker does not directly express a negative attitude towards the agent him or herself. Indeed, in this example the speaker explicitly says that they like the target of their utterance. However, an agent might indirectly express a negative attitude towards a target by expressing a negative attitude towards some set of properties that target possesses (Croom,2010). Furthermore, Croom (2010) adds that slurs usually derogate, ridicule, or demean members of a certain class by targeting certain properties or features associated with those members as a class. For instance, African Americans that have been derogated with the slur nigger have typically been derogated on the basis of being "emotionally shallow, simple-minded, sexually licentious, and prone to laziness" (Asim, 2007). It is in such contexts where a speaker intends to ascribe at least some such properties to a target that the slur nigger has typically been employed.

Further, a speaker S who implicates through their use of language that they are of higher social status or more powerful than their hearer H is engaging in talk that "is risky, but if he [the speaker] gets away with it (hearer doesn't retaliate, for whatever reason), speaker succeeds in actually altering the public definition of his relationship to hearer: that is, his successful exploitation becomes part of the history of interaction, and thereby alters the agreed values of D [social distance between S and H] or P [relative power between S and H]" (Brown& Levinson,1978:228). Accordingly, since our social identities are in part determined by the way society perceives us, and so the way society comes to interact and continues to interact with us (Goffman, 1967; Brown & Levinson, 1978), the derogative use of slurs can be extremely destructive to the actual character of an individual that it attacks. By ridiculing or derogating a member based on certain negative properties or features, the speaker employing the slur can support, enforce, and contribute to a history of acts that negatively alter the social identity of targeted members. This is done, presumably, for the purpose of increasing the difference in asymmetrical power relations among the interlocutors in the specific conversational context, or among the groups to which they belong more generally. It has been noted, for instance, that "the British and their colonial counterparts relied on [derogatory] language to maximize

the idea of difference between themselves and their African captives” (Asim, 2007).

2.4 Types of Slur

Slurs refer to derogatory or offensive terms used to refer to a particular group of people based on their actual or perceived membership in a certain social category or group. Slurs are typically used to demean, insult, or dehumanize the target group and often carry historical weight and negative connotations. In political debates, the use of slurs can be particularly impactful and controversial because they not only reflect and perpetuate social prejudices but also can significantly influence public perception, discourse, and policy-making (Croom, 2010).

2.4.1 Partisan Slurs

Partisan slurs are derogatory terms or epithets used to disparage or insult individuals or groups based on their political party affiliation or ideological beliefs. These slurs are typically loaded with negative connotations and are intended to degrade, humiliate, or dehumanize those with differing political viewpoints (Groeling, 2010). Lakoff (2004) discusses the power of language in shaping political discourse. He argues that partisan slurs are used to define and frame political debates in ways that favor one side over the other.

Furthermore, Groeling’s research (2010) provides a cross-national analysis of political slurs, including partisan slurs. She examines their use in different cultural and linguistic contexts, exploring their impact on political discourse and democratic engagement. This indicates that the study examines political slurs across different countries. It compares how such slurs are used in various nations, considering diverse cultural and linguistic backgrounds. Hence, it might involve analyzing the meanings, connotations, and impact of slurs in different regions, taking into account local norms, values, and communication styles, looking at how slurs shape public opinion, influence political debates, and affect the behavior of politicians and voters, ...etc. Mutz (2015) investigates the effects of political discussion across ideological lines. She finds that exposure to partisan slurs and negative rhetoric can lead to increased political polarization and decreased trust in democratic institutions. Examples of partisan slurs include:

1-”Libtard”: This is a derogatory term used by some conservatives to insult

liberals or progressives. It combines the words “liberal” and “retard,” suggesting that individuals with liberal political views are intellectually deficient or lacking in common sense (Groeling, 2010).

2-”Snowflake”: While not exclusively political, this term is often used as a partisan slur, suggesting that someone, usually on the political left, is overly sensitive, easily offended, or unable to handle opposing viewpoints

It’s important to note that the use of partisan slurs contributes to a toxic political discourse and dehumanizes those with differing viewpoints. Engaging in respectful and constructive dialogue, even with those we disagree with, is essential for a healthy democracy(Lakoff,2002).

2.4.2 Ideological slurs

Ideological slurs refer to derogatory terms or epithets used to disparage individuals or groups based on their ideological beliefs, worldviews, or philosophical orientations. These slurs are often loaded with negative connotations and are intended to demean, stigmatize, or marginalize those who hold different ideological perspectives. They are offensive labels or expressions used to denigrate individuals or groups on the basis of their ideological convictions or worldviews. These slurs typically carry negative stereotypes, prejudice, or bigotry, and are employed to discredit, humiliate, or exclude those with differing ideological beliefs (Callaway,2011). Schneider, et al (2017) offer a critical examination of political discourse, including the use of ideological slurs. They discuss how these slurs contribute to the marginalization and exclusion of certain ideological groups, undermining democratic ideals.

Fairclough (2014) maintains that political ideology slurs are used to disparage individuals or groups based on their political beliefs or affiliations. These slurs often aim to delegitimize opposing viewpoints and create an “us versus them” dynamic. Examples include derogatory labels for liberals, conservatives, socialists, or capitalists. The use of these slurs can hinder constructive political dialogue and contribute to polarization. Examples of ideological slurs include:

1-”Commie” or “Pinko”: These slurs are directed at individuals perceived to be communists or to have leftist sympathies, suggesting that they hold un-American or subversive beliefs.

2-”Fascist” or “Nazi”: These terms are used to insult individuals or groups associated with far-right ideologies, implying authoritarianism, racism, or extreme nationalism Schneider, et al (2017). Hence, ideological slurs contribute to the polarization and degradation of political discourse. They reflect a lack of respect for differing ideological perspectives and hinder constructive dialogue and understanding.

2.4.3 Racial and Ethnic Slurs

Kennedy (2020) maintains that Ethnic and racial slurs are among the most common and historically prevalent types of slurs in political discourse. These terms are used to demean or dehumanize individuals or groups based on their ethnicity or race. The use of such slurs reinforces racial hierarchies and contributes to systemic racism. They reflect a long history of racism, colonization, and social inequality.

Many racial and ethnic slurs have deep historical roots, originating from periods of systemic racism, colonialism, or xenophobia. They have been used to dehumanize and justify discriminatory practices against marginalized communities. Hence, the use of racial slurs is closely tied to power dynamics, where those in positions of privilege or dominance use derogatory language to assert control and maintain social hierarchies. This reinforces inequalities and perpetuates social divisions (Delgado& Stefancic, 2017).

Additionally, Hughes (2006), who studied the history and usage of offensive language, provide insights into how racial slurs evolve and the contexts in which they are used. Understanding the origins and contexts of these slurs is crucial in addressing their harmful effects and promoting respectful dialogue across different racial and ethnic groups. Examples of racial and ethnic slurs vary widely depending on cultural and historical contexts. Some common examples include derogatory terms for African Americans (such as the “N-word”), derogatory terms for Hispanics or Latinos (such as “spic” or “beaner”), and derogatory terms for Jews (such as “kike”). These terms are deeply offensive and are often used to demean and dehumanize entire groups of people based on their race or ethnicity (Hughes ,2006).

1.5 Semantic, Pragmatic and Philosophical Perspectives of Slurs

Leech (1983) argues that interlocutors may act superficially impolite with one another in order to foster a sense of social intimacy and to reduce

relative inequalities between them. and Culpeper (1996) suggests that “the more intimate a relationship, the less necessary and important politeness is [. . .] lack of politeness is associated with intimacy, and so being superficially impolite can promote intimacy. Clearly, this only works in contexts in which the impoliteness is understood to be untrue”, such as in communicative exchanges between close friends or in-group members.

Hornsby (2001) adopts a semantic approach, arguing that: A unified representation of pejoratives cannot be achieved by identifying a pragmatic component that must be added to the semantic component represented by the neutral counterpart of the [pejorative] word, because only the [pejorative] word itself can provide a perspective from which one can understand the various [pejorative] speech acts associated with it. The contours of the space of possible speech acts performed by sentences containing certain pejoratives can only be discerned from the perspective of someone who knows the [literal] meaning of the words. Every pejorative word, like any other, has the potential to evoke speech acts because of its [literal] meaning.

Moreover, the semantic theorist Hom (2008) claims that the derogatory content of a slur is part of its literal meaning and that “their derogatory content gets expressed in every context of utterance”. This view suggests that the derogatory content of a slur can be explained independently of context. The semantic content of slurs includes derogation, which is determined by the semantic conventions that govern them, i.e., the rules that give them their literal meanings.

Additionally, Croom (2010) confirms that semantic theories of slurs are appealing because they can explain why it is that slurs carry derogatory content and force across such various conversational contexts. It is because according to this account slurs “literally say bad things, regardless of how they are used” (cited in Hom, 2008) and because they literally “prescribe harmful practices” to their targets.

According to the semantic view Hom (2008), slurs: both insult and threaten their intended targets in deep and specific ways by both predicating negative properties to them and invoking the threat of discriminatory practice towards them. [. . .]

Hom and May (2018) contend that derogation is a component of truth-condition content and that it is functionally related but not equivalent to

the neutral counterpart of slurs. According to them, the specific content of each slur is determined externally by racist institutions or social practices and includes descriptive stereotypes and normative judgments, all of which should be linked to the target group's identity. For example, the epithet [i.e. racial slur] 'chink' expresses a complex, socially constructed property like: ought to be subject to higher college admissions standards, and ought to be subject to exclusion from advancement to managerial positions, and, because of being slanty-eyed, and devious, and good-at-laundering, and all because of being Chinese.

As a result, Hess (2022) adds that "chink" should be held to a higher standard of college admissions, should be barred from managerial positions due to squinty eyes, cunning, money laundering, and all because they are Chinese. This truth-conditional reading demonstrates that slurs have no allegation because no one should be discriminated against because of their race, ethnicity, sexual orientation, or other characteristics.

Croom (2010), (as cited in Goffman ,1967) notes that "people who are familiar with one another and who do not require much ritual" may joke with one another and insult one another "apparently for the amusement of the social circle in which the ritual (the insult) is used.". For instance, imagine that speaker A and hearer B are shut buddies that are aware of every others prevalent beliefs and dispositions. If B is aware of A well enough to recognize that A is now not racist and is normally a first rate person, then sincerely it is safe for B to expect that A meant to create rapport with B as a substitute than to derogate B by A's precise use of the slur. That is, as close friends, it is common knowledge between A and B that A in established intends to create rapport with B and no longer derogate B. This is, indeed, how one in normal creates and keeps friendships, and probable how A and B in precise grew to be friends in the first place'.

2.5. Speech Acts and Slurs

Speech acts as described by J.L. Austin and further developed by John Searle are essential to understanding how language is used not only to convey information but also to perform actions and shape social reality. According to Searle (1969), speech acts can be divided into different types such as: B. Assertive pronouns (statements that express beliefs), demonstrative pronouns (speech acts that are intended to get the listener to do something), delegative pronouns (speech acts that compel the

speaker to do something), expressive pronouns (speech acts that express attitudes and emotions), and declaratives (speech acts that affect changes in the external world). This classification suggests that speech acts are performative in nature and influence social interactions and relationships through the words we use (Searle, 1979). Therefore, speech acts can be explicit or implicit and have different functions depending on the context and intention of the words spoken.

The intentions and effects of speech acts can vary widely, and insults are derogatory terms or expressions used to demean, humiliate, or exclude individuals or groups based on characteristics such as race, ethnicity, gender, sexual orientation, disability, etc. As performative acts, insults not only describe social practices of discrimination and exclusion, but also actively participate in them. Anderson and Lepore (2013) argue that insults are used to express negative attitudes and stereotypes, reinforce social hierarchies, and perpetuate prejudices within society. The effects of insults extend beyond their literal meaning, affecting interpersonal relationships and leading to wider patterns of discrimination and inequality. The relationship between speech acts and insults, therefore, lies in their shared performative nature and their different social and ethical implications. Both involve the use of language to perform actions. However, in the speech process, speech acts either have an active or neutral function in the communicative context; insults have primarily negative effects. Speech acts shape social norms and interactions by communicating intentions and commitments, while insults cause social harm by reinforcing stereotypes, fostering discrimination, and creating barriers to inclusive communication practices. Understanding this difference is critical to promoting respectful communication and addressing issues related to social justice and equality in language use (Anderson and Lepore, 2013).

In summary, while both speech acts and insults involve performative aspects of language, their relationship highlights significant differences in intent, effect, and ethical considerations. Speech acts facilitate effective communication and social coordination, whereas insults perpetuate harm and reinforce inequality. Recognizing and addressing these differences is critical to promoting respectful communication practices and fostering inclusive social environments.

2.6 The Current Views on Slurs

The use of slurs is criticized by Chomsky (1997) as a type of linguistic abuse that upholds oppression. He says that in order to uphold social control and quell dissent, insults are used ,»The slur, the smear, the appeal to false authority, the trick of ignoring what has happened in the past, these are standard devices of propaganda, and they are used with far greater sophistication and variety than most people would imagine”.

Slurs are multifaceted and carry different meanings depending on the context and the speaker (Katz ,2014) . He examines the complex social dynamics surrounding slurs. “Slurs are not inherently negative or harmful. They can be employed to subvert established power systems or as a means of fostering cohesion within the group. The social and cultural factors that influence how slurs are used and interpreted must be understood.

Furthermore, Jeshion, Robin (2016) investigates the idea of “slur contextualism,” contending that slurs’ significance and effect are contingent upon the environment in which they are employed. He says that there are three main ways to employ slurs: sarcastically, evaluatively, or descriptively.

According to some linguists, using slurs within specific communities can be an act of empowerment or reappropriation. They acknowledge that slurs can be reclaimed to take away their negative connotations and transform them drastically into expressions of pride and unity. According to Manne (2018), oppressed people might “repurpose slurs as badges of honor or solidarity.” She questions the notion that insults are always harmful and considers how their appropriation could strengthen those groups and help them fight against tyranny. According to Manne, slurs can be reappropriated to change their meaning and effect, turning them from being solely harmful means into instruments of resistance and unity.

Indeed, opinions on the usage of slurs have changed over time and are still up for discussion. The views on the use of slurs have changed significantly throughout time and are still a hot topic of debate among academics, linguists, and social scientists. Slogans are considered damaging by many linguists and social scientists, and they should be avoided. According to Popa-Wyatt and Wyatt (2018), they argue that these terms support an oppressive and discriminatory culture. Additionally, some academics have drawn comparisons between slurs and thick terms because slurs can both

refer to groups and contain evaluative content; nevertheless, not all thick terms can be categorized as slurs, and the two can only be related in a similar way (Cepollaro, 2017).

Lastly, there is inconsistent use of terminology associated with slurs. Academics fail to assure cognitive consistency and accuracy and create conceptual confusion by using different names for the same perceptual feature. It is possible to keep the disparaging quality of slurs without being constrained by grammar in a number of ways. Terms like “scoping-out,” “scopelessness,” “non displaceability,” “embedding failure,” and “projectivity” are among these. There are other terms used to characterize non-derogatory uses of slurs, such as “non-derogatory use,” “reclamation,” “reappropriation,” “appropriation,” and “appropriation” (Cepollaro, 2020).

2.8 Roles and Power in Relation to Slurs

According to Popa-Wyatt and Wyatt (2018), slurs are a type of hate speech that aims to shift the target’s discourse position and create an unfair power imbalance between the speaker and the target. What sets oppressive slurs apart from other insulting terms is this disparity in power. They argue that by assigning roles, slurred speech aims to establish (or perpetuate) an unfair power disparity. Their second claim is that there is a correlation between the perceived injustice of the power imbalance associated with this job and the level of offense generated. Therefore, roles are social constructions that store information about rights, obligations, social standing (i.e., rank in relation to various roles), and acceptable and expected behaviors.

Goffman (1961) asserts that the fundamental building blocks of socialization are “roles”: “Roles are how tasks in society are assigned and arrangements are made to accomplish them in order to reinforce social fulfillment.” Individuals are allocated roles. The expectations of one’s waking life influence one’s interactions with others. Roles, which indicate relative status and authority, also frequently occur in pairs or groups. Power shifts along with roles. While positions including an imbalance of power are often acceptable and beneficial (parent and child, for example), there are other situations where an unfair power imbalance is established and sustained by violence (e.g., master and slave). Furthermore, Popa-Wyatt and Wyatt (2018) highlight the three elements of discourse roles:

- A role’s discourse status indicates how important it is in relation to other roles. It is a reflection of the hierarchical structure of human society and

the fact that individuals with a pronounced difference in status participate in numerous social interactions.

- discourse rules govern expected moves, permissible moves, their expected effects, and rules of interpretation.

- Depending on the discourse role of the speaker, the same speech in an otherwise identical situation will have a different interpretation in the corresponding social position. Saying “I want \$1000” to a bank teller, for instance, will be interpreted differently depending on the person’s identity—asa client or a bank robber. Therefore, a speech-act that modifies a participant’s discourse role is significant since it modifies the participant’s status and the discourse norms. It also highlights the corresponding long-term social role. According to Popa-Wyatt (2016), it’s important to distinguish between the discourse roles—short-term social roles—that are inside to the debate and the long-term social roles that are external to it. We cannot have a cogent account of how roles are performed without making such a distinction, We are unable to develop a cogent theory explaining how roles impact discourse. Allow us to use “In the Heat of the Night” as an example. The Sidney Poitier character Mr. Tibbs is brought to the police station after being detained in Mississippi in the 1960s on suspicion of murder. In addition to being an African-American living in the deep south during an era of overt racism, Mr. Tibbs plays four relevant external social roles: police officer, murder suspect, number one homicide expert with the Philadelphia police department, and second, he was briefly a murder suspect. Mr. Tibbs is introduced to the head of police as a murder suspect, and the fact that his race influences the investigation

PC: Got a name boy?

MT: Virgil.

PC: Virgil? (laughs) [I don’t think we’re going to have any trouble, are we Virgil?

MT: No.

PC: What d’you hit him with boy?

It ought to be evident that the police chief has the final say. As the talk goes on, it becomes clear that Mr. Tibbs works for the police:

PC: Just what you do up there in Pennsylvania, to earn that kind of money?

MT: I'm a police officer. (shows police badge)

PC: Oh. Yeah. (scratches head, sits down)

The discourse takes on a different tone at this point. The direction of the conversation is now set by the fact that he is a police officer and a homicide specialist. This is made especially clear when, following more discussion, the police chief asks him to do a favor and examine the slain man's body:

PC: Look, if they pay you \$162.39 a week to look at bodies. Why can't you look at this one?

MT: Why can't you look at it yourself?

PC: Because I'm not an expert, officer.

Even though the conversation's tone has already shifted, Virgil Tibbs is addressed as an honorific for the first time as "officer." It's an obvious expression of reverence. According to Popa-Wyatt (2016), the request for a favor indicates a major change in the conversation's power dynamics.

This illustration demonstrates how the importance of external social roles shifts throughout a conversation. We must be aware of Mr. Tibbs's salient exterior social roles in order to interpret the discourse at any given time. A few external roles—murder suspect, member of a marginalized racial group, etc.—became less noticeable, while others—police officer, homicide specialist—became more noticeable. However, Mr. Tibbs maintained his three genuine exterior social roles: he was an African-American, a police officer, and an expert on homicides both before and after the talk. Therefore, we must distinguish between a participant's external social roles that remain outside of and during the dialogue and their corresponding shifts in prominence during the conversation in order to characterize the conversational kinematics the dialogue and the way that those changes in salience cause the conversational kinematics to change.

2.10 Slurs and oppressive speech

Speech can be used to disparage, harass, threaten, bully, badger, and degrade someone, as noted by Langton (1998). Speech can certainly be used to oppress if oppression is just defined as when someone is treated very harshly. This is because speech can be used in a variety of ways to treat people horribly. According to his proposal, speakers are considered

authoritative if they now hold local control over certain parts of the targets' life. He goes on to say that some speech forms, like pornography, have the ability to both subordinate and create subordination. To put it another way, the act of illocutionary subordination is actually an act of subordination itself, not just a perlocutionary act that results in subordination.

McGowan (2009) makes the case that the concept of conversational scoring actually eliminates the requirement for authority. According to Simpson (2013), the conversational score for a conversation C at time t is essentially an informal register of the participants' shared expectations and presumptions, which together determine which conversational moves would constitute "correct play" in Conversation at time, in accordance with intricate but consistently-behaved rules. Lewis (1979) notes that the conversational score changes over time to ensure that the spoken words are "correctly played." This is accomplished through a variety of "rules of accommodation," which are the tacit guidelines or procedures through which participants in a discussion modify the context of the discourse to make sure that what has been said is appropriate. These guidelines support preserving the conversation's consistency and flow even in the face of unforeseen or unusual statements. What constitutes appropriate play is thus determined by the combination of the conversational score and the conversational kinematics rules. Therefore, a statement that calls for an accommodation modifies the conversational score, which modifies the parameters of what is acceptable in the conversation.

According to McGowan (2009), there is a type of illocutionary act known as "the conversational exercitive." It is called conversational because the speech act enacts permissibility facts within the domain of conversation, and it is exercitive because the illocutionary type determines what is permissible within a specific domain of conduct. She contends that conversational exercises can be "covert" in that they don't have to be obvious to participants or require them to understand them in order to be effective. Crucially, unlike traditional exercitives, conversational exercitives do not demand for authority. This concept of a covert exercitive is expanded upon by McGowan (2009) to encompass any move in any activity that is governed by rules or norms; that is, each move in any game modifies the game's state., thus determining the permissible next moves. Permissible moves are simply defined by the rules of correct play.

According to Simpson (2013), who is mentioned by McGowan (2009), oppression can be considered an activity that is guided by rules. Therefore, a verbal move is an exercitive within the oppression game if it modifies what constitutes an allowed move in the oppression game by enacting a certain rule. She says that communication that is racist or sexist belongs in this category. Thus, speaking in a sexist or racist manner is part of the oppressive process. By including discourse roles as potential entities in the conversational score, it becomes possible to understand slurred utterances. These dictate the appropriate play in the discourse. The conversational score is updated to reflect this assignment due to accommodations: The target is now in the conversation.

With regard to the discourse roles, it would seem reasonable given our separation of roles in society and discourse from external roles to argue that slurs constitute oppressive speech because they have the illocutionary power to assign a subordinate role for the duration and goals of the discourse. Thus, the theory unequivocally validates the idea that, in the context of contemporary social (conversational) interaction, insults represent oppression (Simpson, 2013).

Silencing and Appropriation in Relation to Slurs^{2.11}

The use of slurs is closely related to the ideas of appropriation and silencing. Slurs have been and still are instruments of oppression, stifling the opinions of disadvantaged people and maintaining unfavorable power relationships. This problem is made more complex by the appropriation of slurs by dominant groups, which emphasizes the importance of awareness, sensitivity, and polite conversation (Lawrence, 1993).

Silencing, as noted by Popa-Wyatt and Wyatt (2018), is truly two different occurrences. The target is first too scared to answer. Secondly, even in the event that they reply, their words will not be able to totally reverse the impact of the insult and may be disregarded. In addition, the discourse role has rules that, in constitutive words, allow participants to disregard the target's future statements, including those that silence the target's objections to the assignment itself. According to the roles assigned, the speech amounts to a threat of violence, and one of the perlocutionary effects is the target's dread, which causes them to strive to self-preserve by becoming silent. Consider, for example, Imagine an African-American guy who is being arrested by a racist police officer who calls him names.

If the man protests, it may be argued that he is a criminal because he was resisting arrest and confronting the officer. His entirely legitimate reaction is thus used against him. Thus, the target will not be heard in the second scenario and does not speak in the first. They are both displays of authority.

According to Scafidi (2005), cultural appropriation is the act of “taking intellectual property, traditional knowledge, cultural expressions, or artifacts from someone else’s culture without permission.” When it comes to slurs, appropriation can happen when members of a dominant group appropriate the slur and use it inside their own group, frequently denoting something positive or eliminating its negative implications. This appropriation may cause marginalization to increase. Members of dominant groups frequently appropriate slurs without realizing or appreciating the term’s historical meaning or power dynamics. This act of appropriation might lead to a false sense of equality or progress by further erasing the experiences of the excluded minority (Ross, 2015).

Popa-Wyatt and Wyatt (2018) state that appropriation is a complex phenomenon. The felicity conditions for the role assignment do not always fail when a member of the target group uses a slur word since their group membership differs from the historical oppressor group’s. This failure releases the slur word, opening the door for possible appropriation. Because of this, the felicity requirements must be broken in order to provide the space for appropriation. Thus, for instance, distinct roles with equal discourse privileges may be ascribed when an African-American says “Nigger” to another African-American. It is entirely feasible for in-group uses to cause offense if certain felicity requirements are satisfied. A gregarious white speaker of “Nigger” will probably offend because their group membership meets the favorable requirements for a speech act A speech-act in which roles are assigned with an unfair distribution of power. It is therefore possible to assign distinct pairs of responsibilities based on the two uses (in-group and out-group).

The contribution of Slurs to oppression 2.12

Slurs, or insulting and abusive words directed at certain people or groups, are a major factor in the continuation of oppression and the maintenance of power disparities. The use of derogatory language has real effects and feeds the cycle of marginalization and prejudice. There is a claim that slurring acts are discourse strategies intended to transfer power from the

target to the speaker. A slurring act's consequences would cease when the current discourse ended if it just had an impact on it (Adam, 2021).

According to Popa-Wyatt and Wyatt (2018), the social roles of the members are influenced by the discourse, just as the discourse function is influenced by the social roles of the participants. The social role is nourished again by the discourse role. The perlocutionary impacts of the slurred syllables complete this input. The first of them consists of alterations in audience members' attitudes and behaviors around how they should handle contributors who belong to the target demographic. There is evidence that social situations influence how discriminating people are and can take precedence over an individual's professed worldview.

In a similar vein, Warner and DeFleur (1969) demonstrate that people with low levels of racial prejudice are more inclined to act discriminatorily if they live in a community with a high concentration of bigots and are aware that their actions will be publicized. The opposite is true in communities where bigotry is less prevalent: bigots conceal their views to avoid social rejection. Therefore, when a bigot uses derogatory language, they encourage others in their social circle to declare their bigotry as well. When there are enough bigots, they put pressure on even the non-bigots to be discriminating. This is how a slurring use's perlocutionary effect increases oppression by progressively raising the social pressure for and acceptance of, oppressive acts.

Racial slurs, for example, will therefore have different effects—that is, they will fail to encourage others to act in a discriminatory manner—in a culture that is racist than one that is not. Lance and Kukla (2013) explain how norms are shifted by speech acts. They present the idea of uptake. In this case, whether or not uptake occurs depends on the pragmatic context in which the statement is uttered. They designate the set of normative statuses that a speech act establishes as its “output.” They stress that “a speech act can be, given its social context and standard discursive conventions, a different speech act than it would typically be, in virtue of its uptake.”

Second, the bigot demonstrates to others the power they can have by slurring. According to this power theory, the bigot is showing power rather than speaking about it. Discourse power is acquired by the speaker. Those in the audience who don't belong to the target demographic but feel less

powerful than they would like will find this emotionally appealing. They realize that utilizing a slur can help them gain more authority. As a result, a perlocutionary impact is to incite others to want the authority that the bigot has taken. Growing acceptance is not the same as growing desire.

Conclusion

In summary, this study has thoroughly examined the complex nature of slurs, illuminating their sociolinguistic purposes, historical roots, psychological effects, and reappropriation processes. The research has shown that slurs are profoundly ingrained in social and cultural contexts, acting as tools of social control that uphold social hierarchies and promote stereotypes. The serious psychological and emotional harm that slurs create emphasizes how important it is to use language with more understanding and compassion. Furthermore, the analysis of reappropriation shows that, despite certain acknowledged limits, it has the ability to strengthen underrepresented communities and counter negative connotations. The study promotes more courteous and inclusive communication techniques and makes the case that laws and educational initiatives can lessen linguistic discrimination. By offering a sophisticated comprehension of the intricate interactions between language and social identity, this research contributes to broader efforts aimed at fostering a more equitable society.

REFERENCES

- Austin, J. L. (1962). "How to Do Things with Words". Harvard University Press.
- Asim, J., (2007). "The N Word. Houghton Company". Mifflin New York.
- Anderson, L., & Lepore, E. (2013a). "Slurring Words". In E. N. Zalta (Ed.), *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Spring 2013 Edition). Stanford University.
- Anderson, L., & Lepore, E. (2013b). "What did you call me? Slurs as prohibited words". *Analytic Philosophy*, 54(3).
- Branstrom, A. (2016). "The impact of ethnic slurs: A review of psychological research". *European Journal of Social Psychology*, 46(7).
- Bach, K. (2018). "Loaded words: On the semantics and pragmatics of slurs". In D. Sosa (Ed.), *Bad. Croom, A. (2010). "Slurs". Journal Language Sciences. Philadelphia, USA. P2.*
- Cepollaro, B. (2017). "The Semantics and Pragmatics of slurs and thick

terms. Philosophy”. Université Paris sciences et lettres; Scuola normale superiore (Pise, Italie). English.

Cepollaro, B. (2020). *“Slurs and thick terms: When language encodes values”*. Lanham: Rowman & Littlefield.

Jeshion, R. (2013a). “Slurs and stereotypes”. *Analytic Philosophy*, 54, 314–329.

Jeshion, R. (2013b). “Expressivism and the offensiveness of slurs”. *Philosophical Perspectives*, 27, 231–259.

Jeshion, R. (2016). “The Social Dimension of Slurs, Handout for Normativity”. *Emotions and Social Life – SRSSP*, Milan.

Jeshion, R. (2018). “Slurs, dehumanization, and the expression of contempt”. Los Angeles, California, United States.

Koller, W. (1995). “The Concept of Equivalence and the Object of Translation Studies”. *International Journal of Translation Studies*. University of Bergen, Norway.

Kelly, D. (2005). “A handbook for translator trainers: A guide to reflective practice”. Manchester: St. Jerome.

Panzeri, F. (2016). “Slurs and Negation “. University of Milano-Bicocca Francesca. V11.

Popa-Wyatt, M (2016), “Not all Slurs Are Equal, Phenomenology and Mind”, (11).

Popa-Wyatt, M. & Wyatt, J. (2018). “Slurs, roles and power. *Philosophical Studies*”. 175(11).

Penner, A., Link, J., & Dovidio, F. (2019). “The lingering language of social oppressions: The psychological consequences of racial slurs and sexist language”. *Social Issues and Policy Review*, 13(1).

Saka, P. (2014). “Slurs and derogatory language”. *Analysis*, 74(2).

Relationships Between Borderline Personality Disorder (BPD) and Bipolar II Disorder; A Comparison in the Scope of Affect, Self-Representation, Impulsivity and Defense Mechanisms¹

Dr. Leman Elif Aybay

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5559-8538>
elifaybay99@gmail.com/

Abstract

In this study, the relationship between Bipolar Disorder II (BD II) and Borderline Personality Disorder (BPD) was examined in terms of affect, impulsivity, self-representation and defense mechanisms, and it was aimed to reveal the differences, similarities and unique features of each psychiatric diagnosis between these two groups. The general category of Bipolar Disorder (BD) overlaps with different diagnostic criteria, including BPD. BD II and BPD are two forms of psychological functioning that are difficult to distinguish from each other in terms of affective inconsistency, irritability and excess in impulsive behaviors, self-harm and suicidal behaviors. The aim of the study is to examine whether there are differences between the two psychopathologies in terms of affect, impulsivity, self-representation and defense mechanisms variables, through specific approaches and projective tests within psychoanalytic metapsychology. Within the scope of this research, a mixed methodology of quantitative and qualitative was adopted, and both statistics and content analysis were applied to the data obtained. Evaluation was made in two ways: qualitative and quantitative, using projective methods. Statistical analysis of Rorschach codes and content analysis of Rorschach and TAT responses were performed, aiming for a holistic evaluation.

In this study, where we intersect psychoanalytic psychopathology theories and psychiatric diagnostic criteria, it is thought that psychoanalytic theory will shed light on the field of psychiatric and clinical research. The

---

¹ Presented At The 2nd Bilsel International Kıbyra Scientific Researches Congress
Makalenin Geliş Tarihi: 01/09/2024 / Makalenin Kabul Tarihi: 12/11/2024
10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait_v010i2003

hypothesis stating that there were differences between the two groups in terms of affect was not confirmed. The findings obtained in the study support the hypothesis that there is a difference in impulsivity between the two groups. There are findings that BPD and BD II can be confused and that the co-occurrence of the two diagnoses is common. For this reason, in addition to structured evaluations to predict the presence of comorbidity or differential diagnosis, it is recommended to look at self-representation and defense mechanisms with projective methods.

Keywords: *Borderline Personality Disorder, Bipolar Disorder II, Impulsivity*

Sınırdaki Kişilik Bozukluğu (SKB) ile İkiüçlü (Bipolar) II Bozukluğu Arasındaki İlişkiler; Duygulanım, Kendilik Temsili, Dürtüsellik ve Savunma Düzenekleri Kapsamında Bir Karşılaştırma

ÖZET

Bu çalışmada Bipolar Bozukluk II (BB II) ve Sınırdaki Kişilik Bozukluğu (SKB) arasındaki ilişkiye duygulanım, dürtüsellik, kendilik temsili, savunma düzenekleri açısından bakılmış olup, bu iki grup arasındaki farklılıkları, benzerlikleri ve her bir psikiyatrik tanıya özgü biricik özellikleri ortaya koymak hedeflenmiştir. Bipolar Bozukluk (BB) genel kategorisi, SKB da içinde olmak üzere farklı tanı kriterleriyle çakışmaktadır.

BB II'nin başlıca özelliği, en az bir hipomanik epizodun yanı sıra bir ya da birden çok majör depresif epizodun ortaya çıkması ile belirli bir klinik gidişin olmasıdır. Bu dönemlerin arasında duygudurumun normale döndüğü ötimik dönemler vardır. İşlevsellikte bozulma majör depresif epizodları ya da kronik gidişli öngörülemeyen duygudurum epizodları örüntüsünden ileri gelmektedir. SKB, gerçek ya da hayali terk edilme korkusu, gözünde aşırı büyütme ile yerin dibine sokma uçları arasında seyreden kişilerarası ilişkiler, tutarsız benlik algısı, dürtüsellik, duygudurumunda belirgin bir tepkiselliğin olmasına bağlı affektif instabilite, irritabilite, anksiyete belirtileri, boşluk hisleri, öfke, paranoid düşünce ve dissosiatif

semptomlarla belirgin bir kişilik bozukluğudur. BB II ve SKB, duygulanımda tutarsızlık, irritabilite ve dürtüsel davranışlarda fazlalık, kendine zarar verme ve intihar davranışları bakımından birbirlerinden ayırt edilmesi güç iki ruhsal işleyiş biçimidir. SKB’de dürtüsel davranışların varlığı hipomani olarak yanlış olarak değerlendirilip BB tanısı koymaya ya da irritable hipomanik dönemler SKB yanlış tanısına sebep olabilmektedir. Çalışmanın amacı iki psikopatoloji arasında duygulanım, dürtüsellik, kendilik temsili ve savunma düzenekleri değişkenleri açısından farklılık olup olmadığına psikanalitik metapsikolojinin içinde yer alan özgül yaklaşımlar ve projektif testler aracılığıyla bakmaktır. Bu araştırma kapsamında nicel ve nitel olmak üzere karma bir metodoloji benimsenmiş, elde edilen verilere hem istatistik hem de içerik analizi uygulanmıştır. Projektif yöntemlerden Rorschach ve TAT testleri kullanılarak nitel ve nicel olmak üzere iki şekilde değerlendirme yapılmıştır. Rorschach kodlarının istatistik analizleri ile Rorschach ve TAT yanıtlarının içerik analizi yapılmış, bütüncül bir değerlendirme hedeflenmiştir. Psikanalitik psikopatoloji kuramları ve psikiyatrik tanı kriterlerini kesiştirdiğimiz bu çalışmada psikanalitik kuramın, psikiyatrik ve klinik araştırma alanına ışık tutacağı düşünülmüştür. Elde edilen bulgular bazı hipotezleri desteklerken bazılarını desteklememektedir. Duygulanım bağlamında iki grup arasında farklılık olduğunu belirten hipotez doğrulanmamıştır. Araştırmada elde edilen bulgular, iki grup arasında dürtüsellikte farklılık olduğu hipotezini desteklemektedir. Dürtüsellikle ilgili bulgular ve bunların psikanalitik yorumu psikiyatrik araştırmaların SKB’deki alışılmadık saldırganlık betimlemesini destekler niteliktedir. Çalışmada elde edilen bulgular, kendilik temsili ve savunma düzeneklerinde iki grup arasında farklılık olduğu hipotezini desteklemektedir. SKB ile BB II’nin karışabildiğine ve iki tanının birlikte görülmesine sıklıkla rastlandığına dair bulgular mevcuttur. Bu sebeple eş tanının varlığını veya ayırt edici tanıyı yordamak için yapılandırılmış değerlendirmelerin yanısıra özellikle kendilik temsili ve savunma düzeneklerine projektif yöntemlerle bakılması önerilmektedir. SKB’deki dürtüsellüğün yoğunluğu ve kontrolündeki zorluk dikkate alınarak inceleme yapılması önem arz etmektedir.

Anahtar kelimeler: sınırda kişilik bozukluğu, bipolar bozukluk II, dürtüsellik.

Introduction

In this study, the relationship between BD II and BPD is examined in terms of affect, impulsivity, self-representation and defense mechanisms, and it is aimed to reveal the differences, similarities and unique features of each psychiatric diagnosis between these two groups. The main feature of Bipolar II Disorder is a specific clinical course with the occurrence of one or more major depressive episodes in addition to at least one hypomanic episode. Between these periods, there are euthymia periods in which mood returns to normal. BPD includes real or imagined fear of abandonment, interpersonal relationships between extremes of overestimation and dismissal, inconsistent self-perception, impulsivity, affective instability due to a marked reactivity in mood, irritability, anxiety symptoms, feelings of emptiness, anger, paranoid thinking and dissociative behavior. It is a personality disorder marked by symptoms (DSM).

Many studies have been conducted on the relationship between BD and BPD. A high level of comorbidity rate and phenomenological similarities were found between them. While some suggest evaluating BPD within the BD spectrum, others state that the two disorders should be considered different from each other. Similar rates are given in terms of psychosocial and public health problems (Zimmerman et al., 2015).

In studies investigating the rate of BPD in BD II, the average rate found is 16.6%. In a study examining the relationship between cyclothymia and BPD, the rate of co-occurrence of both disorders was found to be quite high, at 62% (Belli et al., 2013).

In society, BD and BPD have been presented as two disorders with a lot of comorbidity, and although many explanations have been made about their relationship with each other, a model that provides an adequate explanation has not been put forward. In the study, it was stated that there is not only one determining factor in the relationship between BD and BPD (Parker et al., 2022). Paris et al. (2007) observed these two psychopathological disorders as comorbid disorders. They stated that the average prevalence of BD II comorbidity with BPD was 11%. The prevalence of comorbidity of BPD with BD II is stated as 16% (Cit., Parker, 2022). The relationship between BPD and BD has been controversial. The overlap of some symptoms in the two disorders has initiated discussions and led to the investigation of the boundaries between the two diagnoses. The existence of BPD has begun to

be questioned. However, although BPD and BD are two different entities, both disorders contain different heterogeneous subgroups and these need to be clarified (Magill, 2004). Advances in the field of neurobiology of borderline personality disorder report that many individuals with this diagnosis have common etiological features with those diagnosed with BD. Because people with BPD have such a difficult time seeking treatment, reframing the disorder as belonging to the broader spectrum of bipolar disorder may be more beneficial to patients and clinicians (Smith et al., 2004).

Although limited to a small sample and few variables, some studies yield similar findings in terms of differences in personality traits and symptoms that distinguish BPD from BD. Thus, these findings support the conceptualization of BPD and BD as valid and distinct diagnoses (Zimmerman, 2012).

BPD is largely on the border of dysthymic, cyclothymic and BD II. In studies based on family history, it has been found to be close to mood disorders and especially BD. Delito et al. (2001) stated that BPD; it is seen that it accompanies BD in 44% of cases (considering the classical BD definition), but this rate is 81% when a broader BD definition (cyclothymia, BD I, II, pharmacological hypomania) is made. Hypomania, positive euphoric states and behaviors constitute only one facet of the Bipolar spectrum. Another variant of BD II caused by cyclothymia is irritability. Cyclothymic sensitivity is a common denominator in complex syndromes related to anxiety, mood, and impulse control. This finding explains the common features of BPD and BD II. Manic episodes, depressive episodes, and BPD all involve irritability. Affective instability in the definition of BPD also refers to anger (Akiskal, 2004).

Impulsivity is an important aspect of both disorders and that it has a worsening effect in patients with comorbid BPD with a diagnosis of Bipolar II Disorder (Wilson et al., 2007).

In BPD and BD II, mood fluctuations are differentiated by the types of emotions. Although people diagnosed with BPD fluctuate from euthymia to anger, euthymia is not common. In BD II, the shift in affect is from euthymia to enthusiasm or exuberance. Shift in BPD is often characterized by rejection or abandonment and is triggered by interpersonal stressors.

These conditions are very rare in all bipolar disorders (Koenigsberg, et al., 2002).

As a common clinical dilemma; It is difficult to distinguish BPD from BD, especially from non-psychotic BD II. Both diagnoses are marked by emotional lability and impulsive behavior (including self-harming behavior). These include suicide attempts and psychosocial disruptions. This has led some authors to conclude that BPD is a form of BD and exists within the BD spectrum. As stated by Akiskal et al. (2006), it is a rapid-cycling form of BD or a sub-diagnosis of BD called BD II. (Cit: Bayes, et al., 2018).

Purpose and Method

The aim is to compare two diagnostic groups with the help of projective methods, to clarify the distinguishing elements and to shed light on the complexity of psychiatric definition through projective methods. It is assumed that projective tests are not subject to manipulation and that individuals in groups will easily reveal their primary process thoughts and distorted ways of thinking. The relationship between two psychopathologies was examined with the Rorschach test and TAT within the scope of affect, self-representation, impulsivity and defense mechanisms. While conducting content analysis, the French School system was taken as basis.

“Rorschach Test Adult Norms” was used in coding the protocols. The participants in the study consisted of a total of 60 people between the ages of 18-65 who were diagnosed with Borderline Personality Disorder (30 patients) and BD II (30 patients) according to the DSM-5 diagnostic criteria. In order to conduct the research, data were collected from adult cases diagnosed with BD II and BPD at the General Psychiatry Polyclinics of the Republic of Turkey Ministry of Health, Istanbul Provincial Health Directorate, Istanbul Erenköy Mental and Nerve Diseases Training and Research Hospital and Istanbul Sultan Abdülhamit Han Training and Research Hospital.

Written consent forms were obtained from the participants. 87% of the participants are women and 13% are men. The conditions for inclusion in the study are being a Turkish citizen, being able to understand and speak Turkish, being at least a primary school graduate, and not having a psychiatric co-morbidity. Possible neurological and dementia disorders that may accompany older participants were excluded under the supervision of

a specialist doctor. Participants aged 45+ constitute 25% of the sample. We aimed to conduct a study in which we intersect psychoanalytic psychopathology theories and psychiatric diagnostic criteria. It is thought that projective methods will shed light on the field of psychiatric and clinical research through psychoanalytic theory. A mixed methodology, both quantitative and qualitative, was adopted and some descriptive statistical analyzes were used in the research. Mixed methods include beneficial aspects of quantitative and qualitative methods (Johnson, et al., 2007).

Collection of Data:

Frequency percentages and cross-table analyzes are included to examine the sample of the research in detail. In the second stage, 60 different data groups obtained through Rorschach test protocols were examined based on the Rorschach research form. From descriptive statistical analyses; Arithmetic mean, standard deviation, minimum and maximum values, skewness and kurtosis were used. Finally, Bipolar Disorder II and Borderline BD. Non-parametric Mann-Whitney U Test was used to determine the differences between two non-normally distributed data groups consisting of people with a diagnosis, according to variables, and Kendall's tau_b and Spearman's Correlation Analyzes were applied to determine the relationships between variables. IBM SPSS Statistics v20.0 was used for statistical evaluations.

Data Collection Tools: Sociodemographic Information Form, Rorschach Test and Thematic Perception Test (TAT) were used as data collection tools. The entire test was examined for the concepts compared in the research. However, some cards have been specifically evaluated for each concept. The Sociodemographic Information Form was prepared by the researcher and consists of information on age, gender, educational status, and psychiatric treatment history.

Rorschach Test: Rorschach is a projective test used to assess personality. It is the structuring of one's own dream world, imagination, and the power of imagination based on the material at hand, in an area provided by the tester. While each individual reveals his or her unique spiritual activities, he or she does not lose his or her individuality; Both the emergence of the spiritual structure and the determination of the person's singular, subjective experience are provided. The test functions as a transition area between

the tester and the patient. The spiritual structure is tried to be understood by considering the latent and apparent content together. The Rorschach Test was developed by Swiss Psychiatrist Hermann Rorschach in 1921 and translated into Turkish by Yani Anastasiadis. The test, which consists of 10 cards containing inkblots, can be given to anyone between the ages of 7 and 70 who can speak; There is no time restriction (İkiz, 2017).

Thematic Apperception Test (TAT)

TAT, which was first developed by Morgan and Murray in 1935, was finalized by Murray in 1943. A total of 17 cards are used in the test, which includes 31 cards. Commonly, 1, 2, 3BM, 4, 5 are given first; then 6GF, 7GF, 9GF for women; 6BM, 7BM and 8BM are given to men, 10, 11, 13B, 13MF, 19 and 16 are again given as common. There is no time limit. All cards have visible and hidden contents. The person receiving the cards is expected to create a story by looking at the cards; The last card of the test is a blank card and the person is asked to tell a story on this card. Unlike the Rorschach Test, since there are pictures and elements that comply with the principle of reality, the person taking the test is asked to both look at this material carefully and imagine. The test provides information about personality structure, object relations, depression, oedipal conflict, competition, internal and external boundaries, castration anxiety, fear, anxiety and feelings of inadequacy, defense mechanisms and the capacity to remain on one's own (İkiz, 2011).

Tablo 1: Group Comparisons by Total Clob and Total DBL Responses

Variables	Group	n	X	Ss	Mean Rank	Sum of Ranks	U-Test	p (2-tailed)
DBL (TOTAL) ANSWERS	Bipolar II	30	1,50	1,635	30,45	913,50	448,5	0,98
	Borderline	30	1,43	1,478	30,55	916,50		
CLOB (TOTAL) ANSWERS	Bipolar II	30	,70	1,512	25,52	765,50	300,5	0,01
	Borderline	30	1,43	1,524	35,48	1064,50		

Mann-Whitney U Testi

It was determined that there was a significant difference between the groups in terms of Total Clob Responses in favor of the Borderline group. (U=300,5, p=0,01; p<0,01).

Tablo 2: Group Comparisons According to Variables G% D% F% F+% A% ve H%

Variables	Group	n	X	Ss	Mean Rank	Sum of Ranks	U-Test	p (2-tailed)
G%	Bipolar II	30	39,97	16,870	33,8	1014	351	0,143
	Borderline	30	34,33	17,643	27,2	816		
D%	Bipolar II	30	59,50	16,864	27,13	814	349	0,135
	Borderline	30	65,00	18,153	33,87	1016		
F%	Bipolar II	30	60,67	21,254	36,08	1082,5	282,5	0,013*
	Borderline	30	49,00	16,067	24,92	747,5		
F+%	Bipolar II	30	72,13	12,703	34,18	1025,5	339,5	0,102
	Borderline	30	66,07	15,313	26,82	804,5		
A%	Bipolar II	30	42,97	17,618	33,97	1019	346	0,124
	Borderline	30	35,73	12,833	27,03	811		
H%	Bipolar II	30	28,47	14,314	32,85	985,5	379,5	0,297
	Borderline	30	26,33	12,458	28,15	844,5		

Mann-Whitney U Testi

In terms of the F% variable, it was determined that there was a significant difference between the groups in favor of the Bipolar II group. ($U=282.5$, $p=0.013$; $p<0.05$).

Tablo 3: Group Comparisons by Localization Category

Variables	Group	n	X	Ss	Mean Rank	Sum of Ranks	U-Test	p (2-tailed)
G	Bipolar II	30	7,67	3,25	32,82	984,50	-1,04	0,301
	Borderline	30	6,90	2,25	28,18	845,50		
D	Bipolar II	30	12,23	7,82	25,52	765,50	-2,22	0,027*
	Borderline	30	16,33	8,08	35,48	1064,50		
Dbl	Bipolar II	15	1,80	0,78	18,00	270,00	-1,74	0,082
	Borderline	15	1,33	0,49	13,00	195,00		
Dd	Bipolar II	17	2,65	2,50	16,62	282,50	-1,07	0,287
	Borderline	19	4,37	5,45	20,18	383,50		

Mann-Whitney U Testi

It was determined that there was a statistically significant difference in favor of the Borderline group according to the D variable ($U=-2.22$, $p=0.027$; $p<0.05$).

Table 4: Comparison of groups based on response content

Variables	Group	n	X	Ss	Mean Rank	Sum of Ranks	U-Test	p (2-tailed)
H	BIPOLAR	28,00	3,93	2,46	29,98	839,50	-0,691	0,49
	BORDERLINE	28,00	3,43	2,01	27,02	756,50		
Hd	BIPOLAR	18,00	2,00	1,41	18,81	338,50	-0,645	0,52
	BORDERLINE	21,00	2,10	1,14	21,02	441,50		
(H)	BIPOLAR	20,00	2,45	1,99	17,10	342,00	-1,453	0,15
	BORDERLINE	18,00	3,11	1,94	22,17	399,00		
(Hd)	BIPOLAR	4,00	1,25	0,50	3,75	15,00	-0,707	0,48
	BORDERLINE	2,00	1,00	0,00	3,00	6,00		
A	BIPOLAR	30,00	8,07	3,72	28,08	842,50	-1,075	0,28
	BORDERLINE	30,00	9,17	4,53	32,92	987,50		
Ad	BIPOLAR	14,00	2,00	1,30	12,43	174,00	-0,463	0,64
	BORDERLINE	11,00	2,09	1,04	13,73	151,00		
Obj	BIPOLAR	21,00	2,57	1,89	24,29	510,00	-0,313	0,75
	BORDERLINE	28,00	2,54	1,67	25,54	715,00		
Anat	BIPOLAR	17,00	4,29	3,74	23,53	400,00	-0,898	0,37
	BORDERLINE	25,00	3,68	3,61	20,12	503,00		
Geo	BIPOLAR	5,00	1,80	1,30	5,60	28,00	-0,404	0,69
	BORDERLINE	6,00	2,17	1,47	6,33	38,00		
Nat.	BIPOLAR	8,00	1,63	1,06	8,38	67,00	-0,541	0,59
	BORDERLINE	9,00	2,11	1,54	9,56	86,00		
Bot	BIPOLAR	11,00	1,27	0,47	9,32	102,50	-2,407	0,02*
	BORDERLINE	14,00	2,50	1,29	15,89	222,50		
*Fire	BIPOLAR	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00		
	BORDERLINE	1,00	1,00	0,00	1,00	1,00		
Abstr.	BIPOLAR	9,00	1,89	0,78	11,00	99,00	-0,364	0,72
	BORDERLINE	11,00	2,18	1,89	10,09	111,00		
Alim.	BIPOLAR	6,00	2,00	1,55	7,25	43,50	-1,748	0,08
	BORDERLINE	5,00	1,00	0,00	4,50	22,50		
Arch	BIPOLAR	3,00	1,00	0,00	3,00	9,00	-1,549	0,12
	BORDERLINE	5,00	1,80	0,84	5,40	27,00		
Frag	BIPOLAR	6,00	1,00	0,00	5,00	30,00	0,000	1,00
	BORDERLINE	3,00	1,00	0,00	5,00	15,00		
*Symb	BIPOLAR	1,00	1,00	0,00	3,50	3,50		
	BORDERLINE	6,00	1,17	0,41	4,08	24,50		
Sex	BIPOLAR	3,00	1,67	0,58	6,33	19,00	-0,226	0,82
	BORDERLINE	8,00	1,75	1,04	5,88	47,00		
Art	BIPOLAR	4,00	1,25	0,50	5,00	20,00	-1,000	0,32
	BORDERLINE	4,00	1,00	0,00	4,00	16,00		
Symm.	BIPOLAR	8,00	3,13	2,59	6,63	53,00	-1,057	0,29
	BORDERLINE	3,00	1,67	1,15	4,33	13,00		
BAN	BIPOLAR	20,00	2,45	1,28	25,95	519,00	-2,026	0,04*
	BORDERLINE	23,00	1,70	0,82	18,57	427,00		
Blood	BIPOLAR	6,00	1,50	0,84	8,25	49,50	-0,810	0,42
	BORDERLINE	8,00	1,25	0,71	6,94	55,50		

Mann-Whitney U Testi

* Analysis could not be performed because the variables Fire and Symbol did not meet the appropriate conditions for statistical comparison.

In terms of sub-variables in the "Content of Responses" category, there is a statistically significant difference in favor of the Borderline group in the "Plant" variable (U=-2.41, p=0.02, p<0.05).

In terms of the BAN variable, it was determined that there was a significant difference between the groups in favor of the Bipolar II group. (U=151, p=0.043; p<0.05). There is no statistically significant difference between the groups in terms of other variables (p>0.05).

Results

What is primarily observed in the study is that personality organization is similar in both groups and borderline personality organization is in question. When looking at cards TAT 1, TAT 7gf, I., VII., IX., which provide information about early maternal references, the nature of the first relationship with the object, object relations (with the maternal image) and symbiotic relationships;

It is observed that the responses given in the BPD group include negative, aggressive images that require distance, along with sensitivity to black; "black cloud", "...man in a black cloak", "disgusting cockroach", "black masked", "crow", "two people standing back to back", "fear when I first saw it", "there is an insect", "winged pigs" ..the negativity of maternal images such as "bridegroom", "dinosaur with its mouth open", and its inadequacy in comprehensiveness; It suggests the negativity in the relationship with the first object representations and the existence of object loss anxiety.

Looking at the responses in the BB II group; "He's overwhelmed, he's fed up, he can't do it right now", "Imposed", "He's damaged, he doesn't know how to repair it", "He's broken", "There's a wound on the corner of his mouth, there's blood", "Someone beat the child", "There's a problem with his eyes", "An apology for not being able to do it" ", "Crying child" etc.

In early object representations, there is a dominance of phallic elements, frightening object representations and bad object associations, which suggest the existence of an aggressive impulse. Threatening evil object representations create anxiety. Affect is of a nature that indicates a problem in being contained under the influence of early object relationship representations, arouses anxiety and makes it difficult to process a depressive position.

When considered BD II in the spectrum of manic disorders such as, Cyclothymic Disorder; It is observed that both BPD and BD II groups show similar personality organization when the cards related to early object relations in the Roschach protocols are interpreted.

This situation is parallel to Kernberg's view that there is a borderline personality organization underlying narcissistic, antisocial, schizoid disorder, paranoid, infantile and cyclothymic personality disorders (Gabbard, 2014).

Affect

On the affect axis, Rorschach I, VII., VIII., IX. and X. Cards, TAT 1, 7GF, 9GF and 3BM, 6BM, 8BM cards were particularly taken into consideration. These cards provide information about the first encounter with the psychologist, object relations of the archaic period, feminine and maternal designs, the concept of pregenital mother, mother-daughter rivalry, themes of envy and affect.

In terms of affect, when looking at object relations and symbiotic relationships with references to the early maternal; In both groups, negative and bad attributions suggest negativity in the relationship with the first object. Sensitivity to black has been thought to be related to depressive affect in object relations.

As a result of test findings early object designs are not sufficient and investment in the object is inadequate. There are a desire to integrate with the object and an investment in the relationship, as well as the existence of conflictual relationships where distance is desired, references to the narcissistic problem, and responses to aggressive object relationships. In general, frightening object representations lead to an ambivalent attitude that does not allow oedipal functioning and cause also narcissistic level of functioning and depressive affect.

BPD- Card I: "There is a bug. An insect that rolls very large balls, balls larger than its own height. It collects poop from the soil and turns into a ball. He collects dirt three times bigger than himself and takes it somewhere. There is a bug!"

BD II- Card I: "Oh my goodness.. It looks like a bat.. Like an insect!" Two people leaning their heads towards each other. There's a ghost like Casper. "They are silhouettes of people in black."

Experiencing traumatic deprivation, loss of objects, or disappointments caused by objects before or during the oedipal period seriously damages the basis of the construction of the psychic apparatus. The traumatic loss of the idealized parental imago before or during the oedipal period may cause disorders in certain narcissistic parts of the personality (Kohut, 2004).

In the schizoid-paranoid position, the child regulates his perceptions through introjection and projection. In this case, if anxiety, hostile impulses

and envy are intense, projective identification is also different (Segal, 1975).

Impulsivity

On the axis of impulsivity; Particular attention was paid to cards 2 and 3 of the Rorschach test and card 13MF of the TAT test.

These are cards that refer to the expression of sexual and aggressive impulses, where sexual and aggressive impulses can be given easily, which give information about the person's position in the relationship with the other, where love and hate relationships can be understood. In our study, it was determined that there was a statistically significant difference between the groups in favor of the BPD group in terms of the "D" variable.

It was observed that in the BPD group, "D" responses accompanied fantasy and emotional effects and carried suppressive and defensive meanings towards adaptation. The need for elaboration has been observed to serve to suppress affect and intense anxiety (they were used with affectively charged determiners rather than "F" responses).

In BPD group impulsive and raw responses are given; The "BLOOD" response is given in this group, especially in the II and III series "Blood" response was given more than the other group (BD II).

The "BLOOD" responses on Card II can sometimes be seen as part of a scene, with blood flowing from two people or animals fighting. In such cases, an evaluation can be made in terms of narcissistic losses and aggressive object relations. The "BLOOD" response may be the fear of dying (losing one's own blood) or it may be an element of an aggressive fantasy aimed at shedding someone else's blood (İkiz, 2016).

Examples from both groups are given below;

BPD- Card II: "Those red spots are blood. It resembles the human inner body. Lungs..Two praying hands. The heart-shaped part is the part below the waist. "Like a begging hand."

BD II- Card II: "Two women with their backs turned to each other. Even though they are connected to each other from here as if they are offended, I see how separate they are from each other. That they are separate from each other."

In the TAT test, 13MF is the most impulsive card. Raw stories are told in people whose impulses are experienced raw and uncontrolled (Ikiz, 2011).

In the BPD group, the themes of murder and harassment were frequently mentioned in the responses to 13MF in the TAT test, but after these expressions of raw impulsivity, emotions such as shame and guilt, which can be thought of as approaching a neurotic structure, were also observed.

For example; BPD-13MF: “the woman tried to commit suicide”, “the man is crying after his wife died”, “he killed the woman. "He killed him by mistake."

Raw scenes where impulses are experienced uncontrollably can also be presented. The presence of the aggressive impulse dominates the relationship with the other. This situation threatens the connection with reality and causes loss of boundaries.

When impulsivity in the BD II Group is examined in the light of the responses to 13MF in the TAT test; Aggressive impulse is dominant, but the desire to escape from the impulsive world is by leaning on the concrete. In addition to giving shape and meaning to the outside world. For example;

BD II-13MF: “The woman is both dead and her breasts are outside. He cannot intervene because her breasts are bare. (B3-2) He gave artificial respiration, he is very tired and wipes his sweat (B3-2).” In terms of the F% variable, it was determined that there was a statistically significant difference between the groups in favor of the BB II group. F% indicates the person's capacity to adapt to external reality thanks to the regulatory activity of mind and thought.

It indicates common thought, that is, the existence of social harmony and that it is not threatened by the intense imaginary world. In this sense, it is seen that impulsivity is better controlled and harmony is maintained in the BD II group.

When we look at the remarkable response examples within the scope of the research hypotheses and F%, it is observed that the external world designs of the BB II group refer to objective reality more than the other group. For example;

BPD- Card II: “Those red spots are blood. It resembles the human inner

body. Lungs. Two praying hands. The heart-shaped part is the part below the waist. "Like a begging hand."

BD II- Card II: *"Two women with their backs turned to each other. Even though they are connected to each other from here as if they are offended, I see how separate they are from each other. That they are separate from each other."* Psychoanalytic interpretation of findings regarding impulsivity supports psychiatric research's description of unusual aggression in BPD. The findings of the study overlap with psychiatric descriptive diagnostic features such as self-destructive impulsivity, repetitive self-killing behaviors and attempts, periodic dysphoria due to a certain reactivity in mood, irritability, and anxiety.

Self Representation

The findings obtained in our research support the hypothesis that there is a difference between the two groups in self-representation.

Although all cards were examined on the axis of self-representation, Rorschach IV, V, VI, VII and TAT 7 GF Cards were especially taken into consideration. These cards, chosen because they provide information about adaptation to reality, positive and negative self-representations and identification processes, were evaluated in both groups. Regarding adaptation to reality and self-representations and identifications, in the BPD group; compared to BB II, images that do not adapt and evoke inadequacy are given with sensitivity to black. In relation to authority, loss of boundaries and sadistic object images are frequently observed.

Phallic images that are sadistic and disruptive of affect suggest that the relationship with power is worrisome and that identity is under the influence of aggression; Designs such as "fiend from hell", "they cut the man in half", "beaten meat", "killing with a stake" were given.

There is a statistically significant difference in favor of the BPD group in the "Plant" code from the Rorschach content responses. Plant contents, some geography or landscape responses often carry regressive meanings (clothes, furs, etc.), similar to contents that refer to the spiritual membrane, container, sensory contact (Anzieu and Chabert, 2011). Regarding self-representation in the BD II group; It has been found that adaptation to external reality and social life is higher. It is seen that the depressive feeling in self-perception is given in a more controlled manner, and images can

be given without confusion and while preserving the integrity. Regarding this, it can be assumed that people diagnosed with BD II who participated in our study during the euthymic period had an increase in ego strength compared to manic and depressive periods. This finding contradicts what Freud stated in his work *Group Psychology and Ego Analysis*; Freud (2010) states that in the mania episode, the Ego and the Ego ideal are in a state of fusion, and that the person, far from being self-critical and inhibited, experiences a sense of victory and is satisfied with this.

Patients are more open to external influences in the euthymic period than in intense mania and depression periods; The self is relatively more open to external, that is, analytical influence (Etzersdorfer and Schell, 2006). It can be assumed that psychosocial functionality increases between episodes, people become aware of their own destructiveness, and they may feel remorse about the damage they may have caused during the manic phase, so they protect their ideal objects more. Self-representations in accordance with the norms suggest that projection has decreased, approaching the depressive position rather than the paranoid position.

The fact that there was a statistically significant difference between the groups in terms of the "BAN" variable in the Rorschach test in favor of the BD II group explains this control. BAN responses, which indicate social basic harmony, concern with seeing what everyone else sees, and competence in participating in objective reality, are thought to be related to the controlled attitude in self-perception (Anzieu and Chabert, 2011). BPD- Card V: "(Shock) I couldn't compare it to anything... When you look at it this way (zoomed out), its wings are so big and down. It is very difficult for him to fly like this. The big fell down. There is nothing else here!"

BD II- Card V: "This is a bat or a butterfly. "Head, feet, wings". It is difficult to cope with depressive affect in both groups. However, in the BPD group, difficulty in processing the depressive position causes loss of boundaries. Borders are permeable.

Defense Mechanisms

The findings obtained in the study support the hypothesis that there are differences between the two groups in defense mechanisms. Defense mechanisms have been evaluated in general perspective without regard to a particular card. In the study, it is thought that the axis where BD II and

BPD are most clearly separated is the defense mechanisms.

Defense mechanisms seen in BPD: Splitting defense is used against impulsive conflicts, inadequate object representations and persecutory anxiety. It was thought that the compartment defense mechanism was used due to the difficulty in keeping the bad object out and the inability to process the depressive position. Another dominant defense mechanism used by people with borderline disorder is projective identification. In our research regarding the reflection mechanism; it was determined that there was a statistically significant difference between the groups in terms of total Clob responses in favor of the BPD group.

Clob is the transfer of the fear in the person's inner world to the card as a result of reflecting the answers. These are responses that show the person encountering stimuli from the outside world with a feeling of fear. Clob responses indicate one's simultaneous horror at the disintegration of one's personality and one's capacity to fight against this disintegration. It is the dynamic emergence of the affective core (Anzieu, Chabert, 2011). Manic defenses were used more frequently in BD II than in the other group. The fact that the splitting defense is not frequently used suggests that it is closer to the depressive position and that the self has a more solid structure.

BPD- Card VII "The emblem that tells the two faces of people. Showing the good and bad sides of theatre. The good ones are always aware of each other; The wicked do not see themselves. We humans are good; We are hypocrites. We are both good and bad. We only know our good deeds. The good guys look at each other. The villains turn their heads. "When two faces of a person come together, they become one."

BD II Card VII "Those two girls. That's what I see in the picture. There may be similarities, even twins. Isn't there anything more beautiful? "Something happy?" The organization of the psyche is carried out by the self and the object together. The self emerges as the membrane of the self. Autonomy depends on the capacity of the basic object to contain the infant's impulsive movements and total experience of excitement, fantasy, sensation and action (Anzieu, 2008).

Permeability of the envelope is frequently observed. There is a weakness in the functioning of the warning shield against stimuli from the outside world. It is thought that there is a remarkable intensity in transferring the

fear of the person's inner world to the card as a result of the projection. It can be thought that this form of psychological functioning, which can disrupt internal and external boundaries, approaches a more archaic level than the other group.

Discussion

BD II and BPD are two forms of psychological functioning that are difficult to distinguish from each other in terms of affective inconsistency, irritability, and impulsivity (Parker et al., 2022). Although classification systems present BD as a distinct diagnostic category from other mental disorders, the symptoms of this disorder show high overlap with other diagnostic categories including BPD (Komasi et al., 2022)

The frequent coexistence of these two disorders and the similarity of some diagnostic criteria have led to the questioning of the relationship between them. While some studies suggest that BPD should be conceptualized as a different diagnosis, others state that BPD is included in cyclical affective disorder. There are also studies suggesting that BPD should be conceptualized as a very rapidly cycling form of BD II. These debates arise from the overlap in the diagnostic criteria of BPD and BD II. Excessive impulsive behavior, emotional lability and irritability are common features of the two diagnoses. However, it has been stated that the only symptom that distinguishes BPD from BD II is impulsivity. Co-occurrence of two disorders increases the negative consequences (Wilson et al., 2007).

BPD and Bipolar disorder have several commonalities. BPD and BD II share clinical characteristics including impulsivity. In the study where their relationship is disputed the findings suggest that patients with BPD have elevated levels of traits that correspond to a broadly defined concept of impulsivity. This impulsivity is associated with the BPD diagnosis in itself regardless of concomitant bipolar spectrum or current mood state (Boen, et al. 2015).

In both groups personality organization is similar and borderline personality organization is in question. In BPD group; aggressive images suggest the negativity in the relationship with the first object representations and the existence of object loss anxiety.

In BD II group in early object representations, there is a dominance of phallic elements, frightening object representations and bad object associations,

which suggest the existence of an aggressive impulse. In both groups, the inability to process the depressive position, the functioning remaining at a narcissistic level due to the object's instability, and the presence of anxiety about object loss are observed.

Kernberg(2006) proposes that borderline structure is characterized by non specific manifestations of ego weakness reflecting poor anxiety tolerance, poor impulse control, absence of sublimatory channels (Kernberg, 2006). As we considered BD II, in the spectrum of manic disorders, the similarity of personality organization of the groups is parallel to Kernberg's view that there is a borderline personality organization underlying narcissistic, antisocial, schizoid disorder, paranoid, infantile and cyclothymic personality disorders (Gabbard, 2014).

The boundary functioning problem is linked to the loss of object affection. Beyond the different clinical symptoms, the "depressive" element forms a common core. We can compare this situation to the castration anxiety in neuroses. Processing the depressive position allows the preservation of object permanence and the integration of contrasts of emotions. Those with neurotic functioning tend to accept opposing emotions thanks to their distinctive impulsive bonding capacity. This bond is not solid when operating at the border (Chabert, 2013). It can be thought that the main concern underlying depression in both disorders is object loss anxiety. The personality organization underlying both psychopathologies can be explained by this way. This is related to Mahler's theoretical concept of separation-individuation which explains etiologically borderline psychopathology (Mahler, et al., 2003).

Kwawer's scoring system for Rorschach based on Mahler's (2003) theoretical notion separation-individuation and Rorschach percepts are engulfment, symbiotic merging, violent symbiosis etc. for borderline psychopathology (Kwawer, 1980). The hypothesis stating that there were differences between the two groups in terms of affect was not confirmed.

In addition to the existence of objects that cause negative anxiety about the affective world, an anxiety of harm is observed in which the bad cannot be excluded and one remains defenseless. Frightening and inadequate object designs provide information about the relationship style acquired in the pregenital period; It was observed that both groups had difficulty in coping with depressive affect and the depressive position could not be processed.

Similarly, in both groups, the cold and frightening feature in object relations negatively affects the identification capacity. The mother imago makes identification difficult with its controlling and penetrating feature. The presence of pervasive object representations is associated with persecutory anxiety, and difficulty in recognizing the rule-maker suggests narcissistic functioning. Inappropriateness in early object relationships, redundancy in the transfer of this relationship, and the presence of anxiety about object loss are observed.

The lack of difference between the two groups in terms of affect can be explained by the fact that depressive affect is a prominent element of the diagnosis in both groups.

In a study comparing BPD and BD groups, it was stated that BPD exhibited a general personality psychopathology characteristic compared to the other group. While elements of identity confusion are more inherent in BPD, mood lability can be seen in both groups (Bayes and Parker, 2020).

The findings obtained in the study support the hypothesis that there is a difference in impulsivity between the two groups. In our study, it was determined that there was a significant difference between the groups in favor of the BPD group in terms of the "D" variable. Rorschach (1921) constate that D responses reflect the degree to which a person perceives and reacts to the obvious aspects of a situation. A few studies have reported that mania patients have obtained significantly low on common Detail(D) in Rorschach findings as compared to normal population. It indicates that mania patients have problem in perceiving and reacting to the obvious aspect of situation (Mishra, et al.,2010).

We see that "D" answers accompany excitement in the BPD group and carry suppressive and defensive meanings towards harmony. They are used with affectively charged determiners rather than "F" responses. In the study that provides an overview of the use of the Roschach test for bipolar disorder, characteristic answers could not be found in the Roschach test for the diagnosis of this disorder. However, among the low responses in this group compared to the norms like F+%, H, Hd, A%, human movements and symmetry answers were found below the norms. In addition, more troubles have been identified in the thought processes of this group compared to the norm (Fouques, et Benony, 2010). According a study conducted with the Roschach test borderline subjects exhibit a lower level

of emotional maturity a decreased degree of organization of inner life, and an inclination towards impulsive behaviors in response to lack of adequate emotional resources(Izydorczyk et al., 2016).

In the Rorschach test, it was determined that there was a significant difference between the groups in terms of the "F%" variable in favor of the BD II group.

This finding shows a holistic perception, the ability to represent concrete and real objects according to the reality principle, and the existence of intellectual/social harmony. It indicates that BD II has fewer problems than BPD in processes such as judgment, self-evaluation, and thinking capacity. Efforts to control affect and anxiety are also associated with impulsivity. It is thought that the intensity of impulsivity in BPD damages the relationship between internal and external reality. Insufficient ego envelope causes the relationship between the lower self and the higher self to deteriorate. Difficulties in early object relations lead to feelings of anxiety and distress in relations with the outside world.

In the research looking at the relationship between BPD and Affective Disorders; The relationships between people diagnosed with BPD, people diagnosed with depression and treated in the outpatient clinic, and the control group were examined with the Rorschach Test. It was observed that those diagnosed with BPD had different object relations and related emotions than those diagnosed with Depression and the control group. According to Gunderson and Elliot (1985); Contrary to Akiskal's (1981) suggestion that BPD is a type of Mood Disorder, BPD is a unique clinical entity (*sui generis*) and the findings obtained in the study confirm this(cited in Stuart et al., 1990: 312).

"H" responses, which are Rorschach content responses related to object representation capacity, are higher in the BD II group than in BPD; This indicates that emotional investments attributed to humans are better in BD II. The fact that "(H)" responses, which indicate that the quality of the objects were made by deteriorating, was higher in BPD, suggests the existence of damaged object relations in this last group, although it was not found to be statistically significant.

The object relations of borderline personalities are marked by weak boundaries. Others are experienced from only one side. For example, if a person is angry, that person is perceived as such. In the Rorschach test, it is

expected that detail responses of object relations (Hd, (Hd) etc.) of people with border disorders will be dominant (Smith,2010). Andre Green (1990) mentions two main concerns in borderline pathologies; object loss and penetration anxiety. The object is perceived as either very close/penetrating or distant/removing. This situation leads to the division of identifications and object representations (cited: Erbahar & Atik, 2019).

In the research, neurotics, those diagnosed with SCH and those diagnosed with BPD were compared with the Rorschach test and their "H" answers were examined; It is known that damage to object representation is decisive in the diagnosis of SCH. This was found to be related to the fact that those diagnosed with SCH gave significantly fewer "H" answers. In the study, while neurotics had the most relationship with the object, the BPD group receiving outpatient treatment gave more "H" answers than the inpatients. It has been observed that those diagnosed with inpatient BPD have weak defenses, problematic perception of reality, and difficulty in keeping distance from bad objects. In the said study, which was conducted based on the Rorschach literature in the light of object relations theory, it was also observed that the same group had great difficulty in controlling aggression in interpersonal relationships (Lerner and Peter, 1984).

The findings obtained in the study support the hypothesis that there is a difference between the two groups in self-representation. In the Rorschach test, it was determined that there was a statistically significant difference between the groups in terms of the "BAN" variable in favor of the BD II group. These responses (BAN), which are about basic social harmony, seeing what everyone else sees, and showing the competence in participating in collective thought, are thought to be related to the controlled attitude in self-perception (Anzieu and Chabert, 2011).

Although images that evoke worthlessness are given regarding self-representation in the BD II group, it is seen that these are not dominant. In addition, it has been found that adaptation to external reality and social life (adaptation in functionality) is higher. It is seen that the depressive feeling in self-perception is given in a more controlled manner, and images can be given without confusion and while preserving the integrity.

Kernberg's object relations model postulates that excessive splitting compromises the integration of the positive and negative poles of the representations of self and other as well as their arrangement into more complex and hierarchically ordered structures such as the individual's

identity, resulting in identity diffusion. In adult functioning spitting and diffuse identity are conceived as 2 closed constructs(Gagnon, et al., 2016).

There is a statistically significant difference in favor of the BPD group in the "Plant" code from the Rorschach content responses. Plant contents, some geography or landscape responses often carry regressive meanings (clothes, furs, etc.), similar to contents that refer to the spiritual membrane, container, sensory contact (Anzieu and Chabert, 2011). It is difficult to cope with depressive affect in both groups. However, in the BPD group, difficulty in processing the depressive position causes loss of boundaries. Borders are permeable. Permeability of the envelope is frequently observed. There is a weakness in the functioning of the warning shield against stimuli from the outside world.

As a result of the study examining the object relations function on borderline patients, it was determined that there was a significant relationship between BPD and ERD (Emotion Regulation Difficulties), and this relationship could be determined through the Rorschach test. It was determined that BPD constituted 55% of the variance of ERD. ERD, which can have significant disruptive effects on the lives of borderline patients, was associated with the patients' lack of satisfaction and inclusion in their relations with their first object (Faraji, et al.,2023).

Borderline organization and psychotic personality organizations are situations in which splitting and primitive defenses, which are its derivatives, are dominant, identity integrity is not formed, and the libidinal and aggressive parts of the self and the object remain separated (Izdebska, 2015).

The findings obtained in the study support the hypothesis that there are differences between the two groups in defense mechanisms. In the study, it is thought that the axis where BD II and BPD are most clearly separated is the defense mechanisms. The most common defense in BPD is the "splitting" defense mechanism. Splitting defense is used against impulsive conflicts, inadequate object representations and persecutory anxiety.

BPD was found to be strongly associated with conflict over separation-autonomy, expression of emotional needs, and anger. The biggest problem of BPD is the inability to integrate positive and negative identification and introjections, and the intense use of the splitting defense mechanism. BD II has been found to be associated with obsessive defenses. This is consistent

with the observation that BD II is generally healthier than personality disorders in the entire impulsive spectrum (Perry and Cooper, 1986).

In the study examining different levels of the "splitting" defense mechanism in BPD using the Rorschach test; It is stated that the defense mechanisms of those diagnosed with BPD differ according to the severity of this disorder. It has been suggested that some BPD cases use the "splitting" defense mechanism to alleviate intense ambivalent conflicts, as stated by Kernberg (2006) (cited in: Cooper and Arnow, 1984).

Kernberg's delineation of borderline organization is based on structural variables. Identity integration, level of defensive operation are important variables. Borderline and psychotic personality organizations show a predominance of primitive defensive operations centering on the mechanism of splitting (Carr, Goldstein, 1981). It was determined that there was a statistically significant difference between the groups in terms of total Clob responses in favor of the BPD group. Another dominant defense mechanism used by people with borderline disorder is projective identification. In our research regarding the reflection mechanism; Clob is the transfer of the fear in the person's inner world to the card as a result of reflecting the answers.

In the study where individuals with Borderline Personality Disorder and the control group were compared using the Rorschach Test; A statistically significant difference was found in favor of BPD in terms of Clobf and FClob responses (Faraji, 2022). These are responses that show the person encountering stimuli from the outside world with a feeling of fear. Due to the sensitive ego structure, the fear effect cannot be countered with a strong enough warning shield (İkiz, 2017).

Manic defenses were used more frequently in BD II than in the other group. The fact that the splitting defense is not frequently used suggests that BD II is closer to the depressive position and that the self has a more solid structure. This situation is also related to the high perception of reality in self-representation.

Denial as a mechanism that comes into play if disappointment or failure occurs and depression arises. Mania is a state where the self participates in fantasies about the love object omnipotence (Etzersdorfer and Schell, 2006). Manic defences are a normal aspect of development however the manic-depressive patient has particular difficulties in negotiating the

separetness of the object and the pregenital Oedipal triangle (Urwin, 2001). The inability to integrate the good object and the bad object due to the splitting defense mechanism suggests the existence of the paranoid position and the dominance of primary processes. In addition, the inability to control destructiveness has an impact on emotional organization.

In BPD, identity confusion, loss of boundaries, and difficulty in achieving identity integrity are observed. This finding coincides with the identity disorganization in the descriptive diagnosis of BPD.

In cases where there is confusion between two psychiatric diagnoses and the possibility of comorbidity is being investigated; It is thought that difficulties in controlling aggressive impulses in BPD, intense and non-periodic impulsivity severity that can be raw, can be considered as a distinguishing feature, and confusion in self-representation with projective methods and dominant defense mechanisms will contribute to predicting comorbidity.

There are findings that BPD and BD II can be confused and that the co-occurrence of the two diagnoses is common. For this reason, in addition to structured evaluations to predict the presence of comorbidity or differential diagnosis, it is recommended to look at self-representation and defense mechanisms with projective methods. It is considered important to conduct an examination considering the intensity of impulsivity and difficulty in control in BPD.

Since a clear and significant difference was observed in our study in terms of the intensity of impulsivity, self-representation and defense mechanisms, it is thought that the two diagnoses should be conceptualized as different diagnoses, not on the same spectrum. The limitations of the study are that the number of female participants was high, the number of women and men was not included in equal numbers, and the study was conducted with clinical cases stabilized in the euthymic period in the BD II group. It is recommended that similar studies be conducted by reviewing these conditions.

References

Akiskal, H. S. (2004). Demystifying borderline personality: critique of the concept and unorthodox reflections on its natural kinship with the bipolar spectrum. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, *110*(6), 401-407.

American Psychiatric Association. (2014). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (5th ed., E. Koroğlu, Trans.). Ankara: Physicians Publishing Association. (Original work published 2013).

Anzieu, D. (2008). *Deri-ben* (N. T. Demiryontan, Trans.). İstanbul: Metis Yayıncılık. (Original work published 1995).

Anzieu, D., & Chabert, C. (2011). *Projektif yöntemler* (B. Kolbay, Trans.). İstanbul: Bağlam Yayıncılık.

Bayes, A., Graham, R. K., Parker, G. B., & McCraw, S. (2018). Is 'subthreshold' bipolar II disorder more difficult to differentiate from borderline personality disorder than formal bipolar II disorder? *Psychiatry Research*, *26*, 416-420.

Bayes, A. J., & Parker, G. B. (2020). Differentiating borderline personality disorder (BPD) from bipolar disorder: Diagnostic efficiency of DSM BPD criteria. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, *141*, 142-148.

Belli, H., Ural, C., & Akbudak, M. (2013). Borderline kişilik bozukluğu: duygudurum dengeleyicilerinin tedavideki yeri. *Türkiye Düşünen Adam The Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, *26*, 72-80.

Boen, E., Hummelen, B., Elvashagen, T., Boye, B., Andersen, S., Karterud, S., & Malt, U. F. (2015). Different impulsivity profiles in borderline personality disorder and bipolar II disorder. *Journal of Affective Disorders*, *170*, 104-111.

Carr, A. C., & Goldstein, E. (1981). Approaches to the diagnosis of borderline conditions by use of psychological tests. *Journal of Psychological Assessment*, *45*(6), 563-572.

Cooper, S. H., & Arnou, D. (1984). Prestage versus defensive splitting and the borderline personality: A Rorschach analysis. *Psychoanalytic Psychology*, *1*(3), 235-248.

- Chabert, C. (2013). *Psychanalyse et méthodes projectives*. Paris: Dunod.
- Erbahar, A. , Atik,F.G.(2019).*Yetişkin olma yolculuğunda sınır durum: Ayrışma-bireyselleşme ekseninde şekillenen nesne kaybı, Yansıtma Psikopatoloji ve Projektif Tesler Dergisi, 32,51-62.*
- Etzersdorfer, E., & Schell, G. (2006). Suicidality in bipolar disorders—Psychoanalytic contribution. *Archives of Suicide Research, 10*, 283–294.
- Faraji, H. (2022). Rorschach testinde borderline kişilik bozukluğunu yansıtan yanıt kategorilerinin belirlenmesi. *Ulakbilge, 78*, 1105-1111. <https://doi.org/10.7816/ulakbilge-10-78-02>
- Faraji, H., Muhtar, N. U., & Tezcan, A. E. (2023). Determination emotion regulation difficulties in borderline personality disorder with objective and projective tests. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar, 15*(1), 1-13. <https://doi.org/10.18863/pgy.1165387>
- Fouques, D., & Benony, H. (2010). Troubles bipolaires et Rorschach: état de la question. *Pratiques Psychologiques, 16*, 375-388.
- Freud, S. (2001). *Haz ilkesinin ötesinde ben ve id* (A. Babaoğlu, Trans.). İstanbul: Metis Yayınları. (Original work published 1940).
- Freud, S. (2020). *Grup psikolojisi ve ego analizi* (H. İlhan, Trans.). İstanbul: Bizim Büro Basımevi. (Original work published 1921).
- Gabbard, G. O. (2014). *Psychodynamic psychiatry in clinical practice* (5th ed.). Washington, DC: American Psychiatric Publishing.
- Gagnon, J., Vintiliou, A., & McDuff, P. (2016). Do splitting and identity diffusion have respective contributions to borderline impulsive behaviors? Input from Kernberg's model to personality. *Psychoanalytic Psychology, 33*(3), 420-436.
- Green, A. (1990). *La folie privée.Psychanalyse des cas limites*.Paris: Gallimard.
- Gunderson, J. G., & Elliott, G. R. (1985). The interface between borderline personality disorder and bipolar disorder. *American Journal of Psychiatry.*

Izdebska, A. (2015). Assessment of personality according to Otto Kernberg's conception. *Current Issues in Personality Psychology*, 3(2), 65-83.

Izydorczyk, B., & Gaska, A. (2016). Application of the Rorschach test in psychological diagnosis of personality disorders. *Health Psychology Report*, 4(4), 340-359.

İKiz, T. T. (2011). *Tematik Algı Testi psikanalitik yönelimli el kitabı*. İstanbul: Bağlam Yayınları.

İKiz, T. T. (2016). Banal yanıtlar her zaman sıradan mıdır? *Yansıtma Dergisi*, 26, 85-92.

Johnson, R. B., Onwuegbuzie, A. J., & Turner, L. A. (2007). Toward a definition of mixed methods research. *Journal of Mixed Methods Research*, 1(2), 112-133.

Kernberg, O. (2004). *Aggressivity, Narcissism, and Self-Destructiveness in the Psychotherapeutic Relationship: New Developments in the Psychopathology and Psychotherapy of Severe Personality Disorders*. New Haven, CT: Yale University Press.

Kernberg, O. (2006). *Sınır Durumlar ve Patolojik Narsisizm* (M. Atakay, Trans.; 2nd ed.). İstanbul: Metis Yayınları. (Original work published 1975).

Klein, M. (1999). *Haset ve Şükran* (O. Koçak & Y. Ertem, Trans.). İstanbul: Metis Yayınları. (Original work published 1957).

Koenigsberg, H. W., Harvey, P. D., Mitropoulou, V., Schmeidler, J., New, A. S., Goodman, M., Silverman, J. M., Serby, M., Schopick, F., & Siever, L. J. (2002). Characterizing affective instability in borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry*, 159, 784-788.

Kohut, H. (2004). *Kendiliğin çözümlenmesi* (2nd ed., C. Atbaşoğlu, B. Büyükkal, & C. İşcan, Trans.). İstanbul: Metis Yayınları. (Original work published 1971).

Komasi, S., & Mind GPS Working Group. (2022). Differential profile of bipolar mood disorder, borderline personality disorder, and healthy controls using big five of personality: A meta-analysis of studies over a

period of thirty years. *Annals of Indian Psychiatry*, 6, 209-217.

Kwawer, J. S. (1980). Primitive interpersonal modes, borderline phenomena, and Rorschach content. In J. Kwawer, H. Lerner, P. Lerner, & A. Sugarman (Eds.), *Borderline phenomena and the Rorschach test*. New York: International University Press.

Lerner, H., & Peter, S. S. (1984). The Rorschach H response and object relations. *Journal of Personality Assessment*, 48, 345-350.

Magill, C. A. (2004). The boundary between borderline personality disorder and bipolar disorder: Current concepts and challenges. *The Canadian Journal of Psychiatry*, 49(8), 551-556.

Mahler, M., Pine, F., & Bergman, A. (2003). *İnsan yavrusunun psikolojik doğumu* (A. N. Babaoğlu, Trans.). Metis Yayınları. (Original work published 1975).

Mishra, D., Khalique, A., & Kumar, R. (2010). Rorschach profile of manic patients. *Journal of Projective Psychology & Mental Health*, 17, 158-164.

Paris, J., Gunderson, J., & Weinberg, I. (2007). The interface between borderline personality disorder and bipolar spectrum disorders. *Comprehensive Psychiatry*, 145-154.

Parker, G., Bayes, A., & Spoelma, M. J. (2022). Why might bipolar disorder and borderline personality disorder be bonded? *Journal of Psychiatric Research*, 150, 214-218.

Perry, J. C., & Cooper, S. H. (1986). A preliminary report on defenses and conflicts associated with borderline personality disorder. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 1, 863-893.

Rorschach, H. (1921). *Psychodiagnostics*. Bern, Switzerland: Hans Huber.

Rusansky, D. L. (2001). The conceptualization of borderline personality disorder within the framework of Lacanian thought (Doctoral dissertation). Pace University.

Segal, H. (2023). *Melanie Klein'in çalışmasına giriş* (M. T. Sivri, Trans.). İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları. (Original work published 1973).

Smith, D. J., Muir, W. J., & Blackwood, D. H. R. (2004). Is borderline personality disorder part of the bipolar spectrum? *Harvard Review of Psychiatry, 12*(3), 133-139.

Smith, B. (2010). Bir ruhsal tanı testi olarak Rorschach :neyi teşhis etmek için? *Yansıtma Psikopatoloji ve Projektif Testler Dergisi, 13*, 9-20

Stuart, J., Western, D., Lohr, N., Benjamin, J., Becker, S., Vorus, N., & Silk, K. (1990). Object relations in borderlines, depressives, and normals: An examination of human responses on the Rorschach. *Journal of Personality Assessment, 55*(1-2), 296-318.

Urwin, C. (2001). "Poor girl": A case of affective psychosis: Clinical commentary. *European Journal of Psychotherapy, Counselling and Health, 4*(2), 195-200.

Wilson, S. T., Stanley, B., Oquendo, M. A., Goldberg, P., Zalsman, G., & Mann, J. J. (2007). Comparing impulsiveness, hostility, and depression in borderline personality disorder and bipolar II disorder. *Journal of Clinical Psychiatry, 68*, 1533-1552.

Zimmerman, M. (2012). Would broadening the diagnostic criteria for bipolar disorder do more harm than good? Implications from longitudinal studies of subthreshold conditions. *Journal of Clinical Psychiatry, 73*(4), 437-443.

Zimmerman, M., Ellison, W., Morgan, T. A., Young, D., Chelminski, I., & Dalrymple, K. (2015). Psychosocial morbidity associated with bipolar disorder and borderline personality disorder in psychiatric out-patients: A comparative study. *The British Journal of Psychiatry, 207*, 334-338.

Bağlanma Stillerinin ve Ebeveyn Tutumlarının Ergenlerde Benlik Saygısı Üzerindeki Etkisi

UZM. PSK. ŞEYMA KABAN DEMİR

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi,
Türkiye seymakabann@gmail.com,
<https://orcid.org/0009-0001-1964-7037>

PROF. DR. ITIR TARI CÖMERT

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, İstanbul,
Türkiye İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Psikoloji Bölümü,
itcomert@fsm.edu.tr,
Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-6032-4416>

Öz

Bu geleneksel derleme, bağlanma stillerinin ve ebeveyn tutumlarının ergenlerin benlik saygısı üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Yapılan araştırmalar, güvenli bağlanma stiline ergenlerde olumlu benlik saygısıyla ilişkilendirildiğini göstermektedir. İyi bir ebeveyn tutumu ve güvenli bağlanma stili, ergenlerin benlik saygısını artırırken, bu benlik saygısının akademik başarı, problem çözme becerileri, sosyal ilişkiler ve genel yaşam uyumu gibi önemli alanlarda etkili olduğu bulunmuştur. Güvenli bağlanma stilinde büyüyen bireylerin olumlu benlik saygısına sahip olduğu, saplantılı bağlanma stilinde büyüyen bireylerin ise olumsuz benlik saygısı sergilediği gözlemlenmiştir. Ayrıca, demokratik ebeveyn tutumunun benlik saygısını artırdığı, baskıcı-otoriter ve koruyucu-istekçi tutumların ise benlik saygısını olumsuz etkileyebildiği sonuçlarına ulaşılmıştır. Bu çalışma, psikoloji, psikoterapi uygulamaları, ergen psikolojisi ve gelecekteki bilimsel araştırmalar için bazı öneriler sunmaktadır.

Anahtar Sözcükler: *Ergenlik, Benlik, Benlik saygısı, Bağlanma Stilleri, Ebeveyn Tutumları.*

The Effect of Attachment Styles and Parental Attitudes on Self-Esteem in Adolescents

Abstract

This traditional review aimed to examine the impact of attachment styles and parental attitudes on adolescents' self-esteem. Research conducted indicates that a secure attachment style is associated with positive self-esteem in adolescents. A good parental attitude and secure attachment style enhance adolescents' self-esteem, which in turn influences important areas such as academic achievement, problem-solving skills, social relationships, and overall life adjustment. It has been observed that individuals who grow up with a secure attachment style tend to have positive self-esteem, while those with an anxious attachment style may exhibit negative self-esteem. Additionally, democratic parental attitudes have been found to enhance self-esteem, whereas authoritarian and overprotective-permissive attitudes can negatively affect self-esteem. This study provides recommendations for the fields of psychology, psychotherapy practices, adolescent psychology, and future scientific research.

Key Words: *Adolescence, Self, Self-esteem, Attachment Styles, Parenting Attitudes.*

Giriş

İnsan biyopsikososyal bir varlıktır. Birey doğumdan itibaren çeşitli gelişim süreçlerinden geçmektedir. Bu süreçlerdeki geçiş, bireyin psikolojik ve sosyal açıdan gelişimine yön vermektedir. Ergenlik, çocukluktan yetişkinliğe geçiş dönemi olarak kabul edilir ve yaşam döngüsünün önemli bir aşamasıdır (Santrock, 2012). Ergenlikte kimlik gelişimi; psikolojik gelişim, bilişsel gelişim, biyolojik gelişimdeki hızlı büyüme ve cinsel gelişim özellikleriyle belirlenebilir (Şahin vd., 2016). Sosyal olarak ise ergenlik genç yetişkinlik rolüne hazırlığın olduğu bir süreçtir (Derman, 2008). Bu dönemde birey, kendine güven duygusu kazanmaya çalışır ve benlik saygısı bu sürecin bir yansımasıdır. Bireylerin kendilerine verdikleri değer ile kendilerini kabul etme düzeyleri, benlik saygısını ifade etmektedir (Rosenberg, 1986).

Benlik Saygısının gelişiminde ebeveyn tutumlarının da önemli etkileri olduğu bilinmektedir (Furnham vd., 2000). Ergenlerin; ebeveynleri ve akranları ile kurdukları ilişkilerde güvenli bağlarının olmaması, sağlıklı benlik gelişimini olumsuz yönden etkileyen faktörlerden birisidir (Kaya, 2017).

Ergenlik döneminin temel görevi, sağlıklı bir kimlik duygusu kazanmaktır. Bu, ebeveynlerle ilişkiler, sorun çözme becerileri ve problem çözme yetenekleri gibi faktörlerle şekillenir (Çetinkaya, 2022). Benlik saygısı, kişinin kendini onaylaması ve memnun olması anlamına gelir. Bu, ebeveynlerin iletişimi, güven oluşturma ve hoşgörülü bir yaklaşımı içermelidir. Ergenler, bu dönemi sağlıklı bir şekilde geçiremezlerse, kimlik ve rol karmaşası yaşayabilirler (Kaya, 2017). Aile içi faktörler, benlik saygısını etkileyebilir; bu nedenle ailede çocuğun düşüncelerine değer verilmesi ve destek sağlanması önemlidir (Yavuzer, 2005).

Ergenler, ergenlik dönemine özgü zorluklar ve çatışmalar yaşarlar, bunlar kimlik oluşumu, bilişsel gelişim hızı, çatışmaların yeniden alevlenmesi, dürtüsel gereksinimlerin artması, meslek seçimi ve ilişkilerle ilgilidir. Bu süreç, sağlıklı bir benlik algısı oluşturmak ve yeni rolleri ve değerleri kazanmak için bir fırsattır. Bu sürecin getirdiği stres hem ergen hem de aile için zorlayıcı olabilir (Derman, 2008).

Ergenlerde benlik saygısını etkileyen faktörlere ilişkin alanyazın incelendiğinde bu konuyla ilgili birçok çalışmanın olduğu görülmüştür. Ergenin içinde bulunduğu aile yapısı, aile içindeki ilişkiler ve ebeveyn tutumları ergenin kişilik ve benlik saygısının oluşmasında oldukça etkilidir. Ebeveyn tutumları, ergenlerin gelişim alanlarını etkileyen en önemli çevresel faktörlerden biridir (Kaya vd., 2020). Bu çalışmada, ergenlerin benlik saygısında ebeveyn tutumlarının ve bağlanma stillerinin etkilerini inceleyen araştırmaları bir araya getirmektedir. Araştırmanın temel sorusu ise, ‘Ebeveyn tutumlarının ve bağlanma stillerinin ergenlerin benlik saygısı üzerindeki etkisi nedir?’ olarak belirlenmiş olup, bu soruya yanıt arama doğrultusunda yapılan bir çalışmadır.

1. *Ergenlik*

Ergenlik dönemi literatürde pek çok tanımla karşımıza çıkmaktadır. En geniş tanımıyla çocukluktan yetişkinliğe geçiş dönemi olarak adlandırılan ergenlik, içinde yer alan gençlik dönemi ile hayatın en dinamik dönemi olarak değerlendirilmektedir (Şen, 2011).

Ergenlik terimini ilk kullanan kuramcı Hall; ergenlik dönemindeki bireyin görüş ve tepkilerinin, anlam ve değerleriyle çatışması sonucu stres yaşadığını belirtmektedir. Bu sebeple ergenlik dönemini “fırtına ve stres dönemi” olarak değerlendirmektedir (Kulaksızoğlu, 1998). Ergenlik dönemi, karmaşık duyguların ve kişilerarası çatışmaların yanı sıra fiziksel, bilişsel, toplumsal ve duygusal değişimlerin yaşandığı, cinsel kimliğin yeniden belirlenerek, amaçların değerlendirildiği ve sorumluluk alma gerekliliğinin olduğu bir dönem olarak karşımıza çıkmaktadır (Palabiyikoğlu, 2000). Ergenlik, çocukluktan yetişkinliğe geçiş dönemi olarak kabul edilir ve insan hayatı için kritik bir süreç olarak değerlendirilmektedir. İnsan hayatının her bir evresi ayrı bir şekilde önemlidir. Ergenlik döneminde biyolojik, psikolojik ve sosyal yönden birçok değişim yaşanmaktadır. Bu sebeple bireyin en önemli evresidir (Avcı, 2006).

Ergenlik dönemi, içerisinde birçok yapıyı bulundurmakla beraber, ego gelişiminin bir parçasını oluşturur. Aynı zamanda çatışmalar, sosyalleşme, duygu geçişleri, fiziksel değişimler, sosyal statü, arzuların artışı, başarı ve inançlar ergen gelişiminde önemli faktörlerdendir. Bu faktörler ergen gelişimine katkı sağladığı gibi, benlik saygısı gelişiminde de kritik bir dönem olarak karşımıza çıkmaktadır (Erkan vd., 2005).

1.1. Ergenliğin Kuramsal Temelleri

1.1.1 Psikososyal Gelişim Kuramı

Erikson (1968)’a göre kimlik oluşumu, çocukluktan başlayan ve yaşam boyu devam eden bir süreçtir. Bu oluşum ise erken gelişim dönemlerinin aşamalı bir sonucu olmakla beraber Erikson (1968) bu sonucun hızlı veya kolay bir şekilde meydana gelmediğini aktarmaktadır. Yaşanılan sürecin en kritik zamanı ise ergenlik dönemine denk gelmektedir. (Arı, 2006).

...Erikson psikososyal gelişim kuramında sekiz evreden bahsetmiştir. Bu kurama göre orta çocukluğun son yılları ile ergenlik dönemi 12-18 yaşlarını kapsamaktadır. Bu dönem kimlik kazanımına karşı rol karmaşasına denk gelmektedir. Erikson’a göre içe bakış ve keşfetme evresi, kimliğin ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Ergenler bu süreçte kimlik kazanımı ve rol karmaşasından uzaklaşarak, kendilerine bir kimlik oluşturma ihtiyacı ile “Ben kimim ve nereden geliyorum? Nereye gidiyorum?” gibi ve benzeri soruları da sormaktadırlar. Erikson, tüm bu soruların cevabını kişinin kendisinin verebileceğini söyler. Kişinin kişisel kimliği oluşurken uğranan başarısızlık ise bir rol karışıklığına ya da sürekli bir yabancılık duygusuna sebep olabilmektedir. Özetle Erikson; ergenlik sürecinde ortaya çıkan kişilerarası

ilişkilerin olumlu ucunda kimlik duygusundan bahsederken, olumsuz ucunda rol karışıklığı duygusunun yer aldığından bahsetmiştir (Elkind, 1978).

Sekiz psikososyal gelişim döneminin, her birisinin farklı farklı gelişim görevleri vardır. Bireyin içinde bulunduğu gelişim döneminin görevlerini yerine getirebilmesi için, o dönemin çatışmalarını çözmesi gerekir. Çünkü bireyin benlik saygısının ilk temelleri, ilk gelişim döneminde atılmaktadır (Erikson, 1984).

1.1.2 *Stanley Hall Kuramı*

Ergenlik terimini psikolojiye kazandıran kuramcı G. Stanley Hall'dır. Hall, Darwin'in evrim teorisinden etkilenmiştir ve ergenliği vahşilikten uygarlığa geçiş olarak tanımlamıştır. Ergenliği stres ve fırtınalar dönemi olarak nitelendiren Hall, bireysellik duygusunun geliştiği bir yeniden doğuş dönemi olarak nitelendirilebileceğini de belirtmiştir (Şimşek, 2010). Ergenliği bireyselliğin geliştirildiği bir dönem olarak görmesi; Hall'ın ergenlik dönemine dair en önemli katkısı olarak görülmektedir. Ona göre ergenlik yıllarının fırtınalı ve stresli olması ergenin yeniden yapılanmasına yardım etmektedir (Gallatin, 1995).

Hall'e göre ergenlik gelecek yaşamın akışını değiştirebilecek özelliğe sahip bir dönemdir. Bu dönemde, toplumsal rollerin belirlenmesi, yeni akıl yürütme becerilerinin oluşması, bilinçli ve daha olgun kişilerarası ilişkilere girme yeteneklerinin gelişmesi mümkündür (Muuss, 1988).

1.1.3 *Psikanalitik Kuram*

Freud psikanalitik kuramında, ergenlik döneminden çok çocukluk dönemine daha yoğun önem vermektedir. Freud'a göre çocukluğu anlamadan ergenliği anlamak pek mümkün değildir. Freud, insanların doğuştan getirdikleri yaşam enerjisi ile yani libidoyla dünyaya geldiğini savunur. Belirli yaş dönemlerinde libido, vücudun farklı yerlerinde yoğunlaşmaktadır (Orçun Yücel, 2017).

Psikanalitik kurama göre; ergenlik döneminde de kişinin temel amacı, genital evreye yani cinsel doyum evresine ulaşmak ve yasak olmayan libido nesnelere yatırım yapmaktır (Kulaksızoğlu, 2004).

Freud'un beş evreden oluşan kuramında, oral, anal, fallik, latent ve genital dönemleri vardır. Genital dönem 11-13 yaşlarını kapsamaktadır. Bu dönemde ergenin fizyolojik olgunluğa erişmesi ve bazı hormonların etkisinin artmasıyla, cinsellik başta olmak üzere çeşitli dürtülerinin de

gücü artmaktadır. Bu dürtü artışı ise ergenlik öncesi gelişim dönemlerinde yaşanan çatışmanın tekrardan yaşanmasına sebep olabilmektedir (Geçtan, 2000).

Ergenlik dönemindeki fizyolojik değişimler, gerginliklerle birlikte meydana gelir ve gencin cinselliğe karşı oluşturduğu savunma mekanizmaları sonucu ortaya çıkan stresli ve fırtınalı bir dönemdir. Böylelikle Freud ve Hall'un kuramı arasında birtakım benzerlikler olsa da Freud çocuklukta cinselliğin öneminin üzerinde dururken, Hall'un kuramında kritik evreler vardır (Kulaksızoğlu, 2004).

2. Benlik

William James'in *The Principles of Psychology* (1952/1891) adlı eserinde benlik konusu ele alınarak, psikoloji biliminde ilk kez benlik kavramından bahsedilmiştir. James bu eserde, benliğin iki boyutta düşünülmesi gerektiğini belirtmektedir. Bu iki boyut, "bilen benlik (self as knower)" ve "bilinen benlik (self as known)" olarak karşımıza çıkar. James, bilimin konusunun ise bilinen benlik olmasının zorunlu olduğunu belirtmektedir. Çünkü bilen benlik özne (I), bilinen benlik nesne (me)'dir (Bacanlı, 2004). Benlik kavramının aktif kısmını bilen benlik oluşturmaktadır. Aktif kısım, yaşantıları deneyimleyen, seçim ve plan yapan, hatırlayan boyuttur. Bilinen benlik ise yaşam deneyimlerinin nesnesi olarak tanımlanır. Benlik bu iki boyutun eş zamanlı olarak gelişimiyle oluşmaktadır (Arıca, 1995; Bacanlı, 2004).

... William James dört tip benliğin olduğunu ileri sürmüştür. Bunlar, maddesel benlik, sosyal benlik, ruhsal benlik, saf egodur. Maddesel benlik, kişilerin çevresinde bulunan bireylerle özdeşleşmesini içermektedir. Sosyal benlik, kişinin içinde bulunduğu sosyal çevrelerde kendisini dışarıya yansıttığı şeklidir. Ruhsal benlik, kişilerin kendilerine yönelik algılarını kapsarken, son olarak saf ego ise kişinin kendisini düşündüğü kısmı kapsamaktadır. Saf ego bilinen benliği ifade ederken, maddesel, sosyal ve ruhsal benlik bilen benliği ifade etmektedir (Karaman, 2019).

William James'ten sonra benlik kavramı psikoloji biliminde, bireysel psikoloji, sosyal psikoloji, gelişim psikolojisi, klinik psikoloji ve benzeri gibi birçok alanda araştırma konusuna dahil olmuştur (Köknel, 1999).

Cooley benlik kavramını William James'ten sonra ele alan kişidir. Cooley, daha çok benliğin sosyal yönüne vurgu yapmıştır. Bireyin toplum içerisindeki etkileşimleri sonucu oluşan benliğini "ayna benlik" olarak değerlendiren Cooley, bireyin etkileşimde bulunduğu diğer

kişilerin kendisini nasıl değerlendirdiklerini ve algıladıklarını yansıtan bir kavramlaştırma olarak değerlendirmiştir (Kula, 2001)

Benlik kavramına dair oluşturulmuş pek çok kuram bulunmaktadır. Benlik kavramıyla ilgilenen bir diğer kuramcı ise Carl Rogers'dır. Rogers, benliği kişilik ile ilgili en önemli kavram olarak tanımlamaktadır. Rogers'a göre yaşamın ilk yıllarında benlik oluşmamaktadır ancak algısal alanın bireyin bir parçası olanlar ve olmayanlar şeklinde farklılaşması ile oluşmaya başlamaktadır (Geçtan, 1993). Rogers, benlik kavramını kişinin kendisini algılaması, diğer insanlarla olan ilişkilerine dair algıları ve bütün bu algılara verdiği değerler şeklinde tanımlamıştır (Şeremet, 2006).

...Rogers'a göre benlik, kişinin fenomenolojik ve algısal alanının bir bütünüdür. Benlik kavramı, kişinin ne olduğundan daha çok ne olmak istediği ve ne olması gerektiği ile ilgili görüşlerini de içerir. Bireyin kendisini algılamasından oluşan benliğe gerçek benlik denirken, kişinin ne olmak istediği konusundaki görüşler ise ideal benliği oluşturmaktadır. Rogers'a göre bireyin olumlu bir benlik için koşulsuz sevgi içerisinde büyümesi gerekir. Koşulsuz sevgi ortamlarında yetişen bireyin benlik anlayışı daha güçlü ve olumlu olur. Bireyin benlik bilinci ile yaptığı davranış arasında tutarsızlık olursa da kaygı ortaya çıkmaktadır. Eğer birey yaptığı davranışlar sonrasında kendini kandırmaya başlarsa, kaygı düzeyi artarak zamanla bireyin benlik bilincini temelden sarsacaktır (Cüceloğlu, 2011).

Adler'e göre, "yaşam biçimi" bireyin kendine özgü davranış örüntüsüdür ve erken çocukluk döneminde olan etkileşimler sonucunda oluşmaktadır. Birey yaşam deneyimleri ile birlikte sürecin içerisindeyken genel bir tepki geliştirmekte ve genel tepki, benlik kavramıyla aynı anlama gelmektedir. Benlik, bireyin kişilik gelişimi ile özünün gelişimini kapsamaktadır (Adler, 2012).

Jung'a göre benlik, ego seviyesinde kişiliği bütünleştiren bir sistemdir. Benliğin, kişinin bilinçdışı içedönük ve dışadönük yönlerinin farklılaşmasında ve bütünleşmesinde görevi vardır (Çokparlamış, 2018).

Benlik "ben" kavramını tanımlayan bütün fikir, değer ve algılardan ibarettir ve "ben kimim" ya da "ne yapabilirim" in farkında olmayı kapsar. Bu algılanan benlik ise bireyin hem dünyayı hem de kendi davranışını algılamasını etkiler (Atkinson vd., 1999).

1. Benlik Saygısı

Benliğin duygusal boyutu benlik saygısıdır. Birey, kendisinin kim olduğu ile ilgili belirli fikirlere sahip olmasıyla birlikte, belirli duygulara da sahiptir.

Böylece benlik saygısı, bireyin kendi benliğini beğenme ve değerli bulma derecesi olmaktadır (Adams, 1995).

Benlik saygısı, ergenlikte önem kazanmaktadır. Ergenlik döneminde görülebilen çeşitli sorunların ortaya çıkmasında, ruh sağlığının bir göstergesi olan kimlik gelişiminde, benlik saygısının önemli bir etkisi olduğu bilinmektedir (Çuhadaroglu vd., 2004).

...Rosenberg'e göre benlik saygısı, kişinin kendisine karşı geliştirdiği olumlu ve olumsuz tutumlardır. Çocukluk ve ergenlik dönemlerinde benlik gelişimini büyük ölçüde tamamlamaktadır. Tamamlanan benlik ile beraber ulaşılan değerlilik yargısı bireyin benliğe duyduğu saygıyı ifade ederken, benliğe ilişkin değerlendirmelerin sonucu ise benlik saygısı düzeyinin artması ya da azalması durumunda belirleyicisi olmaktadır. Rosenberg'e göre kişinin kendi benliğine dair yaptığı değerlendirmelerde; kendisine karşı olumlu bir tutum benimsiyorsa benlik saygısı yüksek, olumsuz bir tutum içerisindeyse benlik saygısının düşük olması beklenmektedir (Rosenberg, 1965).

Rosenberg (1965)'e göre yüksek benlik saygısı ve düşük benlik saygısı vardır.

1. *Yüksek benlik saygısı:* Yüksek benlik saygısına sahip kişiler kendilerini yeterli derecede iyi olarak görürler. Kişi kendisini olduğu gibi kabul etmekle birlikte kendisine karşı saygı duymaktadır. Kendisinin değerli bir birey olduğunu düşünür. Ancak bu durum kişinin başkalarından üstün görmesi ya da hayranlık beklemesi olarak yorumlanmamalıdır. Yüksek benlik saygısına sahip kişiler kapasitelerinin, yeteneklerinin ve eksikliklerinin farkındadırlar. Kendi sınırlarını bilirler ve sürekli bir değişim, gelişim peşinde olurlar.
2. *Düşük benlik saygısı:* Düşük benlik saygısına sahip kişiler kendi benliklerini beğenmezler, reddetme eğilimindedirler ve çekimser kalmaktadırlar. Genel olarak tatmin olmama durumu hakimdir. Düşük benlik saygısına sahip kişiler, yüksek benlik saygısına sahip kişilere göre kendilerine karşı daha az güvene ve saygıya sahiptir. Genellikle kendi kapasitelerinin ve yeteneklerini göremezler.

Sullivan'a göre ergenlik dönemi başarılı bir şekilde geçirilip sonlandırılırsa, birey dönem sonundan her türlü koşul karşısında yeterli benlik saygısına sahip olarak çıkmaktadır (Aliyev vd., 2017). Benlik saygısı, başkalarına karşı saygıyı ve kişisel özellikleri toplumsal düzene uyumlu şekilde, kişisel

girişimciliği de beraberinde getirmektedir. Eğer ergenlik döneminde benlik saygısı düşük bir şekilde geliştirilirse ileriki zamanlarda bireyin kendi benliğini kabul etmemesine, içe kapanma ve saldırganlık gibi davranışlarına yol açabilmektedir (Satılmış vd., 1989).

William James'e göre (1980, aktaran Saygın, 2008), bireyin başarmak istediği ile başarabildikleri arasındaki fark ne kadar düşük ise benlik saygısı o kadar yüksek olacaktır.

Adler, benlik saygısını aşağılık duygusundan üstünlük duygusuna geçiş olarak görür. Bireyin doğum sırası ve aile içindeki konumunun benlik saygısının üzerinde etkili olduğunu vurgulamıştır (Adler, 2012). Adler'e göre insanlar bir takım eksiklik ve aşağılık duyguları ile doğar. Bunlar bireyin gelişimi için önemli bir motivasyon kaynağıdır. Birey eksikliklerini gidermek için çaba gösterir ancak bu eksiklikleri gideremezse aşağılık kompleksine kapılır ve düşük bir benlik saygısına sahip olur (Mischel, 1993). Adler (2014)'e göre; aile içindeki davranışlar ve tutumlar, sosyal ilişkilerde reddedilme, sosyal iletişimsizlik, kronik hastalıklar, noksanlık gibi etmenler benlik saygısı üzerinde etkilidir.

Kohut (1971), benlik saygısının gelişiminde üç ana etkene değinmiştir. Bunlar; başkalarının saygısı, yeterlilik ve kendilik (kişinin başkalarının saygısı ve yeterliliklerini kendisine göre değerlendirmesi)'tir. Kohut'a göre benlik saygısının ilk temelleri, çocuk ilk doğduğunda çocuğun bakımını üstlenen yani anne veya baba yerine geçen kişinin kendisine gösterdiği ilgi ve bu ilgiye uygun bir ilişkiyle bağlantılı olarak atılır (Kohut, 1983).

Benlik saygısı, insanların toplum içerisinde var olma çabaları ile kendilerini değerli hissetme oranlarına göre kendiliklerine yönelttikleri olumlu ve olumsuz tutumlardır (Baumeister vd., 2003).

Coopersmith (1974) benlik kavramının değerlendirici tarafını benlik saygısı olarak ele almıştır. Coopersmith'e göre benlik saygısı, bireylerin kendilerini değerli, başarılı, önemli ve yetenekli görme derecelerini ifade eder. Benlik saygısının yüksek olması, kişinin kendisine ve hayatına karşı olumlu, tutarlı biçimde yaklaşmasını, çevresindekilerle iletişiminin daha güvenli hale gelmesini ifade eder. Benlik saygısının düşük olması ise, bireyin kendisine karşı olumsuz bir tutum içerisinde olmasını, önemsiz ve değersiz hissetmesini ifade eder. Genellikle düşük benlik saygısı, sosyal ilişkilerde zayıflık, yakınlık kurmada zorluğu beraberinde getirir.

Erikson benlik konusunda anne ve çocuk arasındaki iletişimin önemli olduğunu vurgulamıştır. Ergenlik döneminde ergen benliğini yoğun bir şekilde düzenleme çabası içerisindeydir. Erikson'a göre ergenlik döneminde kimlik arayışı vardır ve bu kimlik arayışında ergen yeni savunma mekanizmaları geliştirir ve kendine özgü denemeler yapar. Bu denemelerin sonucunda iç ve dış baskıların üstesinden gelmek için yollar arar. Böylece ergen, neler yapıp neler yapamayacağını dair gerçekçi bir benlik saygısı geliştirir (Maşrabacı, 1994).

Yavuzer (2005)'e göre düşük benlik saygısına sahip olan bireylerin özellikleri şu şekildedir:

1. Görev ve denemelerden kaçınır.
2. Ufak bir hayal kırıklığı bile görevinden veya denemesinden vazgeçmesine sebep olur.
3. Başarısızlık veya kaybetme durumlarına inandığında yalan söyler.
4. Olaylar karşısında başkalarını suçlarlar.
5. Sosyal anlamda geri çekilir, arkadaşlıklarında azalma vardır.
6. Kendine yönelik eleştirileri vardır.
7. Dışardan gelen övgü ve eleştirileri kabullenmede zorluk yaşarlar.
8. Saygısız davranış ve tavırları benimserler.
9. Evde ya çok yardımcı olurlar ya da hiç olmazlar.

Yavuzer (1993)'e göre yüksek benlik saygısına sahip olan bireylerin özellikleri şu şekildedir:

1. İkili ilişkilerde veya çoklu gruplarda daha toleranslı olurlar.
2. Bağımsız bir şekilde hareket ederler.
3. Daha sağlıklıdırlar.
4. Grup çalışmalarında etkileşimleri daha çoktur.
5. Hayata karşı daha anlamlı bir bakış açıları vardır.
6. Kaygı düzeyleri ve depresif halleri daha azdır.
7. İş hayatında başarı ve yarış severler, bağımsızlığa önem verirler.

Tartışma

Yapılan araştırmalar sonucunda ebeveyn tutumlarının ve bağlanma stillerinin ergenlerdeki benlik saygısı üzerindeki etkisiyle ilgili bir çok araştırma olduğu söylenebilir. Bu bölümde özellikle benlik saygısı ile ilgili yapılan araştırmalara bakılacaktır. Bireyin duygusal durumuna, stresle mücadelesine ve genel yaşam zorluklarına karşı uyum sağlamasına kadar benlik saygısı önemli rol oynamaktadır. (Lazarević vd., 2017).

Olca Atıcı (2019)'nın yaptığı araştırmaya göre akranları ile ilişkileri iyi olan, ebeveynlerinden gördükleri kabul ve denetimi daha olumlu ise ergenin benlik saygısı yüksek olmaktadır. Duygusal olarak güvensiz olan, ebeveynleri arasındaki çatışmayı olumsuz değerlendiren bir ergenin ise benlik saygısının daha düşük olduğu belirlenmiştir. Benlik saygısının yüksek ve düşük olması açısından cinsiyet faktörüne bakıldığında ise, erkek cinsiyetli ergenlerin benlik saygısının, kız cinsiyetli ergenlere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Ebeveyn tutumları ve benlik saygısı arasındaki korelasyona bakıldığında ise pozitif bir korelasyon bulunmuştur. Yani yüksek benlik saygısına sahip olan ergenlerin, ebeveynlerinden daha çok kabul ve ilgi görme ve değerlendirme eğilimi vardır. Ebeveyn tutumları olumlu oldukça, ergenlerin benlik saygısının da artacağı belirtilmiştir. Akran ilişkileri açısından değerlendirildiğinde ise, ergenlerin akran ilişkileri olumlu yönde arttıa, benlik saygısı da artmaktadır. Pérez-Fuentes ve ark. (2019)'nun yaptığı araştırma sonuçları da bunu destekler niteliktedir. Araştırma sonuçlarına göre, ebeveyn-ocuk ilişkisinde ebeveynleriyle en çok iletişim kuran, olumlu etkiler alan ve özerklikleri ve mizahı desteklenen ergenlerin benlik saygısı yüksek çıkarken; ebeveynleriyle ilişkileri az olan ergenlerin benlik saygısı düşük çıkmıştır. Aynı zamanda araştırma sonucunda, benlik saygısı yüksek olan ergenlerin yaşam doyumunun daha yüksek çıktığı da saptanmıştır. Kaya (2017); ergenlerde benlik saygısının yüksek olması, ebeveynleriyle bağlanma puanlarının doğru orantılı olarak yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Karaman (2019) ise yaptığı çalışmada ebeveyn tutumlarının, 21-25 yaş aralığındaki bireylerde benlik saygıları üzerindeki etkilerini incelenmiştir. Bu çalışmanın sonucuna göre 21-25 yaş aralığındaki bireylerin benlik saygısı, ebeveyn tutumlarına göre değişiklik göstermektedir. Benlik saygısı ve demokratik tutum arasında pozitif yönde bir sonuç bulunmuşken, otoriter ve koruyucu tutum ile benlik saygısı arasında herhangi bir ilişki olmadığı bulunmuştur. Özetle, demokratik tutum sergileyen ebeveynlerin çocuklarında benlik saygısı daha yüksek görülürken; aile içindeki fiziksel ve duygusal şiddet etkenlerinin de

katılımcıların benlik saygısını düşürdüğü ve olumsuz yönde etkilediği de görülmüştür.

Yılmaz (2018)'ın yaptığı çalışmada ebeveyn tutumlarının ergenlerde benlik saygısı üzerindeki etkisi incelenmiştir. Araştırma sonucuna göre, baskıcı-otoriter ebeveyn tutumu ve benlik saygısı arasında negatif yönde doğrusal bir ilişki bulunurken, koruyucu-istekçi ebeveyn tutumu arasında da negatif yönde doğrusal bir ilişki bulunmuştur. Usta (2017)'nin yaptığı çalışmada ise ergenlik dönemindeki bireylerin algıladıkları ebeveyn tutumları ve bireyin benlik saygısı arasındaki ilişki incelenmiştir. Bu çalışmaya göre benlik saygısı, ailenin ilgisine, gelir durumuna, eğitim durumuna, annenin mesleğine ve ergenin cinsiyetine bağlı olarak değiştiği sonucuna ulaşılmıştır. Aynı zamanda bu çalışmanın istatistiksel analiz sonuçları ise kız ve erkek ergenlerde benlik saygısıyla ilişkili bir farklılık olmadığına işaret etmiştir. Yılmaz (2020)'in yaptığı çalışmaya göre, ergenlerin benlik saygıları arttıkça, problem çözme becerilerinin de arttığı saptanmıştır.

Dinç (2019) yaptığı çalışmada benlik saygısını çocuk sıralamasına göre incelemiştir. Bu incelemenin sonucuna göre, bireyin kaçınıcı çocuk olduğu durumu ile benlik saygısı ortalamalarının arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Psikolojik yardım alma ile benlik saygısı arasında yaptığı incelemede ise, psikolojik yardım almayanların benlik saygısı puanlarının ortalamalarının daha yüksek çıktığı görülmüştür. Bir diğer sonuç, erkeklerin benlik saygısının kızların benlik saygısına göre daha yüksek olduğudur.

Görmüş (2021) benlik saygısının yüksek olmasının güvenli bağlanma stiline sahip olmasıyla ilişkili sonuçlar bulmuştur. Aynı zamanda benlik saygısıyla ilgili yaptığı çalışmaya göre kız ergenlerin, erkek ergenlere göre daha yüksek benlik saygısına sahip olduğunu saptamıştır. Mohammad Beigi Ali ve ark. (2022)'nin yaptığı çalışmada bu sonucu destekler niteliktedir. Bu çalışmanın da sonucuna göre, kadınların ortalama benlik saygısı puanlarının erkeklere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Lotfi ve arkadaşlarının (2020) yaptığı çalışmada, erkek çocuğun benlik saygısının düşük olmasının nedenleri incelendiğinde, annelerin daha çok erkek çocukları üzerinde korumacı ve müdahaleci tutumlar sergilediği nedeninden kaynaklı olduğu saptanmıştır. Banstola ve arkadaşlarının (2020) cinsiyet sonuçları ise bu bahsedilen çalışmalardan farklı bir sonuca ulaşmıştır. Banstola ve arkadaşlarının yaptığı çalışma sonucuna göre erkek ergenlerin benlik saygısı kız ergenlere göre daha yüksektir.

Yakupoglu (2019)'un 14-18 yaş aralığındaki ergenler ile yaptığı araştırma sonuçlarında; ergenlerin çoğunlukla olumlu benlik algısına sahip olduğu görülmüştür. Tüzün ve arkadaşlarının (2017) yaptığı çalışma sonuçlarına göre, benlik puanları yüksek olan kişilerin kişilerarası ilişkilerde yakınlaşmakta zorluk çekmediğini, başkalarına bağımlı olmadığını temsil ederken; benlik puanı düşük olan kişilerin ise ilişki kurmada zorluk çektiği ve başkalarına bağımlı olduğunu ifade etmektedir. Bu sonuca göre, kişinin başkalarını güvenilir görmesi, kendi benliğini değerli algılama eğilimindedir. Aydın (2019)'un araştırmasında ise, ergenlerin benlik saygısının olumlu yönde artışı için annenin öğrenim düzeyinin yüksek olması da etkilidir. Baba öğrenim değişkenine göre, ergenlerin benlik saygısında herhangi bir farklılık görülmemiştir. Özetle benlik saygısının artışı konusunda, annenin öğrenim düzeyinin babanın öğrenim düzeyinden daha fazla etkili olduğu belirtilmiştir. Aynı zamanda ergenlerin benlik saygılarında, kardeş sayısındaki farklılıkta herhangi bir değişim göstermemiştir. Cinsiyet farklılıklarının benlik saygısı üzerindeki etkisine bakıldığında ise, ergenlerin benlik saygısının düşük ya da yüksek olmasında cinsiyet farklılıklarının bir etkisi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Yersel (2019)'in yaptığı çalışma sonuçlarına göre, ergenlerin benlik saygısı puanı arttıkça sosyal olma puanının da pozitif yönde arttığı saptanırken, çocukluk çağı narsisizm puanları yükselirken benlik saygısı puanlarının azaldığı saptanmıştır. Aynı zamanda araştırmada, benlik saygısı puanı arttıkça ergenin akademik puanının arttığı yönünde de ilişki saptanmıştır. Biter (2021) çalışmasında ise, benlik saygısının yaşın artmasıyla birlikte arttığını düşündürmektedir. Araştırma sonuçlarına göre yüksek benlik saygısına sahip kişilerin, kendilerine ve çevrelerine değer verirler, problemleri karşısında daha güçlü bir duruş sergilerler ve sosyal ilişkilerinde daha anlayışlıdırlar.

İmanoğlu (2021) yaptığı çalışmada benlik saygısını, öz-şefkatin öz sevecenlik alt boyutunda belirleyici olarak görebileceğimizi belirtmiştir. Öz-sevecenliği ise bireyin kendisine karşı sevecen bir tutumda olması ve ilgiye değer görmesi olarak aktarmıştır.

2. Bağlanma Stilleri

Bağlanma kuramına göre, bireyin bakımını veren kişiler ile yani ebeveynleri ile olan ilişkileri benlik gelişimi üzerinde etkilidir (Demir, 2015).

Ainsworth bağlanma örüntülerini, düşük ve yüksek stresli koşullar içinde ve çevreyi keşfetme arasındaki dengeyle incelemiştir. Bu incelemeye göre Ainsworth üç tür bağlanma örüntüsü belirlemiştir. Bunlar; güvenli, kaygılı-kararsız ve kaçınan bağlanmadır (Ainsworth, 1979).

1. *Güvenli Bağlanma:* Güvenli bağlanmaya sahip bebekler, ebeveyni yanında olmadığında da onların ihtiyaçlarını karşılayacaklarına, ulaşılabilir olduklarına dair içsel modele sahiptirler. Annenin yanlarından ayrılışına tepki gösterirler ancak anne yanlarına geri döndüğünde etkileşime açık haldedirler. Annelerini güvenli alan olarak görürler ve çevreyi keşfederler. Güvenli bağlanan bebeklerde anneyle daha yakın fiziksel temasta buldukları, işbirlikçi oldukları ve daha az öfkeli oldukları gözlemlenmiştir (Ainsworth, 1979).
2. *Kaygılı-kararsız bağlanma:* Kaygılı-kararsız bağlanmaya sahip bebekler ise annesi tarafından sinyallerine tutarsız geri dönütler alır. Genelde anneler ulaşamaz veya tepkisizdir. Böylelikle bebekler hem kaygılı hem de kızcındır (Hazan ve Shaver, 1987). Bebekler başkaları tarafından sakinleştirilemez ve genellikle tanık olmadıkları durumlara karşı korku duymaktadırlar (Burger, 2006).
3. *Kaçınan bağlanma:* Kaçınan bağlanmaya sahip bebekler, anneleri kendi alanlarından çıktığında herhangi bir tepki vermemekte, anne kendi alanına girdiğinde de uzak ve duygusal anlamda tepkisiz kalmaktadır (Ainsworth, 1979).

Bowlby bağlanmayı, bebeğe ilk bakım vereni yani anneyi, birincil bağlanma figürü olarak açıklamıştır (Bowlby, 2018). Bowlby'e göre bağlanma kuramı, çocuklar ve ebeveynlerin arasındaki ilişkide duygusal kısmın önemini içerir. Bowlby, temel bakım veren kişinin çocuğa güven duygusunu vermesini ve duygu düzenlemesinde destek olmasını savunmaktadır. Yapılan bu destek, çocuğun empati becerisini, duygusal becerisini, ikili ilişkilerini ve sosyal uyumunu şekillendirme de yardımcı olacaktır (Bowlby, 1969).

Bartholomew ve Horowitz (1991), Bowlby'nin benlik ve içsel çalışan modelini, erken dönem bağlanma tanımlarından destek alarak bir araya getirmişlerdir. Dörtlü bağlanma modeli tanımlamışlardır. Bunlar güvenli, saplantılı, kayıtsız ve korkulu olmak üzere dört sınıflandırma şeklindedir. Bu modele göre güvenli ve kayıtsız bağlanma stilleri olumlu benlik

modelini ifade ederken, saplantılı ve korkulu bağlanma stilleri ise olumsuz benlik modelini ifade etmektedir.

1. *Güvenli bağlanma*: Güvenli bağlanmada kişinin özgüveni yüksektir, başkalarına karşı güvenme daha rahat bir şekilde oluşur. Kişi kendisinin sevmeye değer olduğunu düşünür. Başkalarına karşı daha kabul eden bir yaklaşım sergiler, sıcak ve hassas olarak değerlendirilebilirler.
2. *Saplantılı bağlanma*: Saplantılı bağlanmaya sahip olan kişi, ebeveynlerine karşı tutarsız ve duyarsız bir tutum içerisinde. Genelde başkalarına karşı yakın ilişki kurma istekleri vardır ancak bu ilişki genelde yapışkan ilişki tarzındadır. Bu sebeple genelde saplantılı bağlanmaya sahip kişiler çevresindekileri kaçırabilmektedir (Bartholomew ve ark., 1991).
3. *Kayıtsız bağlanma*: Kayıtsız bağlanmaya sahip kişilerde, yüksek benlik saygısı ve başkalarına karşı olumsuz bir tutumda olmanın karışımı ile tanımlanmaktadır. Kayıtsız bağlanan kişiler, yakın ilişkilere karşıdır ve özerkliklerine büyük önem vermektedir. Başkalarına ihtiyaç duymayı reddederler (Bartholomew ve ark., 1991).
4. *Korkulu bağlanma*: Korkulu bağlanmaya sahip kişiler ise başkalarının güvenilmez olduklarını düşünürler, insanları reddederler, sevmeme duygularına sahiptirler. Diğer insanlara karşı yakın olmaktan rahatsızlık duyarlar ve başkalarına karşı güvenmekte ve bağımlı olmakta sıkıntı yaşarlar (Bartholomew ve ark., 1991).

Mohammad Beigi Ali ve arkadaşlarının (2022) yaptığı çalışmanın sonucuna göre ergenlerin güvenli bağlanmanın en güvenilir kaynağı olarak babaları ve akranlarından çok, annelerine güvenme eğiliminde olduklarını göstermektedir.

Yapılan araştırmalar sonucunda bağlanma ile ilgili pek çok çalışmanın olduğu görülmüştür. Bu çalışmalar sonucunda bağlanma türlerinin ergenler üzerinde birçok etkisinin olduğu söylenebilir.

Erken çocukluk döneminde ebeveynlerine ya da bakım verenine güvenli bağlanan kişiler olumlu benlik saygısına sahiptirler. Bu bireylerin özgüvenleri yüksektir, kendilerini severler, kişilerarası ilişkileri güven çerçevesindedir ve güçlüdürler. Saplantılı bağlanan kişiler ise olumsuz benlik saygısına sahiptirler. Bu kişilerde değersizlik duyguları vardır,

bağımlı kişilik özellikleri gösterirler ve kişilerarası ilişkilerde zorlayıcıdır (Berber Çelik, 2018).

Berber Çelik (2018) yaptığı çalışmada bağlanma türlerini, ergenlerde psikolojik iyi oluş ve sosyal güvende hissetme açısından incelemiştir. Yapılan araştırmanın sonucuna göre güvenli bağlanma ile büyüyen bireylerde sosyal güvende hissetme ve memnuniyet düzeyleri yüksek bulunmuştur. Korkulu bağlanma ile büyüyen bireylerde ise, sosyal güvende olma ve memnuniyet düzeylerinin düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Özetle, güvenli ve korkulu bağlanmalar, ergenlerde sosyal güvende hissetme ve memnuniyet duygularını yordadığı sonucuna ulaşılmıştır. Özet olarak, bağlanma stillerinin; birçok davranışı olumlu ya da olumsuz etkilediği, benlik saygısı üzerindeki etkisinin olduğu ve sosyal güvende hissetme durumlarında etkili olduğu bulunmuştur.

Yersel (2019)'in çalışmasında ebeveyn tutumlarının, ergenlerin ebeveynlerine bağlanma durumlarıyla ve algıladıkları benlik saygısıyla ilişkisi incelenmiştir. Yapılan çalışmanın sonuçlarına göre, ebeveyn ve çocuk arasındaki güvenli bağlanma, çocuğun benlik saygısını arttırdığını saptarken; korkulu ve saplantılı bağlanan çocuğun ise benlik saygısında düşüş olduğu görülmüştür. Güvenli bağlanan ergenlerin, güvensiz bağlanan ergenlere göre benlik saygısı puanları daha yüksek bulunmuştur. Cinsiyet bazlı bakıldığında, erkek ergenlerin güvenli bağlanma puanları, kız ergenlerin güvenli bağlanma puanlarına göre yüksek bulunmuştur. Korkulu ve saplantılı bağlanma puanlarında ise kız ergenlerin erkek ergenlere göre puanı daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca ergenin korkulu bağlanma puanı arttıkça sosyal olma puanının azaldığı da saptanmıştır. Bu araştırma ile tutarlı olarak Yakupoğlu (2019)'un 14- 18 yaş aralığındaki ergenler ile yaptığı araştırma sonuçlarına göre; güvenli bağlanan ergenlerin daha olumlu bir benlik algısına sahip olduğu görülürken, saplantılı bağlanan ergenlerin ise daha olumsuz bir benlik algısına sahip olduğu görülmüştür. Araştırma sonucuna göre, en yüksek anlamlı ilişkinin, korkulu bağlanma ile olumsuz benlik algısı arasında olduğu saptanmıştır. Araştırmada bağlanma stilleri ve ergen cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak güvenli bağlanma ile ergenlerin cinsiyeti arasında anlamlı bir farklılık görülmüş olup, bu farkın erkek cinsiyetindeki ergenlerin lehine olduğu tespit edilmiştir. Korkulu bağlanma da ise bu farkın kız cinsiyetindeki ergenlerin lehine olduğu saptanmıştır. Bu sonuçlara göre; kız ergenlerin erkek ergenlere göre daha çok korkulu bağlanma stiline

sahip oldukları görülmüştür. Yaş açısından incelendiğinde ise bağlanma türlerinden korkulu bağlanma stiline göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür.

Dinç (2019) yaptığı araştırmada, bağlanma ile benlik saygısı arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Bu incelemeye göre, bireyin güvenli bağlanma puanları arttıkça benlik saygısı puanı da artacak; güvenli bağlanma puanları azaldıkça da benlik saygısı puanları azalacaktır. Saplantılı bağlanmada ise puan arttıkça benlik saygısı puanı azalacak, saplantılı bağlanma puanı azaldıkça benlik saygısı puanı da artacaktır. Kaya (2017)'nin araştırma sonuçlarında da ebeveynleriyle olumlu bağlanma gösteren ergenlerin benlik saygıları üzerinde olumlu etkisi bulunmuştur.

Biter (2021) yaptığı araştırma sonuçlarına göre, kişilerin güvenli bağlanma stili ile benlik saygısı arasında pozitif bir korelasyon vardır. Güvenli, kaygılı-kararsız ve kaçınan bağlanma stili, cinsiyete göre farklılık göstermemektedir. Sosyoekonomik açıdan değerlendirildiğinde ise, kaygılı-kararsız bağlanan bireylerin alt sosyoekonomik düzeydeki bireylerde orta ve üst düzeye göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. 18-25 yaş aralığındaki kişilerin yaşları arttıkça, kaygılı-kararsız ve kaçınan bağlanma düzeyleri düşmüştür.

Onur (2023)'ün yaptığı çalışma sonuçlarına göre güvenli ve kaçınan bağlanma stillerinde cinsiyetlerine göre bir farklılık bulunmazken, kaygılı ve kararsız bağlanmada kadınların daha yatkın olduğu belirlenmiştir. Ebeveynlerin ilgisiz tutumuna sahip olan ergenlerin güvenli bağlanma seviyesi düşük, kaygılı-kararsız ve kaçınan bağlanma seviyesi daha yüksektir. Tepeli Temiz ve Tarı Cömert (2018) tarafından yapılan araştırma sonuçları da bunu destekler niteliktedir. Araştırmaya göre, öğrencilerin ebeveyn tutumlarına ilişkin algıların bağlanma yapılarını etkilediği, demokratik ve hoşgörülü ebeveyn tutumlarının bağlanmayı olumlu etkilediği belirtilmiştir. Tepeli Temiz ve Tarı Cömert (2018)'in yaptığı çalışmadaki diğer sonuçlar ise, bağlanma stili ile yaşam memnuniyeti arasındaki ilişkiye bakıldığında, ergenlerde kadınların daha çok kaygılı-kararsız bağlanma özelliklerinin yüksek olduğu saptanmıştır. Kişilerde bağlanma özelliklerine bakıldığında ise, güvenli bağlanma sosyal ve duygusal ilişkiler üzerinde olumlu etkisi görülürken, saplantılı, kaygılı-kararsız ve kaçınan bağlanmada olumsuz etkiler görülebilmektedir.

Del Giudice (2019) yaptığı araştırmada, bağlanma stilleri ve cinsiyet

farklılıklarına ilişkin sonuçlar bulmuştur. Bu sonuca göre, bağlanmanın çocukluk döneminden itibaren olduğu ve bağlanma stillerinin cinsiyete göre farklılık gösterdiği saptanmıştır. Aktaş (2020) sonuçlarına göre erkek ergenlerin, kız ergenlere göre babaya bağlanma oranları daha yüksek bulunmuştur. Anneye bağlanmada cinsiyet farkı incelendiğinde ise, kız ergenler ile erkek ergenler arasında anlamlı düzeyde bir farklılık bulunmamıştır. Çokparlamış (2018)'in yaptığı araştırma bunu destekler niteliktedir. Araştırma sonucuna göre, korkulu bağlanmada kadın katılımcıların puanları, erkek katılımcıların puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Yine bu sonuç ile tutarlı olarak; Görmüş (2021) yaptığı araştırma da korkulu bağlanma stilinde kız ergenlerin, erkek ergenlere göre daha fazla olduğunu saptamıştır. Bunun sebebinin kız ergenlerin, erkek ergenlere oranla daha fazla toplumsal yapıda yetiştirilme tarz ve tutumlarının farklılıklarından kaynaklandığını öngörmüştür. Güvenli bağlanma stiline sahip olan ergenlerde daha yüksek benlik saygısı olduğunu da saptamıştır. Korkulu bağlanma stiline sahip ergenlerin ise daha çok duygusal sorunlar ile ilgili güçlük çektiği sonucuna ulaşılmıştır. Kayıtsız bağlanma stiline sahip ergenlerin de akranlarıyla ilgili sıkıntılar yaşadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Tüzün ve arkadaşlarının (2017) yaptığı çalışma sonuçlarına göre, ebeveynle kurulan güvenli bağlanma ilişkisi, kişide güvenlik duygusunu oluşturmada ve benliğini olumlu yönde etkilemektedir. Cacioppo ve arkadaşlarına (2019) göre de, kaygılı-kararsız bağlanan çocuklarda, ebeveynlerinden ayrılma söz konusu olduğunda ortaya öfke, kaygı ve stres gibi durumlar çıkar. Bu durumdan dolayı yabancı kişilerle iletişimi kabul etmemektedirler.

3. Ebeveyn Tutumları

Ebeveynler çocuklarına karşı birçok tutum geliştirebilmektedir. Bazı ebeveynler çocuklarına karşı ılımlı ve sevecen bir tutum sergilerken, bazı ebeveynler ise çocuğa karşı isteksiz ve baskıcıdır (Güneysu ve Bilir, 1988). Ebeveyn tutumları; çocukların davranışları ve tutumları üzerinde büyük ölçüde etkilidir (Yavuzer, 2005). Yapılan araştırma sonuçlarına göre, ebeveyn tutumları ile çocuğun davranışları ve psikolojik durumu arasında bir bağlantı bulunmaktadır (Steinberg, 2001).

Baumrind (1996) yaptığı faktör analiz çalışmalarına dayanarak, ebeveyn tutumlarının duyarlılık ve talepkarlık boyutlarına dikkat çekmiştir. Ebeveyn

duyarlılığı, ebeveynlerin çocuğun ihtiyaç ve isteklerine kabul edici, destekleyici bir tutum sergilemesidir. Ebeveyn talepkarlığı ise, ebeveynlerin çocuğundan sorumlu ve olgun davranışlar beklemesidir. Baumrind (1966) yaptığı çalışmalarda ebeveynlerin çocuklarını yetiştirirken benimsedikleri yaklaşımları üç temel gruba ayırmıştır. Bunlar; otoriter, demokratik ve izin verici- müsamahakar'dır.

1. *Otoriter Ebeveyn tutumu:* Baskıcı-otoriter tutumda, ebeveynin çocuk üzerindeki kontrolü yüksek olmasına karşın ilgi ve şefkatte düşüktür (Yavuzer, 2003). Bu tutuma sahip ebeveynler, çocuklarının davranışlarını sıklıkla kısıtlamakta veya cezalandırmaktadır. Böylelikle çocuğun gelişiminde olumsuz yansımalar gözlemlenmektedir. Çocuk, yeni deneyimlere karşı uzak durmakta, kendisine çizilen sınırların dışına çıkamamakta, risk alamamaktadır (Cüceloğlu, 2006).
2. *Demokratik Ebeveyn Tutumu:* Demokratik ebeveynler çocuklarını yetiştirirken çözüm odaklı olurlar ve makul bir şekilde çocuğa danışmanlık yaparlar (Baumrind, 1966). Çocuğunu demokratik şekilde yetiştiren ebeveynler, çocuklarından uygun davranışlar beklerler. Çocuklarına karşı sabırlı, duyarlı, alakalı ve yapıcı bir tavır takınmaktadırlar. Bu tür ebeveynler, çocuklarının haklarına ve sınırlarına saygı duyarlar (Baumrind, 1968).
3. *İzin Verici-Müsamahakâr Ebeveyn Tutumu:* İzin verici ebeveynler genel olarak çocuklarına herhangi bir sınırlama getirmez. Çocuklarına karşı çok fazla özgürlük alanı bırakan yapıdadırlar. Bıraktıkları bu özgürlük alanını denetlemezler. Genel olarak çocuklarına karşı sevgi doludurlar ancak bu ebeveyn tutumunda çocuklar kendilerini çok fazla güvenme hissetmezler (Baumrind, 1968).

Alanyazın incelendiğinde, ebeveyn tutumlarının pek çok araştırmaya konu olduğunu söyleyebilmekteyiz. Günümüze kadar yapılan araştırma bulgularına göre; algılanan ebeveyn tutumlarının, ergenlerin benlik saygısı üzerinde etkisi olduğunu ortaya koymuştur.

Karaman(2019)'nın yaptığı araştırma sonuçlarına göre, 21-25 yaş arasındaki bireylerin gelişimi ile ebeveynlerin tutumları ve aile içi iletişimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu araştırmaya göre bireyler, sağlıklı ve mutlu bir aile ortamında büyüdüyse ebeveynlerini daha demokratik bulurken, daha az otoriter olarak algılamaktadır. Sevgi ve

saygı ortamında büyüyen bireylerin, gelecekte kendilerine ve genel olarak insanlara karşı saygı duymayı öğreneceklerini, benlik saygılarının diğer kişilere göre daha yüksek olacağı düşünülmüştür.

Ebeveyn tutumlarının benlik saygısı üzerindeki etkilerine dair yapılmış birçok araştırma sonucu bulunmuştur. Örneğin, Yılmaz (2018)'in yaptığı araştırma sonuçlarına göre; demokratik ebeveyn tutumu arttıkça ergenlerin benlik saygısı da artmaktadır. Baskıcı-otoriter tutum ve koruyucu-istekçi tutum ile yetiştirilen ergenlerde ise benlik saygısı düşmektedir. Bu araştırmayı destekler nitelikteki araştırmalar şu şekildedir; Yersel (2019), anne ve baba tutumunu demokratik olarak nitelendiren ergenlerin, benlik saygı puanlarının anne ve baba tutumunu otoriter olarak algılayan ergenlere göre daha yüksek olduğunu bulmuştur. İmanoğlu (2021) ise, yaptığı analizler sonucunda, ergenlerin reddedici ve aşırı korumacı ebeveyn tutumuna maruz kalmalarının benlik saygısı üzerinde negatif yönde etkisi olduğunu aktarmıştır. Aydın (2019)'ın araştırma sonuçlarına göre de demokratik ebeveyn tutum puanları arttıkça, ergenin psikolojik iyi oluş puanlarının arttığını saptanmıştır. Otoriter ve koruyucu ebeveyn tutumları arttıkça da psikolojik iyi oluş puanlarının azaldığı görülmüştür. Aynı zamanda kız ergenler, ebeveynlerinin tutumlarını otoriter olarak görürken; erkek ergenler ebeveyn tutumlarını demokratik ve koruyucu olarak görmektedirler. Ancak ebeveynlerin öğrenim düzeyinin artması, ergenlerde algılanan demokratik tutum puanlarını arttırırken, otoriter ve koruyucu puanlarını azaltmaktadır. Diğer bir sonuca göre ergenlerin benlik saygısı arttıkça psikolojik iyi oluşları da artmaktadır. Özetle, demokratik ebeveyn tutumu ve benlik saygısı, ergenlerin psikolojik iyi oluşlarını olumlu şekilde etkilerken, otoriter ebeveyn tutumları olumsuz şekilde etkilemektedir. Yılmaz (2020) ise, ergenlerin algıladığı demokratik ebeveyn tutumunun yükselmesiyle, benlik saygısı seviyesinin yükseldiğini; ergenlerin algıladığı koruyucu-istekçi ebeveyn tutumunun arttıkça, ergenlerin benlik saygısı seviyesinin düştüğünü; otoriter ebeveyn tutum puanları yükseldikçe de benlik saygısı seviyesi düştüğünü saptamıştır. Cankardaş (2019) da ebeveyn tutumları ve ergenlerin benlik saygısı arasında anlamlı ilişkilerin olduğunu; reddedici ve aşırı koruyucu ebeveyn tutumunun da benlik saygısını azalttığını saptamıştır. Aremu (2018) yaptığı araştırma sonucunda, otoriter veya esnek yapıdaki ebeveynlik tazına sahip ergenlerin benlik saygısının pozitif ilişkili olduğunu bulmuştur. Aynı şekilde; Queiroz ve arkadaşlarının (2020) araştırma sonuçları da ergenlerde benlik saygısı puanının yüksek olmasında, otoriter ve hoşgörülü ebeveyn tutumlarının

önemli olduğunu iletirken, otoriter ve ihmal edici ebeveynlik tutumuna göre daha yüksek puanlar aldıklarını da aktarmıştır. Kaya (2017)'nın yaptığı çalışma sonuçlarına göre, ergenin ebeveyn tutumunu demokratik ise benlik puanları yükselmektedir. Ebeveyn tutumu koruyucu istekçi veya otoriter ise benlik puan ortalamaları azalmaktadır. Yine bu çalışmalarla tutarlı olarak; Kayaalp ve arkadaşlarının (2018) yaptığı araştırma sonucuna göre demokratik ebeveyn tutumu artınca ergenin benlik saygısı da yükselmektedir. Ayrıca ebeveynlerin koruyucu ve otoriter tutumları arttıkça ergenlerin benlik saygılarında düşüş olduğu saptanmıştır. Curun (2018)'in yaptığı çalışmada; demokratik ebeveyn tutumları, benlik saygıları ile olumlu; otoriter ve koruyucu-istekçi ebeveyn tutumları ile olumsuz yönde ilişkili olduğunu göstermiştir. Son olarak; Bayraktar ve arkadaşlarının (2009) yaptığı çalışmada, aşırı koruyucu ebeveyn tutumuna sahip, olumsuz benlik puanları yüksek olan ergenlerin, reddedici ebeveyn tutumuna sahip, düşük olumsuz benlik grubuna göre anlamlı düzeyde yüksek puan aldıkları saptanmıştır.

Tuzgöl Dost, Aytaç ve Kıbrıslıoğlu Uysal (2019)'ın yaptığı çalışma ebeveynlik tarzının ergenlerin benlik saygısını, kişisel gelişimini ve yaşam doyumunu ne ölçüde yordadığını incelemiştir. Çalışma sonuçlarına göre, ebeveynlerin duygusal açıdan yoksun bırakıcı ebeveynlik tutumu, ergenlerde ruhsal gelişim açısından önemli görülmüştür. Sonuçlara göre babanın aşırı koruyucu, annenin duygusal bakımdan yoksun bırakıcı davranışlarının artması, üniversite öğrencilerinde nevrotik davranışları arttırmaktadır. Babanın duygusal açıdan yoksun bırakıcı, annenin aşırı koruyucu olması ise, üniversite öğrencilerinin dışadönüklüklerini azaltmaktadır. Babanın izin verici davranışları arttıkça öğrencilerin yumuşak başlılığını arttırırken, annenin izin verici olup hem annenin hem babanın duygusal bakımdan yoksun bırakması ise öğrencilerde yumuşak başlılığı azaltmaktadır. Annenin duygusal açıdan yoksun bırakması ve aşırı izin verici olması öğrencilerin sorumluluklarını azaltırken, babanın aşırı koruyucu ve annenin yoksun bırakması da öğrencilerde benlik saygısını azaltmaktadır. Genel olarak araştırmalara bakıldığında hem annenin hem de babanın duygusal açıdan yoksun bırakan ebeveynlik tutumları, çocuklarında düşük benlik algısı, olumsuz kişilik özellikleri ve düşük yaşam doyumuyla ilgili fazla ilişkili olduğu söylenebilir.

Demokratik tutuma sahip ebeveynler genellikle ergenlerin sevgi, ilgi, yakınlık gibi gelişimsel süreçteki gereksinimlerini karşılayabilmekte

ve sıcak ilişkiler kurabilmektedir. Bu durum ergenin benlik gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. Otoriter veya koruyucu-istekçi tutuma sahip ebeveynler ise ergenlerin gelişimsel süreçteki gereksinimlerini yerine getirirler bile ergenin bireyselleşmesi konusunda, aşırı koruyucu, baskıcı, eleştirellerdir. Psikolojik olarak ve davranış açısından kontrollerinin yüksek olması, ergenlerin benlik gelişiminde sıkıntılar yaşamasına sebep olabilmektedir (Kaya, 2017).

Ebeveyn tutumlarının demokratik olması, çocuklarda psikososyal açıdan normal bir gelişim süreci yaşamasına yardımcı olur (Conrad vd., 2021) ve tutumların genel olarak demokratik ve hoşgörülü olması çocuklarda psikososyal açıdan normal gelişim süreçlerinin yaşanmasına katkı sağlar (Conrad vd., 2021). Bununla tutarlı olarak, Yörük Topuz ve Cihangir Çankaya (2022)'nin yaptığı ebeveyn tutumlarına ilişkin araştırmanın sonuçlarında da ebeveynlerden görülen kabul ve ilginin desteği çocukların psikolojik sağlamlık düzeylerini olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Ebeveynlerin kabul edici tutumları, yakın ve sıcak ilişki kurmaları ergenlerin sorun çözme becerilerini arttırmakta ve koruyucu faktör olmaktadır. Bu tutuma sahip ebeveynler ergenlerin ihtiyaçlarına duyarlı, anlayışlı ve yardımsever bir taraftan yaklaşarak daha olumlu ve yakın bir ilişki kurarlar. Bu durum ergenlerin psikolojik sağlamlık düzeylerini arttırmaktadır. Bunları destekleyen bir diğer çalışma; Yılmaz (2020)'in ebeveyn tutumlarının, problem çözme becerileri üzerindeki etkisini de incelediği çalışmasıdır. Bu çalışmaya göre, öğrencilerin algıladığı demokratik ebeveyn tutumu arttıkça, ergenlerin problem çözme becerileri de artmaktadır. Koruyucu-istekçi ebeveyn tutumu arttıkça, ergenlerin problem çözme becerileri azalmaktadır. Otoriter ebeveyn tutumu arttıkça da ergenlerin problem çözme becerileri azalmaktadır. Elden edilen sonuca göre, ergenlerin demokratik ebeveyn tutumu artarken, otoriter ve koruyucu-istekçi ebeveyn tutum algısı azalmaktadır. Bozkurt (2020)'un yaptığı çalışmaya göre, otoriter bir tutumla büyüyen çocuklarda özgüven duygusu gelişmez ve dış otoritelere bağımlı, içe kapanık bireyler olabilmektedirler. Cankardaş (2019) yaptığı çalışmada, erkek bireylerin ebeveynlerinden genelde reddedici tutum görme düzeyleri yüksektir. Erkeklerin ebeveynlerinden duygusal sıcaklık görme düzeylerinin daha düşük olduğu belirtilmiştir. Lim (2020)'in yaptığı çalışmaya göre, otoriter ve hoşgörülü ebeveyn tutumlarının önemli bir özelliği sıcaklık göstermektir. Ebeveynlerin çocuklarına karşı sıcaklık göstermesi de çocuklarda yüksek benlik saygısının önemli bir yordayıcısıdır.

Sonuç

Bağlanma stilleri ve ebeveyn tutumlarının ergenlerde benlik saygısı üzerindeki etkisini inceleyen bu geleneksel derleme, bağlanma stilleri ve ebeveyn tutumlarının ergenlerde benlik saygısı üzerindeki etkisine dair pek çok kanıt sunmaktadır. Yapılan çalışmalar, bağlanma stillerinin; benlik saygısı, sosyal güvende hissetme ve kişilerarası ilişkilerle ilişkili olduğunu gösterirken; güvenli bağlanma stiline olumlu benlik saygısı ve sağlam ilişkilerle ilişkili olduğu, saplantılı bağlanma stiline ise olumsuz benlik saygısı ve zorlayıcı ilişkilerle ilişkili olduğu görülmektedir. Ebeveyn tutumları, cinsiyet ve yaş gibi faktörlerin bağlanma stillerini etkileyebildiği ve bağlanmanın benlik saygısı üzerinde önemli bir rol oynadığı belirtilmektedir.

Özellikle benlik saygısıyla ilgili yapılan araştırmalar, bireyin duygusal durumu, stresle başa çıkma becerisi ve genel yaşam zorluklarıyla uyum sağlaması gibi alanlarda benlik saygısının önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Aynı zamanda yapılan çalışma sonuçlarına göre; ebeveyn tutumları ve bağlanma stilleri dışında, akran ilişkileri, sosyal medya kullanımı ve bireysel özellikler gibi faktörler, cinsiyet farklılığı, ergenlerin benlik saygısını şekillendirebilmektedir.

Bu çerçevede, bağlanma stillerinin ve ebeveyn tutumlarının ergenlerde benlik saygısı üzerindeki etkisini tespit edilmesine yönelik yapılan araştırmalar, psikoloji disiplini ve uygulamalarında çeşitli öneriler sunmaktadır. Bu öneriler; ebeveynlerin bilinçli olarak tutumlarını yönetmeleri, bağlanma ilişkilerinin güçlendirilmesi, ebeveynlerin ergenlere sınırlar koyması ve özerklik vermesi, olumlu geri bildirim sunması, destekleyici ortam sağlaması, empati ve anlayış göstermesi ve gerekli durumlarda profesyonel destek almalarıdır. Gelecekteki araştırmalarda ise uzun vadeli izleme, farklı kültürlerde araştırmalar yapmak, çoklu değişkenleri incelemek, nörolojik araştırmalar yapmak, biyolojik ve genetik faktörleri incelemek, teknoloji ve diğer dış etkilerin rolünü incelemek bu konuya daha kapsamlı bir bakış açısı sağlayacaktır.

Kaynakça

Adams, J.F. (1995). *Ergenliğı Anlamak*. Çev: B. Onur ve diğeri, İstanbul: İmge Kitabevi Yayınları.

Adler, A. (2014). *Yaşamın Anlamı*. Ankara: Tutku Yayınevi

Adler, J. M. (2012). *Living into the story: Agency and coherence in a longitudinal study of narrative identity development and mental health over the course of psychotherapy*. Journal of Personality and Social Psychology, 102(2), 367–389. <https://doi.org/10.1037/a0025289>

Ainsworth, M. D. S. (1979). Attachment as Related to Mother-Infant Interaction. *Advances in the Study of Behavior*, 1–51. doi:10.1016/s0065-3454(08)60032-7

Aktaş, E. (2020). *Ergenlerin ebeveyne bağlanma stilleri ile sosyal görünüş kaygısı ve sosyal dışlanma düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Aliyev, R. & Tunç, E. (2017). Ortaokul öğrencilerinin algılanan sosyal destek düzeyi ve benlik algılarının incelenmesi, *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21(2), 401-418.

Aremu, T. A., John-Akinola, Y. O., & Desmennu, A. T. (2018). *Relationship Between Parenting Styles and Adolescents' Self-Esteem*. *International Quarterly of Community Health Education*, 0272684X1881102. Doi: 10.1177/0272684X18811023

Arı, R., (2006). *Gelişim ve öğrenme*. 3. Basım. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım

Arıca, O. T. (1995). *Üniversite öğrencilerinde saldırganlık, benlik saygısı ve denetim odağı ilişkisi*, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

Atkinson, R., Smith, E., Bem, D., Nolen, S. (1999). *Psikolojiye Giriş*, Çev: Alogan, Ankara: Akadaş Yayınları.

Avcı M. (2006). Ergenlikte Toplumsal Uyum Sorunları, Atatürk Üniversitesi, *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(1): 39-64.

Aydın, E. (2019). *Ergenlerin algılanan anne baba tutumlarının benlik saygısı ve psikolojik iyi oluş ile ilişkisinin incelenmesi*, Yüksek Lisans

Tezi, Erzincan: Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Bacanlı, H. (2004). *Sosyal İlişkilerde Benlik: Kendini Ayarlama Psikolojisi*. İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı.

Banstola, R. S., Ogino, T., & Inoue, S. (2020). Impact of Parents' Knowledge about the Development of Self-Esteem in Adolescents and Their Parenting Practice on the Self-Esteem and Suicidal Behavior of Urban High School Students in Nepal. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(17), 6039. doi: 10.3390/ijerph17176039

Bartholomew, K., and Horowitz, L. M. (1991). Attachment styles among young adults: A test of a four-category model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61(2), 226- 244. doi:10.1037//0022-3514.61.2.226

Baumeister, R. F., Campbell, J. D., Krueger, J. I., ve Vohs, K. E. (2003). Does High Self-Esteem Cause Better Performance, Interpersonal Success, Happiness, or Healthier Lifestyles? *Psychological Science in the Public Interest*, 4, 1-44.

Baumrind, D. (1966). *Effects of authoritative parental control on child behavior*, *Child Development*, 37(4), 887-907.

Baumrind, D. (1968). Authoritarian v.s. authoritative parental control. *Adolescence*, 3,255-272. Baumrind, D. (1996). The Discipline Controversy Visited. *Family Relations*, 45(4), 405-414.

Bayraktar, F., Sayıl, M., Kumru, A. (2009). Liseli Ergenler ve Üniversiteli Gençlerde Benlik Saygısı: Ebeveyn ve Akranla Bağlanma, Empati ve Psikolojik Uyum Değişkenlerinin Rolü. *Türk Psikoloji Dergisi*, 24(63), 48 - 68.

Berber Çelik, Ç. (2018). Bağlanma Stilleri, Psikolojik İyi Olma ve Sosyal Güvende Hissetme: Aralarındaki İlişki Ne?. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13 (25), 27-40. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/befdergi/issue/38072/399356>

Biter, E. (2021). *Beliren yetişkinlik dönemindeki bireylerin aile aidiyet düzeyinin bağlanma stilleri ve benlik saygısı bağlamında incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli: Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Bowlby, J. (2018). *Bağlanma*, Çev: Tuğrul Veli Soylu, İstanbul: Pinhan

Yayıncılık. Bowlby, J. (1969). *Attachment and loss: Vol.1.Attoclement*. New York: Basic Books. Bowlby, J. (1969). *Attachement: Attachement and Loss*. London: Hogarth.

Bozkurt, B. (2020). *Çocukluk çağı travmalarının, anne baba tutumlarının ve bağlanma stillerinin evlilik uyumu üzerindeki etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Üsküdar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Burger, J. (2006). *Kişilik*. İstanbul: Kaknüs Yayınları.

Cacioppo, M., Barni, D., Correale, C., Mangialavori, S., Danioni, F., & Gori, A. (2019). Do attachment styles and family functioning predict adolescents' problematic internet use? A relative weight analysis. *Journal of Child and Family Studies*, 28(5), 1263-1271. DOI:10.1007/s10826-019-01357-0

Cankardaş, S. (2019). Kadın ve Erkeklerde Olumsuz Değerlendirilme Korkusunun Belirlenmesinde Algılanan Ebeveyn Tutumları ve Benlik Saygısının Rolü. *Psikoloji Çalışmaları*, 39(1), 79-97. Retrieved from: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/iupcd/issue/46458/567925>

Conrad, R., Forstner, A. J., Chung, M. L., Mücke, M., Geiser, F., Schumacher, J., & Carnehl, F. (2021). Significance of anger suppression and preoccupied attachment in social anxiety disorder: a cross-sectional study. *BMC psychiatry*, 21(1), 1-9. DOI: 10.1186/s12888-021-03098-1.

Coopersmith, S. (1974). *The Antecedents of Self-Esteem*. San Francisco: W.H. Freeman. And Company.

Curun, F. ve Orçun Yücel, D. (2018). Ergenlerde ebeveyn tutumları ve duygusal zekâ ilişkisi: benlik saygısının aracı rolü / Parental attitudes and emotional intelligence in adolescences: the mediating role of self esteem. *Kalem Eğitim ve İnsan Bilimleri Dergisi*. 8(2), s. 579-603.

Cüceloğlu, D. (2006). *Başarıya Götüren Aile, Sınav Döneminde Ana babalık.*, İstanbul: Remzi Kitabevi.

Cüceloğlu, D., 2011. *İnsan ve davranışı*. 21.Basım. İstanbul: Remzi Kitabevi. Ss, 428-429

Çetinkaya, N.E. (2022). *Ebeveynlerin sosyal problem çözme becerilerini belirlemeye yönelik bir ölçek geliştirme ve uygulama çalışması*, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Aydın: Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Çokparlamış, N. (2018). *Bağlanma stillerinin benlik saygısı ve umutsuzluk düzeyi ile ilişkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep: Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Del Giudice, M. (2019). Sex differences in attachment styles. *Current Opinion in Psychology*, 25, 1-5. DOI:10.1016/j.copsy.2018.02.004

Demir, İ. (2015). *Benlik, kimlik ve kişilik*. Nobel Yayın Dağıtım: Ankara

Derman O. (2008). Ergenlerde psikososyal gelişim. *İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Sürekli Tıp Eğitimi Etkinlikleri Adölesan Sağlığı II Sempozyum Dizisi*. 2008; 63:19-21.

Dinç, J. (2019). *Lise döneminde benlik saygısı ve bağlanma türleri*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Üsküdar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Elkind, D. (1978). *The child's reality: Three developmental themes*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Erikson, E. H., (1968). *Identity: youth and crisis*. New York: W. Norton & Company Inc.

Erikson, E. H. (1984). *İnsanın Sekiz Çağı* (1. Basım), Çev: T. Bedirhan Üstün ve Vedat. P., Sevinç Matbaası, Ankara.

Erkan, S., Kaya, A. (2005). *Grupla psikolojik danışma ve rehberlik programları*. Ankara: Pagem A Yayıncılık.

Furnham, A. & Cheng, H. (2000). Perceived parental behavior, self-esteem and happiness. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 35(10), 463-470. doi: 10.1007/s001270050265

Gallatin, J. (1995). *Ergenlik kuramları*. J.F. Adams (Ed) Ergenliği anlamak (49-80) (Çev. Nermin Çelen B. Onur (Ed.). Ankara: İmge Yayınevi.

Geçtan, E., (1993). *Psikanaliz ve sonrası*. 5. Basım. İstanbul: Remzi Kitabevi. Gençtan, E. (2000). *Psikanaliz ve sonrası*. (9. Baskı). İstanbul: Remzi Kitabevi

Görmüş, K. (2021). *Lise öğrencilerinin bağlanma stilleri ile benlik saygısı, aile aidiyeti ve yaşadıkları güçlükler arasındaki ilişki*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

Güneysu, S. ve Bilir Ş. (1988). Üniversite gençlerinin kendini-kabul

düzeyine algılanan ana baba tutumlarının etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22):127-133.

Hazan, C., and Shaver, P.(1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 511-524.

İmanoğlu, M. C. (2021). *Algılanan ebeveynlik tutumları, benlik saygısı, olumlu-olumsuz duygulanım ve öz-şefkat ilişkisi*, Yayınlanamamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Maltepe Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

James, W. (1950). The principles of psychology Volume I. Reprint Edition, *Dover Publications: Minel USA*, <http://www.public-library.uk/ebooks/50/61.pdf>

Jung, G. (2011). *Jung kilit fikirler*, Çev: K. Atalay, İstanbul: Optimist.

Karaman, A. (2019). *21-25 yaş arası gençlerde benlik saygısına etki eden ebeveyn tutumları*, Yüksek Lisans Tezi, Manisa: Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Kaya, Ş. (2017). *Ergenlerde anne-babaya bağlanma örüntüsünün benlik saygısı ve yalnızlık ile ilişkisi*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Kaya, Y. (2017). *Ergenlerin benlik algıları, algıladıkları ebeveyn tutumları, ebeveyn ve akrana bağlanma durumları ve ebeveynlerinden beklentileri*, Doktora Tezi. İstanbul: Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Kaya, Y. & Öz, F. (2020). Ergenlerin benlik algısı üzerinde algılanan ebeveyn tutumlarının ve bağlanma stillerinin rolü: Bir yapısal eşitlik modellemesi. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, (11)2, 106-114. Doi: 10.14744/phd.2020.74429

Kayaalp, İ. & Gündüz, B. (2018). Ergenlerin Anne Baba Tutumları ile Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkide Benlik Saygısının Aracı Rolü. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (48), 514-536. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/maeuefd/issue/39596/421134>

Kohut, H. (1971). *The analysis of the self*. New York: International Universities Press.

Kohut, H. (1983). *The Analysis of the Self*. International Universities Press: New York.

Köknel, Ö. (1999). *Kaygıdan Mutluluğa Kişilik*. (15. Basım). İstanbul, Altın Kitaplar.

Kula, N. (2001). *Kimlik ve din*. İstanbul: Ayışığı Yayınları.

Kulaksızoğlu, A. (1998). *Ergenlik psikolojisi*. İstanbul: Remzi Yayınevi.

Kulaksızoğlu, A. (2004). *Ergenlik psikolojisi*. (6. Basım). İstanbul: Remzi Kitapevi.

Kuzgun, Y. (1972). Kendini gerçekleştirme. *Araştırma Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümü Dergisi*, 10(0), 162-172.

Lazarević, L.B., Lazarević, D. & Orlić, A. (2017). Predictors of students' self-esteem: The importance of body self-perception and exercise. *Psihološka istraživanja*, 20(2), 239-254. Doi: 10.5937/PsIstra1702239L

Lim, Y. (2020). Self-esteem as a mediator in the longitudinal relationship between dysfunctional parenting and peer attachment in early adolescence. *Children and Youth Services Review*, 116, 105224. doi:10.1016/j.childyouth.2020.105224

Maşrabacı, T. S. (1994). *Hacettepe üniversitesi birinci sınıf öğrencilerinin benlik saygısı düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara: Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Mischel, W. (1993). *Introduction to Personality*, 5th Edition, Holt, Rinehart and Winston Inc.

Mohammad Beigi Ali, Sadeghi Zohreh, Babaei Mahsa. (2022). Prediction of self-esteem as it relates to parental and peer attachment among adolescents with a cultural perspective. *J Psychology and Mental Health Care*, 6(5): DOI: 10.31579/2637-8892/190

Muuss, R.E. (1988). *Theories of adolescence*. New York: McGraw-Hill.

Olca Atıcı, S. (2019). *İlk ergenlik döneminde benlik saygısının, evlilik çatışması, akran ilişkileri ve ebeveyn tutumu ile olan ilişkisinde, duygusal güvenliğin aracı rolü*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Işık Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Onur, T. (2023). *Ergenlerde bağlanma stilleri ile sosyal kaygı arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: İstanbul Gelişim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

Orçun Yücel, (2017). *Ergenlerin algıladıkları ebeveyn tutumlarının benlik saygıları ve duygusal zekaları ile ilişkisi*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Palabıyıkoglu, R., (2000). *Kişilik gelişiminde temel kavramlar*. (2.Baskı). H.D. Özgüven (eds). Ankara: Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Antıp A.Ş. Tıp Kitapları ve Bilimsel Yayınları.

Pérez-Fuentes, M. del C., Molero Jurado, M. del M., Gázquez Linares, J. J., Oropesa Ruiz, N. F., Simón Márquez, M. del M., & Saracosti, M. (2019). Parenting Practices, Life Satisfaction, and the Role of Self-Esteem in Adolescents. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(20), 4045. Doi: 10.3390/ijerph16204045

Rogers C.R., (1961). *On Becoming A Person*. Mariner Books: U.S.A, http://books.google.com.tr/books?id=FTEPV9IYQ5EC&printsec=frontcover&hl=tr&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.

Rosenberg, M. (1986). *Self-concept from middle childhood through adolescence*. In J. Suls &

A. G. Greenwald (Eds.), *Psychological perspectives on the self* (Vol. 2). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Santrock, J.W. (2012). *Ergenlik*. Çev: Didem M. S., Ankara: Nobel.

Saygın, Y. (2008). *Üniversite öğrencilerinin sosyal destek, benlik saygısı ve öznel iyi oluş düzeylerinin incelenmesi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya: Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Steinberg, L. (2001). *Parent-child relationships*, In *Gale Encyclopedia of Childhood and Adolescence* (Vol. 6, pp. 2270-2276). Gale Group.

Şahin, Ş. ve Çöven ÖZçelik, Ç. (2016). Ergenlik dönemi ve sosyalleşme. *Cumhuriyet Hemşirelik Dergisi*, 5 (1), 42-49.

Şen, M. (2011). Türkiye’de ergen profili. *Aile ve Toplum Dergisi*, 27 (7), 89-102.

Şeremet, E. Ö. (2006). *Okul öncesi dönem çocuklarının (5-6 yaş) kendilik algılarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi*, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Şimşek, D. (2010). *Yatılı ilköğretim bölge okulu ve ailesi yanında kalan ilköğretim sekizinci sınıf öğrencilerinin akran ilişkileri, sosyal destek*

algıları ve yaşam doyumlarının incelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Adana: Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

Tepeli Temiz, Z., & Tarı Cömert, I. (2018). The relationship between life satisfaction, attachment styles and psychological resilience in university students. *Dusunen Adam The Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, 31:274-283. DOI:10.5350/DAJPN2018310305

Tuzgöl Dost, M. , Aytaç, M. & Kıbrıslıoğlu Uysal, N. (2019). Ebeveynlik Biçiminin Kişilik Özellikleri, Benlik Saygısı ve Yaşam Doyumunu Yordama Gücü. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 18 (71), 1146-1165. DOI:10.17755/esosder.472964

Tüzün, Z. ve Soygüt, G. (2017). Ergen Bağlanma Biçimlerinin Tematik Uyarılara Verilen Öyküsel Tepkiler Aracılığıyla Değerlendirilmesi. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 28(3), 181- 189.

Usta, H.K. (2017). *Ergenlerde benlik saygısının algılanan anne-baba tutumları ve olumsuz otomatik düşüncelerle yordanması: Samsun ili örneği*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Yakupoglu, A.S. (2019). *Ergenlerde bağlanma stilleri ve benlik algılarının incelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

Yavuzer, H. (2003). *Ana Baba ve Çocuk*. 16.Baskı. Remzi Kitabevi: İstanbul Yavuzer,

H. (2005). *Ana-Baba ve Çocuk* (18. Basım). İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yavuzer, H. (2005). *Çocuk psikolojisi*. 28.Basım. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yavuzer, H. (2005). *Gençleri Anlamak*. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yersel, Z. (2019). *Çocuk ve ergenlerde anne-baba tutumu ve bağlanma durumunun algıladıkları benlik saygısı ve çocukluk çağı narsizmi ile ilişkisi*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yılmaz, K. (2018). *Anne-baba tutumlarının ergenlerde benlik saygısına etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Konya: Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yılmaz, N. (2020). *Lise öğrencilerinde anne baba tutumları ile benlik*

saygısı ve problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale: Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Yörük Topuz, İ. & Cihangir Çankaya, Z. (2022). Özel Yetenekli Öğrencilerin Psikolojik Sağlamlığının Yordayıcıları: Benlik Saygısı, Akran İlişkileri ve Ebeveyn Tutumları. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 23 (2), 271-294. DOI:10.21565/ozelegitimdergisi.742426

Queiroz, P., Garcia, O. F., Garcia, F., Zacaes, J. J., & Camino, C. (2020). Self and Nature: Parental Socialization, Self-Esteem, and Environmental Values in Spanish Adolescents. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(10), 3732. Doi:10.3390/ijerph17103732

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi Yayın İlkeleri

Kapsam ve Hedef Kitle

Aydın İnsan ve Aydın Toplum Dergisi'nde, sosyal bilimlerin özellikle Psikoloji ve Sosyoloji odaklı tüm alanlarında ve alt alanlarında, araştırmaya dayanan, sahasına katkı sağlayacak nitelikte bilimsel makaleler veya daha önce yayımlanmış olan çalışmaları değerlendiren, bu konuda yeni ve dikkate değer görüşler ortaya koyan derleme makaleler yayınlamaktadır. Ayrıca, alanda yayımlanan bilimsel kitaplara ait makale formatındaki değerlendirme yazıları ile kitap eleştirileri ve alana katkısı olan makalelerin İngilizce veya Türkçe çevirileri de kapsam dahilindedir.

Dergide yayınlanacak eserlerin daha önce hiçbir yerde yayımlanmamış olması gerekir. Bilimsel bir toplantıda sunulmuş ancak basılmamış bildirilerden üretilen makaleler, bu durum dipnotta açıkça belirtilmek koşuluyla kabul edilmektedir. Yayımlanan çalışmanın yayın hakkı dergiye aittir. Yazıları yayımlanan yazarlara telif ücreti ödenmez. Dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarını bağlar ve yazıların hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir.

Yayın Dili ve Yayın Sıklığı

Dergide Türkçe makalelerin yanı sıra İngilizce makaleler de yayımlanabilir. İnsan ve Toplum Araştırmaları Dergisi yılda 2 kez yayınlanan hakemli akademik ulusal bir dergidir.

Değerlendirme Süreci

Yazım ilkelerine uygun olmayan çalışmalar hakem değerlendirmesine gerek duymadan geri çevrilir. Bir yazının dergide yayımlanabilmesi için iki hakem tarafından olumlu görüş bildirilmiş olması gerekir. Hakemlerden birinin olumlu diğerinin olumsuz görüş bildirmesi durumunda editör tarafından üçüncü bir hakemin değerlendirmesine başvurulur.

Yazım Kuralları

Ana Başlık: İçerikle uyumlu, onu en iyi ifade eden bir başlık olmalı ve koyu harflerle yazılmalıdır. Makalenin başlığı sözcüklerin ilk harfi büyük olacak biçimde yazılmalı ve en fazla 10-12 sözcük arasında olmalıdır.

Yazar ad(lar)ı ve adres(ler)i: Yazar(lar)ın ad(lar)ı ve soyad(lar)ı koyu, adresler ise normal ve eğik karakterde harflerle yazılmalı; yazar(lar)ın varsa görev yaptığı kurum(lar), haberleşme ve e-posta adres(ler)i ilk sayfada dipnot ile belirtilmelidir.

Özet: Makalenin başında, konuyu kısa ve öz biçimde ifade eden ve en az 100, en fazla 150 sözcükten oluşan Türkçe "özet" ve İngilizce "abstract" bulunmalıdır. Özet içinde, yararlanılan kaynaklara, şekil ve çizelge numaralarına değinilmemeli; dipnot kullanılmamalıdır. Türkçe ve İngilizce özetleri altında bir satır boşluk

birakılarak, en az 3, en çok 5 sözcükten oluşan anahtar sözcükler (*keywords*) verilmelidir. Türkçe makalenin İngilizce başlığı olmalı ve *abstract*'ın üstünde gösterilmelidir.

Ana Metin: 17x24 cm boyutunda, MS Word programı, *Times New Roman* yazı karakteri ile 12 punto ve 1,5 satır aralığıyla yazılmalıdır. Sayfa kenarlarında üst 3 cm., alt 3 cm., sol 3 cm., sağ 3 cm. boşluk bırakılmalı ve sayfalar numaralandırılmalıdır. Yazılar özet, abstract, şekil ve tablo yazıları da dahil 6.000 (altıbin) sözcüğü geçmemelidir. Metin içinde vurgulanması gereken kısımlar, koyu değil eğik harflerle ya da tek tırnak içinde yazılmalıdır. Metinde tırnak işareti + eğik harfler gibi çifte vurgulamalara asla yer verilmemelidir.

Bölüm Başlıkları: Makalede, düzenli bir bilgi aktarımı sağlamak üzere ara ve alt başlıklar kullanılabilir. Makaledeki tüm ara (normal) ve alt başlıklar (yatık) 12 punto ile sözcüklerin yalnız ilk harfleri büyük, koyu karakterde yazılmalı; alt başlıkların sonunda iki nokta üst üste konulmamalı ve bir satır sonra devam edilmelidir.

Tablolar ve Şekiller: Tabloların numarası ve başlığı bulunmalı, siyah- beyaz baskıya uygun hazırlanmalıdır. Tablo ve şekiller ayrı ayrı sıra sayısı verilerek numaralandırılmalıdır. Tablo çiziminde dikey çizgiler kullanılmamalıdır. Yatay çizgiler ise yalnızca tablo içindeki alt başlıkları birbirinden ayırmak için kullanılmalıdır. Tablo numarası üste, tam sola dayalı olarak dik (normal); tablo adı ise, her sözcüğün ilk harfi büyük olmak üzere eğik (*italik*) yazılmalıdır. Tablolar metin içinde bulunması gereken yerlerde olmalıdır.

Tablo 1: *Farklı yaklaşımların karşılaştırmalı analizi*

Şekil numaraları ve adları şeklin hemen altına ortalı şekilde yazılmalıdır. Şekil numarası eğik yazılmalı, nokta ile bitmeli, hemen ardından sadece ilk harf büyük olmak üzere şekil adı dik yazılmalıdır.

Görseller: *Derginin alanı kapsamında gerekirse ilave edilir*

Dipnot: Dipnot kaynak göstermek için kullanılmamalı, dipnot kullanımına yalnızca açıklayıcı ek bilgileri için başvurulmalı ve otomatik numaralandırma yoluna gidilmelidir. Dipnotlarda kaynak göstermek için, metin içi kaynak gösterme yöntemleri kullanılmalıdır.

Alıntı ve Göndermeler/Atıflar: Yazar doğrudan ya da dolaylı olarak yaptığı tüm alıntılara aşağıdaki örneklere göre göndermede bulunmalıdır. Burada belirtilmeyen durumlarda APA6 formatı kullanılmalıdır. Doğrudan alıntılar tırnak içinde verilmeli ve italik (eğik) yazı karakteri ile yazılmalıdır.

Metin içi alıntılarda göndermeler

Göndermeler için asla dipnot kullanılmamalıdır. Tüm göndermeler parantez içinde ve aşağıdaki biçimde yazılmalıdır.

Tek yazarlı çalışmaya yönelik genel göndermelerde;
(Carter, 2004).

Tek yazarlı çalışmanın alıntı yapılan belirli bir yerine göndermelerde;
(Bendix, 1997: 17).

İki yazarlı çalıŐmalara göndermelerde;
(Hacıbekiroğlu ve Sürmeli, 1994: 101).

İkiden fazla yazarlı yayınlarda, metin içinde sadece ilk yazarın soyadı ve ‘vd.’ yazılmalıdır;
(Akalın vd., 1994: 11).

Kaynakça kısmında ise, birden fazla yazarlı yayınlara diğer yazarları da belirtilmelidir.

Metin içinde, gönderme yapılan yazarın adı veriliyorsa, kaynağın sadece yayın tarihi yazılmalıdır:

Gazimihal (1991:6), bu konuda “.....”nu belirtir.

Yayın tarihi olmayan yapıtlarda ve yazmalarda yalnızca yazarların adı;
(Hobsbawm)

yazarı belirtilmeyen ansiklopedi vb. yapıtlarda ise kaynağın ismi, varsa cilt ve sayfa numarası yazılmalıdır.

(Meydan Larousse 6, 1994: 18)

İkinci kaynaktan yapılan alıntılar da aşağıdaki gibi yazılmalı ve kaynaklarda belirtilmelidir:

Lepecki’nin de ifade ettiği gibi “.....” (Akt. Korkmaz 2004: 176).

Kaynakça: Metnin sonunda, yazarların soyadına göre alfabetik olarak aşağıdaki örneklere göre yazılmalıdır. Kaynaklar, bir yazarın birden fazla yayını olması halinde, yayımlandıŐ tarihine göre sıralanmalı; bir yazara ait aynı yılda basılmıŐ yayınlara ise (2004a, 2004b) Şeklinde gösterilmelidir:

Kitapların gösterilmesi

Öztürkmen, A. (1994). *Türkiye’de Folklor ve Milliyetçilik*, İstanbul: İletifŐim Yayınları.

Carter, A. (2004). *Dans Tarihini Yeniden Düşünmek*, ev: Cansu Şipal, İstanbul: BGST Yayınları.

Makalelerin gösterilmesi

Sarisözen, M. (1970). Bağlama Metodu, *Folklor/Halkbilim* (1): 12-16.

Bakka, E. ve Felföldi, L. (2002). Whose Dances, Whose Authenticity? *Dance Research* (32): 3-18.

Kitap içi bölümlerin gösterilmesi

Lepecki, A. (2004). Concept and Presence: The Contemporary European Dance Scene. *Rethinking Dance History: A Reader*, ed. Alexandra Carter, London: Routledge, s: 176-190.

Şahin, M. (2013). Klinik Psikolog Olmak. *Klinik Psikoloji*, ed. Linden, W. ve Hewitt, P. L. Ankara: Nobel, s: 1-16.

Tezlerin gösterilmesi

Dehmen, B. (2005). Ulusal ve Küreselin Kesişme Noktasında Halk Danslarına Bir Yaklaşım: Dansın Sultanları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü*.

İnternet kaynaklarının gösterilmesi

İnternet elde edilen verilerin kaynakları mutlaka gösterilmeli ve Kaynakça'da erişim adresi ve erişim tarihi belirtilerek verilmelidir. Erişim adresi olarak kaynağın yer aldığı web sayfasının (ana sayfa) adresi değil, kaynağın görüntülediği adres verilmelidir.

<http://www.tdkterim.gov.tr/bts/> (12.10.2014).

Aksu, G. (2011). Özgür Bir Beden, Özgür Bir Sanat Dalı, *Yazında ve Çeviride Beden*, Akşit Göktürk'ü Anma Toplantısı (15-17 Mart 2006) İstanbul Üniversitesi. <http://mimesis-dergi.org/2011/04/ozgur-bir-alan-ozgur-bir-sanat-dali/>. (12.10.2011).

Görüşmelerin gösterilmesi

Ural, U. (2014). Artvin halk dansları çalıştırıcısı Uğur Ural ile ÜFTAD ofisinde yapılan görüşme, İstanbul: 19 Temmuz.

İletişim Bilgileri:

AYDIN İNSAN ve TOPLUM DERGİSİ

İstanbul Aydın Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi

Beşyol Mahallesi, İnönü Caddesi, No: 38

Sefaköy, Küçükçekmece/İstanbul

Tel: (212) 4441428 - 20402

Web Sayfası: <http://aitdergi.aydin.edu.tr>

E-posta: aitdergi@aydin.edu.tr

Author's Guide

Author's may send their articles which are prepared in accordance with the below stated publishing and editorial principles, together with the "article presentation form" via e-mail to the provided addresses.

Providing the permissions of the authors (the main author or the rightful publishing house) is obligatory for the translated texts and articles as well.

The articles which are sent to their authors for further improvement and/or proofreading following the preliminary reviews and referee evaluations, must be edited accordingly and delivered back to the journal in one month at the latest.

On the other hand, the articles which are found to be conflicting with this guideline, will be returned to their authors for further proofreading and will not be issued.

Publishing Principles

Aydin İnsan ve Toplum is a national, peer-reviewed journal printed twice a year by Istanbul Aydin University, Faculty of Arts and Sciences.

Aydin İnsan ve Toplum Journal publishes in all fields and sub-fields of social sciences especially Psychology and Sociology focused scientific articles which rely upon research and contribute to its field or collection articles which evaluate previously published works and offer new and noteworthy views in the related subject. In addition, evaluation articles from scientific books that are published in the related fields and book reviews together with the Turkish or English translations of related articles are also within the scope of the journal's publication.

The journal only accepts articles which are not published or accepted to be published previously. Articles which are created from the reports that are not published but presented in a scientific gathering can be accepted provided that the case is clearly stated in the footnote. No royalty fee is paid to the authors of the articles that are published in the journal. The scientific, ethic and legal responsibilities of the views and translations conveyed in the manuscripts which are published in the journal belong to their respective authors.

Evaluation Process

In result of the preliminary evaluation, the articles that are found to be conflicting with the editorial principles are rejected without further evaluation. Two positive referee reviews are required in order for an article to be published in the journal. In case an article receives a positive and a negative review from the two referees, the editor of the journal consults the evaluation of a third referee.

Publishing Language

In addition to Turkish, journal publishes articles in English language as well.

Editorial Principles

I. Main Title

Written in **bold** letters, the main title must be congruent with the text content expressing the treated subject in the best way. The main title must not exceed 10-12 words of which initials must be capitalized.

II. Author's Name(s) and Address(es)

The name(s) and surname(s) of the authors must be typed in **bold** whereas the addresses must be typed in italic letters. If there are any, the title(s) and the workplace(s) of the authors as well as their contact information must be indicated on the first page with a footnote.

III. Abstract

The article must include an abstract in both English and Turkish (özet) languages, which briefly and clearly summarizes the subject of the text and consists of at least 100 and at most 150 words. The abstract must not refer to the cited sources, figures and graphic numbers used in the text or contain footnotes. Authors must provide keywords consisting of at least 3 and at most 5 words leaving an empty line under the English and Turkish abstracts. The Turkish abstract must also have its title in Turkish.

IV. Main Text

The text must be written with Times New Roman font-type, 12-point font size leaving 1,5 space between lines and 3 cm margins on top, bottom and both sides of an 17x24 sized MS Word page. The pages must be numbered. The text must not exceed 6000 (six thousand) words including its Turkish and English abstracts, figures and table contents. The parts of the text which are to be emphasized must be written either in italics (not in **bold**) or shown in single quotation marks (‘’). The text must never contain double emphases using quotation marks and italics at the same time.

V. Sub-titles

The section and sub-titles may be preferred for delivering the information in an orderly way. All the section (regular) and sub (italics) titles must be written in 12- point size, **bold** characters, capitalizing only the initial letters of each word in the title. Sub-titles must not be followed by a colon (:) and the text must begin after an empty line.

VI. Tables and Figures

Tables must be prepared according to black and white printing with a title and number. Tables and figures must be numbered separately. Tables must not be drawn with vertical lines; horizontal lines, on the other hand, must only be used for categorizing the sub-titles within the table. The number of the table must be indicated above the table, on left side, in regular fonts; the title of the table must be written in italics capitalizing the initials of each word. Tables must be located in their proper places within the text.

» Example: Tablo 1: Farklı yaklaşımların karşılaştırmalı analizi

The numbers and the titles of the figures must be centered just below the figure. The number of the figure must be in italics followed by a full stop (.). Right after comes the title of the figure in regular fonts with only the initial letter capitalized.

VII. Visuals

The images, photographs or special drawings included within the text must be scanned in 300 ppi (300 pixels per inch) with a 10 cm short edge in JPEG format. In addition to the article and the “article presentation form”, all the visual materials used in the text must be e-mailed to the provided addresses in JPEG format. The online sourced images must also comply with 10 cm/300 ppi rule. Visuals must be titled according to the criteria specified for tables and figures (item VI) above. Technically problematic or low-quality images may be requested from the contributor again or may be completely removed from the article by the editorial board. Author(s) are responsible for the quality of the visual materials to be used in their articles.

The images and photographs must be prepared according to black and white printing. The titles and the numbers of the visuals must be centered and typed in italics. The type of the visual and its number must be typed in italics followed by a full stop (.) and the name of the image typed in regular fonts with capital initials:

» Example: Resim 10. Wassily Kandinsky, ‘Kompozisyon’ (Anna-Carola Krausse, 2005: 91).

The pages containing figures, charts and images must not exceed 10, with only occupying one third of the text. If possible, authors may place the figures, charts and images where they are supposed to be providing that it will be prepared as ready to be published, if not they can write the numbers of the figures, charts and images leaving empty space in the text in the same size.

VIII. Footnotes

Footnotes must only be used for additional explanatory information with automatic numbering. Footnotes must not be used for citation or giving references.

IX. Citation and References

Authors must give references for all their direct or indirect quotes according to the examples given below. In case not specified here, authors must consult APA 6th edition referencing and citation style. Direct quotes must be given in italics using quotation marks (“”). Footnotes must never be used for giving references. All references must be written in parentheses and as indicated below.

- » Works by a single author: (Carter, 2004).
- » Specific passages in works by a single author: (Bendix, 1997: 17).
- » Works by two authors: (Hacıbekiroğlu and Sürmeli, 1994: 101).
- » Works by more than two authors: (Akalm et. al, 1994: 11). The other contributing authors must only be indicated in the bibliography section.
- » If the name of the author is mentioned within the text, only the publishing date of the source are provided: Gazimihal (1991: 6) states that “.....”.
- » Works with no publication dates, can be cited with the name of the author: (Hobsbawn)
- » Works with no author name, such as encyclopedias, can be cited with the name of the source and if available the volume and page numbers: (Meydan Larousse 6, 1994: 18)
- » The quotes that are taken from a secondary source are indicated as follows and must also be given in bibliography: As Lepecki also expresses “.....” (Korkmaz, 2004: 176).

X. Bibliography

The bibliography must be given at the end of the text in an alphabetical order as shown in the following examples. The sources must be sorted according to their publication dates in case an author has more than one publication. On the other hand, the publications that belong to the same year must be shown as (2004a, 2004b...).

Books

- » Öztürkmen, A. (1994). Türkiye’de Folklor ve Milliyetçilik, İstanbul: İletişim Yayınları.
- » Carter, A. (2004). Dans Tarihini Yeniden Düşünmek, çev: Cansu Şipal, İstanbul: BGST Yayınları.

Articles

- » Sarısözen, M. (1970). Bağlama Metodu, Folklor/Halkbilim (1): 12-16.
- » Bakka, E. ve Felföldi, L. (2002). Whose Dances, Whose Authenticity? Dance Research (32): 3-18.

Sections of a Book

- » Lepecki, A. (2004). Concept and Presence: The Contemporary European Dance Scene. Rethinking Dance History: A Reader, ed. Alexandra Carter, London: Routledge, s: 176-190.
- » Şahin, M. (2013). Klinik Psikolog Olmak. Klinik Psikoloji, ed. Linden, W. ve Hewitt, P. L. Ankara: Nobel, s: 1-16.

Thesis

- » Dehmen, B. (2005). Ulusal ve Küreselin Kesişme Noktasında Halk Danslarına Bir Yaklaşım: Dansın Sultanları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Online Sources

Online sources must be cited for the data obtained from internet as well. The full web address of the accessed web-page (not the home page) and the accessed date must be indicated in the bibliography for the online sources:

- » <http://www.tdkterim.gov.tr/bts/> (12.10.2014).
- » Aksu, G. (2011). Özgür Bir Beden, Özgür Bir Sanat Dalı, Yazında ve Çeviride Beden, Akşit Göktürk'ü Anma Toplantısı (15-17 Mart 2006) İstanbul Üniversitesi. <http://mimesis-dergi.org/2011/04/ozgur-bir-alan-ozgur-bir-sanat-dali/>. (12.10.2011).

Interviews

- » Ural, U. (2014). Artvin halk dansları çalıştırıcısı Uğur Ural ile ÜFTAD ofisinde yapılan görüşme, İstanbul: 19 Temmuz.
- Contact Information:

Contact Information:

AYDIN İNSAN ve TOPLUM DERGİSİ

Editorial Board

Istanbul Aydın University, Faculty of Arts and Sciences

Beşyol Mahallesi, İnönü Caddesi, Nu: 38

Sefaköy, Küçükçekmece/İstanbul

Tel: (212) 444 1 428

Web: <http://aitdergi.aydin.edu.tr>

E-mail: aitdergi@aydin.edu.tr

